

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๑

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๐ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	๑
๒.๑ รับทราบ เรื่องที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔ ได้ลงมติ ให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย	
๒.๒ รับทราบ เรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุ ขัดข้องที่นายกรัฐมนตรียังไม่ให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ การเงิน เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔ ฉบับ คือ	
(๑) ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีชุมชนชาวบ้าน บางระจัน พ.ศ. ซึ่ง นายแพทย์ บัณฑิต กับคณะ เป็นผู้เสนอ	
(๒) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พ.ศ. ซึ่ง ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ เป็นผู้เสนอ	
(๓) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่ง ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ เป็นผู้เสนอ	
(๔) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่ง ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ เป็นผู้เสนอ	

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายวิจิตร ศรีสอ้าน ๓
- นางสาวกัญญา ศิลปอาชา ๕

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๗

เรื่องด่วน ๗

๑. พิจารณากฎณัติสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ความลับทางการค้า พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ๗

ผู้อภิปราย

- นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ ๙
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๑๑
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ๑๓
- นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง ๑๔
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๑๔
- นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ ๑๔
- นายนิสิต สินธุไพร ๑๕
- นายศรคม ภาษา ๑๕

๒. พิจารณากฎณัติสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๑๖

ผู้อภิปราย

- นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก ๑๗
- นายตรีพล เจาะจิตต์ ๑๙

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

- นายदनัยฤทธิ์ วัชรภรณ์	๒๑
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	๒๒, ๒๘, ๕๗
- นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	๒๒, ๒๕, ๒๘
- นายสุวโรช พะลัง	๒๓, ๕๙
- นายวิชัย ชัยจิตตวณิชกุล	๓๑
- นายพ่ายพ์ ปั่นเกตู	๓๒
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๓๕
- นายสมศักดิ์ คุณเงิน	๓๙
- นายสนั่น สุภากุล	๔๒
- นายวิทยา ทรงคำ	๔๗
- นายวินัย เสนเนียม	๔๘, ๔๙
- นายเรวัต สิริบุญกุล	๕๓, ๕๔, ๕๖, ๕๗
- นายประกอบ รัตน์พันธ์	๕๗
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๕๙

๓. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราช

บัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้อภิปราย

- นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	๖๓
- นายวิชัย ชัยจิตตวณิชกุล	๖๕
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๖๕
- นายเรวัต สิริบุญกุล	๖๘
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	๗๒
- นายพ่ายพ์ ปั่นเกตู	๗๒
- นางสาวนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	๗๓
- นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	๗๓

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

๔. พิจารณารณณวิวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ๗๔

การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้อภิปราย

- นายวรวิฑูรย์ ศิลปอาสา	๗๖
- นายมหิตล จันทรางกูร	๘๐
- นายไพโร พัฒนโน	๘๘
- นายอรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทวีปยสิทธิ์	๙๖
- นายนิพนธ์ บุญญามณี	๑๐๑, ๑๐๕,
๑๐๗, ๑๐๘,
๑๔๒
- นายเสกสรรค์ แสนภูมี	๑๐๓, ๑๐๔,
๑๐๕, ๑๓๘
- นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	๑๐๖, ๑๐๗,
๑๒๒
- นายวินัย เสนเนียม	๑๑๑, ๑๒๓
- ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง	๑๒๓
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๑๒๗
- นายสุวิโรช พะลัง	๑๓๔, ๑๓๕,
๑๓๘, ๑๔๐
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๑๓๕
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๑๓๘
- นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์	๑๓๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าขณะนี้สมาชิกมาพร้อมแล้ว ผมขอเปิด
การประชุมณะครับ เป็นการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม ไม่มี นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมณะครับ

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๔ ได้ลงมติว่าให้ขยายเวลาการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวมีสาระสำคัญและรายละเอียดที่ต้องพิจารณาด้วยความละเอียดและรอบคอบ
จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบณะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องรับทราบ เรื่องที่ ๒.๒ นะครับ

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า นายกรัฐมนตรียังไม่สามารถ
พิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องการเงินได้เพราะอยู่ในระหว่างการ
พิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจำนวน ๔ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีวิชนชาวบ้านบางระจัน พ.ศ.

ซึ่งคุณพ่ายพ์ บันเกต กับคณะเป็นผู้เสนอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พ.ศ. ซึ่งศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะเป็นผู้เสนอขอรับ

๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะเป็นผู้เสนอ

๔. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะเป็นผู้เสนอ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

ต่อไปเชิญท่านอาจารย์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสถำน (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสถำน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอกราบขอบพระคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ได้กรุณาแจ้งให้ทราบร่างพระราชบัญญัติที่กระผมและคณะ จากพรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอนั้นท่านยังไม่สามารถรับรองได้เนื่องจากเป็น ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินและก็ต้องสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อน กระผมขอกราบเรียนว่าร่าง พ.ร.บ. ที่เสนอนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ในภาคผนวก ก ของคำแถลงนโยบายของรัฐบาลทั้ง ๔ ฉบับ แต่เมื่อตอนที่ตอบมานี้ ๓ ฉบับ ยังไม่ครบ ๔ ก็คือร่างพระราชบัญญัติหมายเลข ๑๑ ในภาคผนวกซึ่งเป็นร่างกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายเลข ๑๒ ว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายเลข ๑๓ ว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยซึ่งฉบับนี้กระผมก็เสนอเป็นชุดเข้าไปแต่ว่ายังไม่ได้รับ
ตอบมา -----

แล้วก็ฉบับที่ ๑๔ คือร่างกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่จะต้องออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เพื่อการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ว่าจะปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วก็กำหนดกฎหมาย ๔ ฉบับนี้ไว้ในภาคผนวก โดยอ้างว่าเป็นกฎหมายที่ ครม. ถือว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ตามมาตรา ๑๗๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย กระผมก็เข้าใจอย่างนี้ครับว่า ตอนที่แถลงนโยบายและกำหนด พ.ร.บ. ๔ ฉบับนี้ไว้ในภาคผนวก ก็เข้าใจว่ารัฐบาลมีร่างเรียบร้อยแล้ว พร้อมจะเสนอต่อสภา ก็ปรากฏว่ารอมา ๗ เดือนก็ยังไม่มีการเสนอร่างทั้ง ๔ ฉบับมา ด้วยความที่เรื่องปฏิรูปการศึกษาไม่มีฝ่ายครับ พรรคฝ่ายค้านก็สนับสนุน เห็นด้วยกับนโยบายรัฐบาล จึงได้มีการเสนอร่าง ๔ ฉบับ ในภาคผนวก ก ในนามของ ส.ส. ของพรรคประชาธิปไตย เพื่อสนับสนุนนโยบายปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลครับ เมื่อความเข้าใจ เข้าใจว่ามีร่างอยู่เรียบร้อยแล้ว กระผมก็เลยงงว่าแล้วทำไมต้องไปเวียนถามหน่วยงานต่าง ๆ ในเมื่อกฎหมาย ๔ ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ร่างตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ แล้วรัฐบาลก็มีนโยบายอยู่แล้ว แล้วถ้ามีร่างอยู่แล้วก็สามารถจะดูเทียบ แล้วก็ให้ความเห็นชอบกลับไปได้ แต่กระผมก็ไม่ว่าอะไร เพราะว่าตามธรรมเนียมปฏิบัติ ท่านนายกก็มีเวลาถ้ารับรองไม่ทันใน ๑๕ วัน ท่านก็กรุณาแจ้งให้ทราบ ก็เป็นผลดี แต่เนื่องจากว่าขณะนั้นครับเหลือเวลาอีกเพียง ๑๐ เดือนเท่านั้นนะครับก็จะต้องผ่านร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับตามที่แถลงนโยบายและอยู่ในภาคผนวก เพราะพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดว่าต้องปฏิรูปให้แล้วเสร็จภายใน ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งกระผมเองกับคณะก็เกรงว่าเวลาน้อยลง ซึ่งตอนที่รัฐบาลรับหน้าที่มีเวลา ๑๘ เดือนครับ ตอนนั้นเหลือเพียง ๑๐ เดือนเศษ ๆ เกรงว่ากฎหมายนี้ จะออกไม่ทัน แล้วรัฐบาลก็จะถูกตำหนิครับว่าแถลงนโยบายไว้เอง กำหนดกฎหมายเหล่านี้ไว้เองในภาคผนวก ก แต่แล้วไม่ทำอะไร กระผมก็อยากจะกราบเรียน

ท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลครับว่าเรื่องนี้ น่าจะต้องเร่งรัดขึ้น แล้วในการที่จะพิจารณา กฎหมายถ้าจะรีบเสนอกฎหมายของรัฐบาลเข้ามา กระผมก็คิดว่าจะเป็นผลดีต่อวงการ ศึกษาครับ จึงขอกราบเรียนเพื่อตั้งข้อสังเกตไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกัญญาเชิญครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน กัญญา ศิลปอาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อเรื่องที่ท่านประธานได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบนะคะ กรณีที่ท่านนายกยังไม่ให้ การรับรองกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาทั้ง ๓ ฉบับ ที่ท่านศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสถิตย์ เป็นผู้นำเสนอ นั้น ดิฉันเองก็มีข้อห่วงใยไม่ผิดแผก ไปจากท่านอาจารย์วิจิตรนะคะ แต่ดิฉันขอพูดในภาพรวมเรื่องความห่วงใยใน ความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาผ่านท่านประธานไปถึงรัฐบาล เป็นความห่วงใย ที่ออกมาจากใจอย่างแท้จริง จึงต้องขอโอกาสพูด ณ โอกาสนั้นนะคะ นับตั้งแต่รัฐบาล ได้เข้ามาบริหารประเทศนั้นะคะท่านประธาน ก็ได้เร่งทำงานแล้วก็ผลักดันนโยบาย ที่เป็นเรื่องเร่งด่วนแล้วก็สำคัญ ๆ ออกมามากมายหลายอัน ซึ่งก็ดูจะเป็นหลักการ ที่ดี แล้วก็ประสบผลสำเร็จไม่น้อยทีเดียว หลายเรื่องเป็นเรื่องที่ยากมีกลไกที่สลับ ซับซ้อน แต่ถ้ารัฐบาลจะทำเสียอย่างก็สามารถที่จะทำได้ -----

ดิฉันอยากจะเรียนว่ารัฐบาลนี้นั้นสามารถเรียกได้ว่าเป็นรัฐบาลที่มีบุญเหลือเกินแล้ว มีเสียงสนับสนุนมากมายท่วมท้นทั้งในสภาและนอกสภา ถ้าท่านปรารถนาจะผลักดันนโยบายอะไรให้สำเร็จเป็นรูปธรรม เชื่อมั่นเหลือเกินว่าไม่เกินฝีมือท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐบาลถ้าจะทำ แต่เรื่องหนึ่งซึ่งดิฉันเห็นว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวด แล้วก็ป็นรากฐานที่แท้จริง ในการพัฒนามนุษยชาติในการพัฒนาประเทศชาติก็คือ เรื่องการศึกษา คุณจะได้รับความสำคัญน้อยไปนิดหนึ่งในรัฐบาลชุดนี้ เรียนท่านประธานว่า ในรัฐบาลชุดที่แล้ว เรื่องการปฏิรูปการศึกษาได้รับความสนใจอย่างเต็มที่ เริ่มตั้งแต่ การผลักดันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติออกมาเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๔๒ รวมถึงการผลักดันให้ภาคปฏิบัติออกมาสัมฤทธิ์ผล ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของ สปศ. ของสภาการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการเองก็ตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษาขึ้นมา ผลักดันในเรื่องนี้ แล้วก็ได้ทำการตระเตรียมหลายเรื่องไว้เรียบร้อยแล้ว รอเพียงแต่ การตัดสินใจของรัฐบาลที่เข้ามาสืบทอดเท่านั้น เรียนท่านประธานว่า เมื่อตั้งรัฐบาลใหม่ ๆ ชาวเราก็ดีใจว่าเราได้ศาสตราจารย์นายแพทย์เกษม วัฒนชัย มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา เพราะท่านเป็นนักการศึกษาที่เข้าใจอย่างแท้จริง แล้วก็มีส่วนร่วมตั้งแต่เรื่องร่างพระราชบัญญัติ มีส่วนร่วมในกาเป็นที่ปรึกษาของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการยุคที่ท่านรองประธานสมศักดิ์เป็นรัฐมนตรีว่าการ ครั้นอยู่มาท่านประสบปัญหาไม่สามารถที่จะดำรงตำแหน่งต่อไปได้ด้วยเหตุผลกลใด ดิฉันไม่อาจก้าวล่วง เราก็ได้ท่านนายกรัฐมนตรีมานั่งควบในตำแหน่งนี้ก็ดูจะเป็นที่ ตื่นเต้น หลายคนก็จะมีความหวัง แต่ครั้นกาลผ่านไปก็ปรากฏว่าการปฏิรูปการศึกษา ก็ไม่ได้รับการผลักดันให้ก้าวหน้าไปเลย ก็เข้าใจดีที่ว่าท่านนายกท่านมีภารกิจมาก ในวันนี้ท่านได้ลาออกแล้ว ซึ่งเราก็ยิ่งว่าหนักเข้าไปอีก แต่ก็เข้าใจในเหตุผลที่ท่านไม่ ท่านต้องลาออก ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเสียงของดิฉันในวันนี้จะไปถึงท่านนายกจะไปถึง รัฐบาล ว่าขอให้ท่านหันมาสนใจการปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง ดิฉันในฐานะเป็น ตัวแทนของประชาชนเป็นคนไทยคนหนึ่งขอวิงวอนรัฐบาล ขอให้ท่านเร่งผลักดัน

การปฏิรูปการศึกษาให้ทันตามกรอบเวลาในพระราชบัญญัติ อย่าได้ขยายเวลาออกไป
เลยคะ เด็กตาดำ ๆ พ่อพิมพ์แม่พิมพ์ของประเทศชาติอีกหลายแสนคนกำลังรอคอย
อาณิสัยของพระราชบัญญัติฉบับนี้ คนรวยมีทางเลือกส่งลูกไปเรียนเมืองนอกได้
แต่คนจนชนชั้นกลางไม่มีทางเลือกคะ เขารอคอยผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้
ฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลด้วย ขอขอบคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนะครับ ขอเป็นระเบียบวาระที่ ๓
เลยนะครับ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนตามที่ที่ประชุมมีมติให้เลื่อนขึ้นมา
พิจารณาก่อน

เรื่องแรกก็คือการพิจารณากฎนิรโทษกรรมแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราช
บัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยนะครับ

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ถ้าเราได้พิจารณาแล้วเห็นชอบก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขก็ให้แต่ละสภาดังบุคคลที่เป็นหรือไม่ได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบเป็นคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นครั้ง เชิญท่านที่อยู่พรรคชาติไทยครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรกริช (ชลบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรกริช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
 พรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติความลับทางการค้าซึ่งทางวุฒิสภาได้
 ดำเนินการแก้ไขโดยมีการแก้ไขทั้งหมด ๗ มาตราด้วยกัน แล้วก็มีกรดัด ๑ มาตรา
 ผมอยากทราบเรียนในเฉพาะ ๒ มาตราที่กระผมเองยังไม่เห็นด้วย โดยในมาตราแรก
 ที่กระผมขอทราบเรียนก็คือมาตรา ๑๖ ซึ่งในร่างเดิมที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปนั้นได้มีการ
 กำหนดคณะกรรมการความลับทางการค้า ซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการ
 และกรรมการอื่นไม่เกิน ๑๓ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ในกรณีได้มีการกำหนดให้
 แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในภาคเอกชนอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งวุฒิสภาได้มีการแก้ไขในส่วน
 ของผู้ทรงคุณวุฒิในภาคเอกชนจากอย่างน้อย ๓ คนไปเป็นอย่างน้อย ๒ คน เพิ่มขึ้น
 ซึ่งผมอยากทราบเรียนว่าความจริงแล้วในอัตราส่วนของคณะกรรมการได้กำหนดเอาไว้
 ไม่เกิน ๑๓ คน ซึ่งถ้าหากมีการกำหนดไว้เช่นนี้ก็หมายความว่าคณะรัฐมนตรีนั้น
 สามารถที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการได้ไม่เกิน ๑๓ คน ซึ่งเป็นการกำหนดขั้นสูงไว้ และได้
 มีการยืดหยุ่นให้มีจากภาคเอกชนอย่างน้อย ๓ คน เพื่อที่จะให้องค์คณะนั้นมีความ
 สมดุลกันเมื่อวุฒิสภาได้มีการแก้ไขว่าให้มีผู้ทรงคุณวุฒิในภาคเอกชนอย่างน้อย ๒ คน
 โดยที่ไม่ได้แก้กำหนดคณะกรรมการทั้งหมดเอาไว้ยอมทำให้เกิดปัญหาขึ้น ถ้าหากว่า
 คณะรัฐมนตรีนั้นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการไม่ถึง ๑๓ คน นั่นก็หมายความว่า
 ผู้ทรงคุณวุฒิในภาคเอกชนนั้นจะมีจำนวนที่อาจจะมากกว่าที่คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง
 เอาไว้ จะเป็นสัดส่วนที่จะไม่ก่อให้เกิดความสมดุลได้ อันนี้คือประการแรก

ในประการที่ ๒ นั้นจะเป็นปัญหาที่วุฒิสภาได้มีการดัดถ้อยคำทั้งหมด
 ในมาตรา ๓๖ ซึ่งในมาตรา ๓๖ นั้นได้บัญญัติที่จะกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ใช้ ฉ้อฉล
 ยุยง หรือดำเนินการให้มีการร้องทุกข์ หรือการฟ้องร้องบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้
 เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล โดยเจตนาถกกันแก่งัดให้บุคคลนั้นได้รับความเสียหาย
 ในการประกอบธุรกิจ การประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือตำแหน่งหน้าที่ราชการต้อง
 ระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อยากทราบเรียนว่าเมื่อตัดมาตรานี้ออกไปก็หมายความว่า ผู้ที่จ้าง งาน ใช้ ยุง หรือดำเนินการทั้งร้องทุกข์หรือในการฟ้องร้องทั้งแพ่งทั้งอาญานั้นก็จะต้องรับโทษในเรื่องนี้เลย เหตุผลที่ผมได้รับทราบจากวุฒิสภานั้นได้มีการพูดถึงว่า เพราะว่ ในมาตรา ๑๗๕ ของประมวลกฎหมายอาญา ได้กำหนดถึงในเรื่องของการนำความเท็จมาฟ้องในคดีอาญาไว้แล้ว และมาตรา ๓๓ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการกำหนดโทษสำหรับผู้เปิดเผยความลับทางการค้าโดยมีการแจ้งเจตนาอยู่แล้ว อันนี้ก็เป็นเหตุผลของวุฒิ แต่ผมอยากทราบเรียนว่าเหตุผลตามมาตรา ๓๓ ไม่ใช่เป็นกรณีที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๖ และในขณะที่เดียวกันอยากทราบเรียนว่า ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๗๕ ที่เป็นการแจ้งความเท็จนั้น เพราะเป็นเรื่องของการแจ้งความเท็จในทางอาญา -----

แต่ว่าเรื่องของความลับทางการค้านี้ จะมีข้อแตกต่างกันในเรื่องของโทษ ซึ่งในประมวลกฎหมายอาญานั้นมีโทษจำคุกเพียงไม่เกิน ๕ ปี และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจริง ๆ แล้วในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องการที่จะเน้นโทษในลักษณะที่เป็นค่าปรับมากกว่า จะมีความแตกต่างในประการหนึ่ง ประการที่ ๒ นั้น ผมอยากกราบเรียนว่าถึงแม้จะมีประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องเหตุอยู่ก็ตามนะครับ แต่ถ้าหากว่าพูดถึงกรณีนี้ก็จะไม่สามารถที่จะดำเนินคดีกับผู้ที่จ้างวานให้ ยุยง สำหรับกรณีที่เกี่ยวข้องกับทางแพ่งได้ เพราะว่าความจริงแล้ว ถ้าเกิดมีการฟ้องร้องในทางแพ่งกัน แล้วมีการกลั่นแกล้งก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งเป็นความเสียหายของผู้ประกอบการอย่างมาก แต่ว่าไม่มีโทษในทางอาญา แล้วกรณีการแก้ไขอันนี้ก็เลยไม่ครอบคลุมไปถึงนะครับ ซึ่งจะเป็นการตัดข้อความที่ไม่ตรงกับเจตนาที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ไว้ อีกประการหนึ่งก็คือ ในกรณีที่มีการร้องทุกข์นี้ะครับ ถึงแม้ว่าจะมีประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๓๗ ในเรื่องของกาแจ้งความเท็จ แต่กรณีนี้ไม่ใช่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งความเท็จโดยตรง เพราะอาจจะเป็นการร้องทุกข์ที่เป็นการกลั่นแกล้งที่ไม่ใช่เป็นการแจ้งความเท็จแล้วเกิดความเสียหายก็ได้ ในกรณีนี้ที่วุฒิสภาได้ตัดออกไปจึงไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์และกรณีที่มีการฟ้องร้องทางแพ่ง ซึ่งอาจจะทำให้การดำเนินการที่จะป้องกันและปราบปรามผู้ที่ดำเนินการละเมิดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่สามารถบังคับใช้ได้บังเกิดผล ดังนั้นกระผมเห็นว่าการที่วุฒิสภาได้ตัดมาตรา ๓๖ นี้ออกไป อาจจะไม่ตรงวัตถุประสงค์ของสภาผู้แทนราษฎร ผมคิดว่าน่าที่จะคงไว้จะเป็นประโยชน์และครอบคลุมความผิดสำหรับกรณีอื่น ๆ มากกว่าครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุขุมพงศ์ ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งมีสาระสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องพิเศษหลายเรื่อง เรื่องแรกเป็นเรื่องใหม่ซึ่งประเทศไทยไม่เคยมีกฎหมายในลักษณะนี้มาก่อนเลย ในประการที่ ๒ เป็นกฎหมายซึ่งบัญญัติถึงกฎหมายสารบัญญัติกำหนดสิทธิหน้าที่ของเจ้าของความลับ และความรับผิดชอบผู้กระทำผิดในทางละเมิด ในประการที่ ๓ ครับท่านประธาน เป็นกฎหมายซึ่งกำหนดให้มีการรับผิดชอบในทางแพ่ง เรียกค่าสินไหมทดแทน แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นกฎหมายซึ่งกำหนดโทษในทาง

๑๒

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

พัชรี (๒) ๕/๒

อาญาไว้ด้วย สาระสำคัญซึ่งวุฒิสภาได้ไปแก้ไข ๗ มาตราและตัดทอนลงอีก ๑ มาตรานั้น
กระผมเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ ๓ ประเด็นด้วยกัน เรื่องแรกครับท่านประธาน ในมาตรา ๑๑
การพิจารณาใช้ดุลยพินิจของศาลในการลงโทษผู้ละเมิดต่อกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเดิมมาตรา ๑๑
กำหนดไว้ว่า หากศาลวินิจฉัยแล้วเห็นว่าเป็นการละเมิดความลับทางการค้าแต่มีพฤติการณ์
พิเศษไม่สมควรออกคำสั่งลงโทษตามกฎหมายนี้ ในมาตรา ๔ (๒) ให้ศาลกำหนดให้ผู้ละเมิด
ได้สิทธิที่จะใช้สิทธิที่เป็นความลับทางการค้าได้ และให้เปิดเผย แต่ต้องเสียค่าตอบแทน
แต่วุฒิสภาได้ไปตัดคำว่า เปิดเผย ออก ให้ใช้ความลับได้แต่ไม่ให้เปิดเผย ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็น
การแก้ไขในประเด็นที่สำคัญ ซึ่งน่าที่จะมีการทบทวน ในประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน
การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในเรื่องละเมิดนั้น เดิมสภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่ชุดนี้นะครับ
ชุดที่ผ่านมา ได้กำหนดสิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนไว้ ๒ เรื่อง สำหรับผู้ที่กระทำ
การละเมิด คือ สิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนเกิดจากความเสียหายที่แท้จริง ซึ่งเจ้าของ
ความลับสิทธิในการค้านั้นได้รับ และประโยชน์ของผู้ละเมิดได้รับ-----

นอกจากนั้นยังกำหนดให้มีสิทธิเรียกค่าเสียหายในขนาดครึ่งท่านประธาน ตลอดจน
 ค่าใช้จ่ายดำเนินคดีได้ด้วย ๔ ประการด้วยกัน แต่วุฒิสภาไปตัดออกเหลือ ๒ ประการเท่านั้น
 ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ที่จะต้องนำมาทบทวนกันอีกครั้งหนึ่ง อีกอันหนึ่งใน (๓)
 การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในการละเมิด หากผู้กระทำความผิด จงใจหรือเจตนาถั่นแก้ง
 อันนี้เดิมสภาผู้แทนราษฎรกำหนดว่าเป็นเรื่องสำคัญ กำหนดโทษปรับไว้ ๒ เท่า ส่วนวุฒิสภา
 ไปเพิ่มขึ้นมาเป็นมูลเหตุชักจูงใจ คือเจตนาพิเศษ นอกเหนือจากเจตนาจงใจหรือถั่นแก้งแล้ว
 ไปกำหนดมูลเหตุชักจูงใจพิเศษว่า เพื่อให้ความลับทางการค้าดังกล่าวสิ้นสภาพทางการค้าไป
 ผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ แล้วส่วนเรื่องที่ ๓ นั้น มีท่านสมาชิกจากพรรคชาติไทยภรรณา
 ชี้แจงแล้ว คือการไปตัดเรื่องการแจ้งความเท็จและดำเนินคดีเท็จออกไป ซึ่งผมไม่เห็นด้วย
 เพราะจะนั้นกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ผ่านสภาชุดนี้มาก่อนนะครับ ท่านประธาน และก็มีประเด็น
 สำคัญซึ่งจะต้องทบทวนกัน ผมไม่เห็นด้วย เห็นสมควรที่จะตั้งกรรมาธิการร่วมกับวุฒิสภาครับ
 ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ ที่คุณสุชุมพงศ์ บอกว่า
 ตรงที่ไม่เห็นด้วยนี้ บังเอิญมีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ก็ไม่พูด ขอบคุณครับ
 ฟังดูเท่าที่อภิปรายมาแสดงความคิดเห็น ก็ไม่เห็นด้วยกับที่วุฒิสภาแก้ไข มีท่านผู้ใด
 เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ต้องตั้งกรรมาธิการ ขอผู้เสนอ
 ตั้งกรรมาธิการ เชิญครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
 เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอตั้ง
 กรรมาธิการร่วมกัน ในอัตรา ๒๔ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒๔ ท่านนะครับ มีผู้รับรองถูกต้อง
 มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเป็น ๒๔ ท่าน สภาละ ๑๒ ท่าน
 กรรมาธิการร่วมกันเตรียมด้วยนะครับ แต่ละพรรคเป็นไปตามสัดส่วน พรรคไทยรักไทย
 ๒ ท่านด้วยกัน พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน พรรคชาติไทย ๑ ท่าน พรรคความหวังใหม่
 ๑ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน เชิญพรรคไทยรักไทยก่อน ๒ ท่านครับ
 ขอเชิญผู้เสนอครับ

นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ดิฉัน นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
 พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ความลับทางการค้า พ.ศ. ในไต่สวนพรรคไทยรักไทย ๒ ท่าน ดังนี้ ๑. นายสุนัย จุลพงศธร
 ๒. นายสันติ รัตนสุวรรณ ๓. นายรองพล เจริญพันธ์ ๔. นายอนันต์ จันทร์โอรภากร
 ๕. นายยรรยง พวงราช ๖. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ขอที่ประชุมรับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปขอเชิญ
 พรรคประชาธิปัตย์ เชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม
 พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน
 ดังนี้ ๑. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ ๒. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ๓. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ
 ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปขอพรรคชาติไทย ๑ ท่าน
 เชิญครับ

นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
 นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ พรรคชาติไทย ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญตามสัดส่วนของ
 พรรคชาติไทย คือ ท่านสุรสิทธิ์ นิติวัดวิวัฒน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป พรรคความหวังใหม่
๑ ท่าน เชิญครับ

นายนิสิต สินธุไพร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิสิต สินธุไพร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อ
กรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ คือ นายสุลัยมาลัย วงษ์พานิช
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป พรรคชาติพัฒนา เชิญครับ
นายศรคม ภาษา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
นายศรคม ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา คือ นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ครบ ๑๒ ท่านครับ มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติตั้ง
กรรมการร่วมกันกับวุฒิสภา ๑๒ ท่านครบแล้ว ขอเชิญท่านเลขาธิการ อ่านรายชื่อทบทวน
อีกครั้งครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
 แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายนามคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๑. นายสุนัย จุลพงศธร ๒. นายสันติ
 รัตนสุวรรณ ๓. นายรองพล เจริญพันธ์ ๔. นายอนันต์ จันทร์โอภากร
 ๕. นายยรรยง พวงราช ๖. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๗. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์
 ๘. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ๙. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ๑๐. นายสุรสิทธิ์
 นิติวุฒิวรวิรักษ์ ๑๑. นายสุลัยมลัย วงษ์พานิช ๑๒. นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณากฎนิเทศสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
 กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยกระผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ถ้าเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขให้แต่ละสภาดังบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นะครับ ขอเชิญคุณประชาติปไต่ยครับ

นายประชาติปไต่ย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประชาติปไต่ย คำสิงห์นอก โคราช ชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นลูกชาวเกษตรกรชนานแต่ดั้งเดิมครับ พยายามที่จะร่วมกับพี่น้องชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้ทั้งในเมืองในชนบทต่อสู้เพื่อแก้ไขปัญหานี้สินของพี่น้องประชาชน การแก้ไขปัญหานี้สินของพี่น้องเกษตรกร เป้าหมายก็คือการแก้ไขปัญหานี้สินของประเทศชาติ แต่วันนี้กฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องผู้เป็นเจ้าของประเทศที่ยากไร้อยู่ตามชนบทท้องไร่ท้องนา ได้รับความสนใจจากบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐบาลชุดที่แล้ว ได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาคความยากจน โดยเฉพาะปัญหานี้สินทุกรูปแบบ ที่เป็นนามยอกอกและต้ออกต้อหัวใจของพี่น้องเกษตรกรผู้ทำไร่ไถนาเลี้ยงชีวิตของเพื่อนร่วมชาติและทั่วโลก สร้างชื่อเสียงให้พี่น้องประเทศไทยมายาวนาน ในการส่งผลผลิตทางการเกษตรออกไปขายต่างประเทศ แต่หนี้สินที่พอกพูน โดยที่หาทางหลีกเลี่ยงไม่ได้ หนี้สินที่เกิดขึ้นจากความจำเป็นในการดำรงวิถีชีวิต ในความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ ในการส่งลูกหลานเข้าไปเรียนเข้าไปศึกษา ไม่มีเงินทุน

ก็ต้องเอาโฉนด น.ส. ๓ ไปจำนองจำนำเอาไว้ เพื่อหวังอย่างเดียวให้สายเลือดที่เขาให้กำเนิดมานั้นเป็นคนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดในการเป็นความหวังเป็นอนาคตของประเทศชาติ นั่นคือต้นเหตุของมูลหนี้สินตามหลักของพระพุทธเจ้าอริยสัจ ๔ ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายกองทุนฟื้นฟูที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปเมื่อครั้งที่แล้ว แล้วรัฐบาลชุดนี้ก็ยืนยันและให้การรับรอง ผมคิดว่าเป็นเจตนาที่แน่วแน่ในการที่จะไม่อยากจะเห็นความยากไร้ความเป็นหนี้เป็นสินของพี่น้องเกษตรกรอยู่ต่อไป คำว่า หนี้สิน นั้น มันเกิดขึ้นทุกหนทุกแห่งครับ สมัชชาคนจนต้องไปชุมนุมอยู่ที่พี่น้องก็เห็น สมัชชาคนจนต้องมาเดือดร้อนเพื่อที่จะมาร่วมรัฐบาลในการแก้ไขปัญหานี้สิน แต่กฎหมายที่จะไปแก้ปัญหานี้สินของพี่น้องเกษตรกรกับได้รับการตัดทอนในเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตเขาโดยสมาชิกวุฒิสภา ผมไม่ได้สบประมาทท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมไม่ได้ไปก้าวล่วงในการวินิจฉัยของท่าน แต่ผมมีความแน่วแน่ในสายเลือดที่เข้มข้นจากพันธุ์พื้นเมืองความเป็นลูกเกษตรกร ว่าในส่วนที่สมาชิกวุฒิสภาอันทรงเกียรติได้ตัดทอนเนื้อหาสาระที่สำคัญยิ่งเป็นหัวใจหลักของพี่น้องเกษตรกรนั้นเป็นการวินิจฉัยที่ผิดพลาด ในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่กับพี่น้องประชาชนอย่างใกล้ชิด เห็นว่าการที่กฎหมายฉบับนี้ตัดเนื้อหาที่ไม่ให้กองทุนฟื้นฟูเข้าไปดูแลหนี้สินของพี่น้องเกษตรกรที่เกิดขึ้น ถือว่าผิดพลาด แล้วไปเขียนบัญญัติเอาไว้ให้กองทุนฟื้นฟูไปมีบทบาทในเฉพาะหนี้สินในระบบ ท่านประธานที่เคารพครับ หนี้สินในระบบก็คือสถาบันการเงิน ธนาคารพาณิชย์ -----

องค์กรเหล่านั้นเขาไม่เคยต้อนรับพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ ในกรที่จะปล่อยเงินกู้ กาแฟ ก็ไม่ได้ดื่มด้วย แต่พี่น้องเกษตรกรเขาเป็นหนึ่งคนที่ใกล้ชิดองค์กรเอกชนที่ใจถึงฟังได้ เอาเงินด ไปให้เงินมาแล้วก็ใช้ความจำเป็น ตรงนั้นต่างหากที่เกษตรกรเขาต่อสู้มา ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี เป็นปัญหาที่เขาสู้กันโดยหลักของกฎหมาย ทำสัญญาถูกต้อง ถ้าจะคิดว่าหนี้สินที่เกิดขึ้นตรงนั้น เป็นหนี้นอกระบบ ผมถามหน่อยครับว่า เราออกกฎหมายไปทำไม เราออกกฎหมายไปช่วยคนจน ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นความเหลื่อมล้ำในการออกกฎหมาย ในการแก้ไขปัญหานี้ ของชาติ เราช่วยคนรวยก็แสนล้านกองทุนฟื้นฟูคนรวย แล้ววันนี้เราช่วยคนจน กองทุนฟื้นฟูคนจน ผมขอเรียกร้องพี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นใจพี่น้องเกษตรกรเถิดครับ ว่าเนื้อหาสาระ หรือหัวใจหลักในการที่วุฒิสภาได้ตัดออกไปนั้นมันเป็นหลักชัยของชีวิตคนจนอย่างแท้จริง ในการที่จะ ต่อสู้และกอบกู้มันคืนมา ดังนั้นการแก้ไขปัญหานี้สิน เป้าหมายของ พ.ร.บ. กองทุนฟื้นฟู เกษตรกรก็คือการล้างหนี้พี่น้องเกษตรกรล้างหนี้ในส่วนที่เขาทำขึ้นโดยสุจริต ล้างหนี้ในส่วนที่เขา ทำขึ้นจากโครงการของรัฐก็ดี ล้างหนี้จากส่วนที่เขาทำขึ้นเพื่อส่งเสริมลูกเรียน ล้างหนี้ในส่วนที่เขา ทำขึ้นไปซื้อปุ๋ย ซื้อรถไถนา ซื้ออะไหล่แล้วแต่มาประกอบอาชีพโดยสุจริต ตรงนั้น พ.ร.บ. น่าจะเข้าไปดูแล ไปคุ้มครองชีวิตของคนจน ดังนั้นผมเห็นว่ากรมที่สมาชิกวุฒิสภาได้แก้ปัญหามา ได้แก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นมากมาย เป็นเนื้อหาสาระ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าควรที่จะตั้งกรรมาธิการ ไปร่วมเพื่อให้เกิดการวินิจฉัยที่ตรงเป้า ตรงประเด็นของปัญหาของชาติต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประชาธิปไตยก็ได้อภิปรายประวัติส่วนตัว ส่วนหนึ่งกับความสำคัญของเกษตรกรไปแล้วส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ความสำคัญของ เกษตรกรนั้นย่อภาภิปรายข้ามะครับ เข้าใจกันแล้ว อภิปรายเฉพาะเนื้อหาที่วุฒิสภาแก้ว่ามันขัด กับหลักการอย่างไร และปฏิบัติไปได้อย่างไร ไม่เป็นผลดีต่อกองทุนอย่างไร ขอเชิญทางนี้ก่อน แล้วค่อยเสกสรรค์ คุณตรีพลครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ การที่วุฒิสภาได้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรนั้น และปรากฏว่าที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยตัดมาตรา ๘ ออกไปและแก้ไขมาตรา ๙ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๙ ที่แก้ไขนั้นเป็นการเพิ่ม เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๑

การแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกร มาตรา ๓๗/๑ ถึงมาตรา ๓๗/๑๓ ผมก็ลองเปิดไปดูว่า
มันคืออะไร ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากว่าทางท่านวุฒิสภาให้ตัดมาตรา ๓๗/๑๐
มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ ไป พระราชบัญญัติฉบับนี้เกือบไม่มีความหมายเลย คนจน
ในประเทศไทยตามความคิดของผมก็คือคนที่เป็หนี้ ที่คนเป็นหนี้มันก็มีอยู่ ๒ หนี้ที่เราทราบกัน
นั่นคือหนี้ในระบบและกั้หนี้นอกระบบ หนี้ในระบบก็เป็นหนี้ของสถาบันการเงินอย่างเพื่อนสมาชิก
ได้อธิบายมา หนี้ในระบบรัฐบาลช่วยอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการพักหนี้เกษตรกร ไม่ว่าจะเป็ธนาคาร
ประชาชน หนี้ในระบบรัฐบาลช่วยอยู่แล้ว หนี้ที่เกิดจากนโยบายของรัฐบาลผิดพลาดรัฐบาลก็ช่วย
แต่หนี้นอกระบบที่วุฒิสมาชิกตัดไปนั้น ผมถือว่าวุฒิสมาชิกตัดคนกลุ่มหนึ่งออกจากสังคมที่คิดว่า
จะไม่ช่วยเหลือ เพราะว่าคนจนที่เป็นหนี้สินนอกระบบ เราต้องคิดว่าคนกลุ่มนี้เป็นปัญหาของ
ประเทศ -----

แล้วคนที่เป็นนั้นนอกระบบนั้น ผมว่าเขาอาจจะเป็นที่น่าสงสัย เพราะบางครั้งเขาไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางครั้งเขาไม่มีความรู้ เขาจึงต้องไปกู้เงินดอกเบี้ยแพงเกินไป แล้วก็ไม่สามารถที่จะใช้คืนได้ ผมอยากจะทราบว่าถ้าหากว่าวุฒิสภาตัดมาตราที่เกี่ยวข้องนี้ไป ถ้ามารัฐบาลจะช่วยนั้นนอกระบบอย่างไร ถ้าหากว่าทางรัฐบาลตอบได้ว่า จะช่วยนั้นนอกระบบดังต่อไปนี้ ก็ไม่น่าจะมีปัญหา แต่ถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่สามารถที่จะบอกได้ว่า คนที่เป็นนั้นนอกระบบรัฐบาลจะช่วยอย่างไรนั้น ผมคิดว่าต้องมีการทบทวน นั่นก็คือผมเสนอว่าน่าจะมีการตั้งคณะกรรมการวิชาการร่วมกันเพื่อทบทวนเรื่องนี้สักครั้งหนึ่ง ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณदनัยฤทธิ์เชิญครับ

นายदनัยฤทธิ์ วิชากรณ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ดนัยฤทธิ์ วิชากรณ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานครับ ผมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ดูแล้วเห็นว่า การที่วุฒิสภาได้ตัดมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ ออกไป จริง ๆ แล้วมาตราที่ทางวุฒิสภาตัดออกไปนั้น ถือว่าเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือ ในอดีตที่ผ่านมาหนี้สินของเกษตรกรมีทั้งในระบบและนอกระบบ ถ้าโดยปกติแล้วถ้าเกษตรกรซึ่งเขามีหลักทรัพย์สามารถที่จะเข้าไปสู่นี้ในระบบได้ ก็คงจะไม่มีหนี้สินนอกระบบ แต่เนื่องจากว่าเกษตรกรไม่มีหลักทรัพย์และส่วนใหญ่ก็จะถูกกฎหมายของรัฐบาลนี้แหละครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งไปทับที่ทำกินของราษฎร เขาจึงไม่มีสิทธิในที่ดินเหล่านั้น เพราะฉะนั้นการที่จะใช้เอกสารสิทธิต่าง ๆ เข้ามาสู่ระบบในการกู้ยืมจากสถาบันการเงินของรัฐก็เป็นไปได้ยาก วัตถุประสงค์ในการผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในสภาชุดที่แล้วนั้นก็คือต้องการที่จะฟื้นฟูชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรเสียใหม่ สิ่งที่สำคัญที่สุดในเวลานี้ชีวิตของเกษตรกรไม่สามารถฟื้นฟูได้เพราะหนี้ สาระสำคัญที่วุฒิสภาตัดออกไปจึงเป็นสาระสำคัญซึ่งภาระนั้นนอกระบบ สิ่งที่สำคัญที่สุดผมอยากจะเรียนท่านประธานและที่ท่านสมาชิกของสภาแห่งนี้ว่า คำว่า เกษตรกร มีค่านิยามอยู่ครับ เพราะฉะนั้นเกษตรกรหรือคุณสมบัติของเกษตรกรที่สำคัญที่สุดทุกคนเป็นคนไทย การที่เราไปออกกฎหมายเพื่อที่จะแยกแยะให้ส่วนหนึ่งเข้าไปสู่กองทุนฟื้นฟู อีกส่วนหนึ่งไม่สู่ระบบตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเห็นว่าเป็นสาระสำคัญซึ่งวุฒิสภาตัดออกไป ผมไม่เห็นด้วยครับ ผมจึงอยาก

จะให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาในการที่จะตั้งคณะกรรมการร่วมกันไปพิจารณาใหม่ ขอขอบคุณ
มากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางความหวังใหม่บ้างนะครับ เชิญครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานจงกระผมแล้วนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สลับกันบ้าง ทางขวามือทางซ้ายบ้าง

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ไม่ลืมนะท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ลืมครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอให้เวลาของสภาไม่มากในการที่จะอภิปรายสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัติที่กลับมาอีกครั้งนี้ ซึ่งประเด็นที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้
ได้อภิปรายอยู่ในขณะนี้ก็คือ กรณีที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ซึ่งผมเองนั้นเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นคงจะไม่แตกต่างจากสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่า
เป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรเป็นอย่างยิ่ง กระผมได้ทราบว่าขณะนี้พี่น้อง
เกษตรกรกำลังรอกฎหมายฉบับนี้ ในการประชุมเพื่อพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้น ทุกครั้ง
ตัวแทนของพี่น้องเกษตรกรจะมีส่วนในการเข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อพิจารณากฎหมายฉบับนี้
ด้วยทุกครั้ง

ซึ่งในความเห็นนั้น แนนอนครับ ความรู้สึกทั่ว ๆ ไปที่วุฒิสภาแก้ไขกฎหมายฉบับนี้นั้น เราก็อาจจะมองว่าเป็นการแก้ไขที่สำคัญในเรื่องหลักการของกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะในกรณีที่วุฒิสภาได้พิจารณาในเรื่องนั้นกรอบของเกษตรกร อย่างไรก็ตามผมเห็นว่าการแก้ไขที่วุฒิสภาแก้ไขนี้ เป็นกรณีที่คณะกรรมการสามารถที่จะไปกำหนดแนวทางในการที่จะดูแลเกษตรกรได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นกรแก้ไขในลักษณะที่ว่าจะไปกระทบถึงเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศในขณะนี้ ซึ่งเป็นนี้เป็นสินนอกระบบมากมาย ในส่วนตัวของกระผมเห็นว่าการแก้ไขของวุฒิสภาในครั้งนี้ คณะกรรมการซึ่งมีอยู่แล้วสามารถที่จะนำรายละเอียดในเรื่องนี้ไปกำหนดเป็นแนวปฏิบัติของคณะกรรมการเพื่อที่จะดูแลเกษตรกรได้ เรื่องนี้ถ้าหากว่าจะเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ผมเห็นว่ามันเป็นรายละเอียดที่ค่อนข้างจะลึกเกินไป เพราะฉะนั้นการที่วุฒิสมาชิกตัดออกไปตรงนั้น ผมเห็นว่าไม่กระทบต่อเนื้อหาของของกฎหมายฉบับนี้ แต่ประการใดทั้งสิ้น คณะกรรมการของกองทุนสามารถที่จะไปกำหนดว่านั้นนอกระบบของเกษตรกรนี้จะมีแนวปฏิบัติอย่างไร เพราะฉะนั้นกรณีที่วุฒิสภาแก้ไข คณะกรรมการกองทุนก็สามารถที่จะไปปรับปรุงหรือไปกำหนดในแนวปฏิบัติได้ จึงเห็นว่าการแก้ไขของวุฒิสภานั้นไม่กระทบต่อกฎหมายฉบับนี้มากมายแต่ประการใดทั้งสิ้น ในส่วนที่กระผมเห็นว่าที่จะเป็นประโยชน์นั้น กรรมการสามารถที่จะนำไปปรับปรุงในแนวปฏิบัติได้อยู่แล้ว จึงเห็นด้วยกับการที่วุฒิสภาแก้ไข เพื่อให้จะให้กฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาไปโดยเร็วที่สุด เพราะเกษตรกรเขารอคอยมาก ถ้าหากว่าจะไปตั้งกรรมาธิการร่วมก็จะเป็นการยืดเยื้อแล้วก็จะทำให้กฎหมายฉบับนี้ล่าช้าออกไป เพราะฉะนั้นเห็นว่ามันไม่จำเป็นที่จะต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน แต่ประการใด ผมเห็นด้วยตามที่วุฒิสภาแก้ไข ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาประชาธิปไตยบ้างครับ แล้วค่อยต่อไปทางไทยรักไทยนะครับ ประชาธิปไตย คุณสุวโรชเชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ จากการศึกษาที่วุฒิสภาได้มีการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในมาตราที่เป็นหัวใจของร่างกฎหมายฉบับนี้ก็คือมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑

ผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า ถ้าหากเราดูในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เจตนารมณ์ในการยกร่างกฎหมายฉบับนี้ก็อยู่ที่การแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ ซึ่งในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาเราได้เร่งรัดในการที่จะผลักดันกฎหมายฉบับนี้ เพราะมันเป็นปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากคนจนที่อยู่ในหมู่บ้านในตำบลที่ต้องแบกหนี้ในระบบ ท่านประธานเองก็คงจะทราบนะครับว่าหนี้ในระบบเฉพาะดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อเดือน ร้อยละ ๕ ต่อเดือน ร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน ดันทบดอก ดลกทบต้น ชำระเท่าไรก็ไม่มีทางหมดครับ เฉพาะดอกเบี้ยถมเท่าไรก็ถมไม่เต็ม อยกว่าแต่ไปชำระหนี้ต้นเงินเลยครับ นี่คือปัญหาที่เป็นปัญหาความเจ็บปวดของพี่น้องภาคการเกษตร และทุกรัฐบาลที่ผ่านมาก็เรียกร้องในการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลชุดที่ผ่านมานิสภาชุดที่ผ่านมาเช่นเดียวกันได้ร่วมกันผลักดันร่างกฎหมายฉบับนี้จนกระทั่งผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปและเมื่อเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาและรัฐบาลชุดนี้ก็ได้ออกมาบริหารราชการแผ่นดินและก็ได้ยืนยันร่างกฎหมายที่ยังค้างอยู่ที่วุฒิสภานั้น ว่าเป็นร่างที่รัฐบาลเองก็จะสนับสนุนจนกระทั่งมาวันนี้ครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้ทีเดียว -----

เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพในคำอภิปรายของท่านสมาชิกบางท่านที่อาจจะมีความสงสัย
 ครับว่า การที่ปรับตรงนี้ออกไปเพื่อที่จะเร่งรัดให้กฎหมายฉบับนี้ได้มีผลสมบูรณ์
 ตามกฎหมายนั้นผมถามว่า เร่งรัดให้มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้วไม่มีประโยชน์ต่อพี่น้อง
 เกษตรกรที่เป็นหนี้นอกระบบ เร่งรัดไปทำไม เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้นอกระบบเหล่านั้น
 ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลยจากร่างกฎหมายฉบับนี้แล้วมันจะมีผลบังคับในการปลดแอกหนี้
 นอกระบบเหล่านั้นให้กับเขาได้อย่างไร การที่เราจะไปมอบภาระให้กับคณะกรรมการไปออก
 ข้อกำหนดต่าง ๆ นั้น เรามีความมั่นใจได้อย่างไรว่าคณะกรรมการนั้นจะไปดำเนินการตามที่
 ท่านสมาชิกบางท่านได้แสดงความคิดเห็นเอาไว้ ผมถามว่าจิตวิญญาณของการเอื้ออาหาร
 เกื้อกูลต่อผู้ยากไร้ ต่อพี่น้องเกษตรกรที่เป็นหนี้นอกระบบวันนี้ ผมอยากจะเรียกร้องในสถานี
 ทั้งหมด ผมอยากจะให้สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ทั้งหมดลืมนึกว่า พรรคการเมือง เสียได้ไหม
 แล้วเราลองคิดถึงสิ่งที่เกิดมานั้นเรามาจากพี่น้องเกษตรกรที่เป็นหนี้นอกระบบมากน้อย
 แค่ไหนเพียงไร ผมเชื่อว่าไม่ใช่เฉพาะในพื้นที่แห่งหนึ่งแห่งใดหรอกครับ ใช้คำว่า
 ทั่วราชอาณาจักรก็ว่าได้ ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์เป็นหนี้นอกระบบ และเป็นหนี้นอกระบบ
 ที่ไม่มีทางที่จะปลดแอกให้กับเขาได้ เพราะฉะนั้นการที่เราเมืองศิกรตรงนี้ เรายังกฎหมาย
 นี้ออกมา และเราจะมีเงินงบประมาณในบางส่วนหนึ่งจะมีการโอนหนี้นอกระบบเข้ามาสู่
 ในคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ตรงนี้จะครับเป็นที่คาดหวัง
 เป็นความหวังของพี่น้องภาคการเกษตรเหล่านั้นว่า คงจะมีโอกาสในการที่จะปลดแอก
 ให้กับเขาได้ เพราะฉะนั้นการที่วุฒิสภาไปเอาสาระสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้ออกไป
 ตัดออกไป แล้วเราจะไปหวังในอนาคตลม ๆ แล้ง ๆ ได้อย่างไร ผู้ว่าเรายังกรรมการ
 ขึ้นมาพิจารณาร่วมกันแล้วเราไปต่อสู้กับวุฒิสภาในอีกขั้นหนึ่งจะไม่ดีกว่าหรือครับ
 เพราะฉะนั้นในหลักการนี้ผมไม่เห็นด้วยในการแก้ไขของร่างที่วุฒิสภาได้แก้มาในวันนี้
 อยากจะเรียกร้องวิงวอนสภาผู้แทนของเราให้ช่วยกันทวงสิทธิเหล่านี้ให้กับพี่น้อง
 ที่เป็นผู้ยากไร้ ที่เป็นผู้ยากจน ที่เป็นผู้ด้อยโอกาสให้กับเขาสักครั้งหนึ่งด้วยเถิดครับ
 ขอขอบคุณครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธาน

ผมขออนุญาตสักนิดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กราบขอพระคุณท่านประธานที่ให้เวลาผมจะใช้เวลาไม่มาก ผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ เมื่อสักครู่ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายไป ผมคิดว่ามีส่วนที่พาดพิงผม เนื่องจากว่าผมเพิ่ง อภิปรายจบลงแล้วท่านก็ได้อภิปรายมาถึงผมด้วย ด้วยความเคารพท่านว่าผมเองก็เป็นลูก ชานาหรือยเปอร์เซ็นต์ ขณะนี้แม้ผมก็ยังทำนาอยู่ ทำจริง ๆ เป็นชาวนาจริง ๆ กำลัง เกี่ยวข้าวอยู่ด้วยครับในขณะนี้ จริง ๆ แล้วผมเองเห็นและเข้าใจในปัญหาของเกษตรกร ไม่ได้อย่าไปกว่าท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายในสภาแห่งนี้ทุกท่าน แต่ในการที่จะพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้นผมขออ่าหน่อยนะครับว่า หลักการของกฎหมายนั้นเรายอมรับกันว่า เพื่อที่จะช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ชาวนาอย่างแน่นอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ผมขออธิบายนิดหนึ่งครับ ว่าที่ผมเห็นด้วยกับวุฒิสภานั้นครับท่านประธาน ผมใช้เวลาไม่นานครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ฟังก่อนผมจะให้เวลา แต่ฟังผม นิดหนึ่ง คือท่านอรรถสิทธิ์ใช้สิทธิว่าพาดพิง ที่นี้พาดพิงจะได้สิทธิก็ต่อเมื่อพาดพิงแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย แต่ถ้าพาดพิงแล้วไม่ได้เสียหายอะไรก็ไม่ใช่ว่าพอดพาดพิงแล้วจะมีสิทธิ อภิปรายได้ นี่ผมทำความเข้าใจเสียก่อนนะครับ เพื่อเป็นประโยชน์กับท่านสมาชิกในโอกาสต่อไป ไหน ๆ ขึ้นมาแล้วก็เอาให้จบ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบขอพระคุณ ท่านประธาน คือเมื่อที่ผมเสียหาย แต่ท่านประธานอาจจะเห็นว่าไม่เสียหาย เพราะผมเพิ่ง พูดจบ ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในการประชุมของคณะกรรมการกฤษฎีกาของวิป (Whip) กรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร เราได้เรียนเชิญผู้แทนของเกษตรกร เข้ามาซึ่งผมขออนุญาตเอ่ยนาม ณ ที่นี้ ผู้แทนท่านนี้คือ คุณอุทัย สอนหลักทรัพย์ เราได้มีการสอบถามกันว่าเกษตรกรว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งก็ได้ทราบข้อมูลว่า ทางเกษตรกรนี้ต้องการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านออกไปให้รวดเร็ว เพื่อที่จะได้

เป็นประโยชน์แก่เกษตรกรให้มากที่สุด ซึ่งเขาเข้าใจว่าแน่นอนในหลักการที่วุฒิสภาแก้ไข
นั้นอาจจะกระทบอยู่บ้าง แต่เราก็ได้มองกันว่าคณะกรรมการกองทุนสามารถไปกำหนด
รายละเอียดในหลักการแนวปฏิบัติกันได้ เพราะฉะนั้นในเมื่อฟังอย่างนั้นเมื่อเป็นผู้แทน
ของเกษตรกรซึ่งก็ได้ทราบว่าได้มีการประสานกันทั่วประเทศ ก็เห็นว่าในเมื่อมันจะ
เป็นประโยชน์แล้วเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเราก็อยากจะให้กฎหมายฉบับนี้
ได้ผ่านออกไปโดยเร็วนี้เป็นเหตุผลนะครับ ผมเองเห็นประโยชน์ของเกษตรกรคิดว่า
คงไม่มีปัญหาในการที่จะเข้าใจแล้วก็พยายามที่จะดูแลเกษตรกรตรงนี้ ฉะนั้นก็อยากจะ
ทำความเข้าใจว่าไม่ใช่ว่าไม่เห็นใจ เข้าใจนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางนี้บ้างครับ คุณเสกสรรค์ครับ
 นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนชนชั้นภาคเกษตร ขาวนาร้อยเปอร์เซ็นต์
 จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณ
 ท่านประธานที่ให้โอกาสกระผมได้แสดงความคิดเห็นว่า การแก้ไขของวุฒิสภา
 ในกฎหมายฉบับนั้นนั้นแก้ไขมากหรือน้อย เดิมที่เราเข้าใจกันอย่างนั้น ตอนหลัง
 ก็บอกว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในการแก้ไข ด้วยหัวใจบริสุทธิ์ จริง ๆ แล้วผมยอมรับ
 นะครับว่า การแก้ไขของวุฒิสภานั้นเป็นการไปแก้ไขในประเด็นที่มีประโยชน์ต่อพี่น้อง
 ชาวนาในเรื่องของความเป็นหนี้ ท่านประธานครับ ผมใคร่ขออนุญาตนิดหนึ่งว่า
 เพราะฉะนั้นหัวใจของกฎหมายกองทุนฟื้นฟูฉบับนี้ก็ไปอยู่ที่คณะกรรมการจัดการ
 หนี้สินเกษตรกร เนื่องจากว่าฝ่ายบริหารคือ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้
 ผมขออนุญาตท่านประธาน ผมเข้าใจจะครับ ไม่ใช่จะแรก แต่ผมอยากจะสะท้อน
 ว่าถ้ามาใช้องค์กรของส่วนที่ ๒ ให้มีประโยชน์นี้ กฎหมายฉบับนี้ก็จะมีโอกาสได้บังคับ
 และมีความสมบูรณ์ต่อเกษตรกร ท่านประธานครับ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี
 ชาวนาเกษตรกรกว่า ๔๐ ล้านคน แต่ปรากฏว่าเกษตรกรยังพัฒนาไม่ถึงขั้นไหน ซึ่งหนี้ใน
 ๒ ส่วนก็คือหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบ หนี้นอกระบบก็คือหนี้ที่ยืมมาซึ่งไม่ใช่
 หนี้นาการ ซึ่งไม่จำกัดด้านดอกเบี้ย ซึ่งเป็นหนี้ที่มีความเดือดร้อนกับประชาชน
 เป็นอย่างยิ่ง กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานสะท้อนให้ฝ่ายที่จะได้กำกับดูแล
 คณะกรรมการจัดการหนี้สินของเกษตรกรครั้งนี้ทราบนิดหนึ่งนะครับ ก่อนที่จะเห็นด้วย
 หรือไม่เห็นด้วยกับการแก้ไข ชาวนา ชาวไร่ หรือเกษตรกรนั้นจะเป็นหนี้จาก
 องค์กรกอบ ๕ ประการครับ ข้อแรกนั้นคือผลผลิตไม่คุ้มทุนอย่างภาวอย่างนี้
 ทำนาลงทุนมากขายข้าวไม่ได้ราคา นี่คือเริ่มเป็นหนี้ อันที่ ๒ นะครับ การเจ็บไข้
 ได้ป่วยก็คือการเริ่มยืมเงินนอกระบบไป อันที่ ๓ คือการส่งลูกเรียน นี่คือการสะสมหนี้
 อันที่ ๔ คือการติดอบายมุข ติด หวย หวยเบอร์ ยิ่งตอนนี้มี หวยหุ้น ออกมาด้วย
 อันที่ ๕ คือการถูกหลอกไปทำงานต่างประเทศ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้ว

วุฒิสมาชิกัดในมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ และมาตรา ๓๗/๑๒ แต่กระผมเองนั้นเห็นใจครับ ท่านประธานครับว่า กฎหมายฉบับนี้นั้น อันนี้ต้องยกคุณงามความดีให้กับรัฐบาลที่ผ่านมาเหมือนกัน เพราะกฎหมายนี้เป็นกฎหมายจากรัฐบาลเก่า และยกความดีให้กับรัฐบาลปัจจุบันเช่นเดียวกันที่มีความสนใจในเรื่องนี้ ผมอยู่ในสภามานาน ท่านประธาน ก็เห็นว่าในธรรมชาติของการเสนอกฎหมายในฝ่ายนิติบัญญัตินี้ ไม่มีกฎหมายใดที่จะให้ความดีหรือความสมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นผมคิดอยู่นานที่จะอภิปรายในส่วนนี้ก็เห็นว่า จากท่านผู้อภิปรายประมาณ ๗ ท่าน จะไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเกือบทั้งหมด มีท่านสมาชิกจากนครพนม ท่านนั้นเห็นด้วยกับการแก้ไข ซึ่งผมคิดว่าท่านก็คงอยู่ในหัวอกที่ว่าจำเป็นต้องเห็นด้วย เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นค้างคามมาเป็นเวลานาน กล่าวโดยรวมทั้งหมดนั้น กระผมอยากจะวิงวอนถึงท่านสมาชิกชิกของรัฐบาลว่า เนื่องจากเกษตรกรรอคอยกฎหมายฉบับนี้มานานพอสมควร ถ้าเราจะมีการตั้งกรรมการร่วมกันอีกก็คงจะเสียเวลาไปนาน และในภาวะอย่างนี้นั้นเป็นภาวะที่ผลผลิตกำลังจะออกสู่ตลาด เป็นภาวะที่คณะกรรมการจัดการหนี้สินของเกษตรกรจะต้องรีบดำเนินการ ผมกราบเรียนท่านประธานฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า เนื่องจากคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรนี้เป็นข้าราชการระดับสูง คือมีปลัดกระทรวงเกษตรและปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีผู้ช่วยการสำนักงบประมาณ ในภาพจริง ๆ แล้ว ท่านเหล่านี้จะอยู่ในที่สูงและก็จะไม่ค่อยทราบปัญหาอย่างแท้จริง อยากรจะฝากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีความจริงใจ ได้กำชับเรื่องนี้ด้วยในส่วนที่ ๒ ของคณะกรรมการจัดการหนี้สินครับ ท่านประธานครับ จะมืองค์กรของเกษตรกร ๙ คน การจัดการของตัวแทนกรรมการเกษตรกร ๙ คน ณ เวลานั้นนั้นเท่าที่ผมเห็นในเขตจังหวัดของกระผมนั้นจะไม่ได้เกษตรกรตัวจริงครับ จะเป็นผู้ที่หวังจะมหาประโยชน์ในกฎหมายฉบับนี้ ได้พยายามที่จะหาเสียงรออยู่ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนอนุญาตท่านประธานไปถึงฝ่ายกระทรวงเกษตรให้ดูแลด้วยว่า ให้ได้กรรมการที่เป็นเกษตรกรตัวจริงเข้ามาเป็นกรรมการ จะรู้ปัญหา

อย่างแท้จริง โดยรวมแล้วผมเห็นว่าการตัดไปของวุฒิสมาชิกและกฎหมายที่ยังคงอยู่ในส่วนที่เหลือนี้ กระผมว่าจะมีผลขับเคลื่อนให้กฎหมายฉบับนี้มีประโยชน์ต่อประชาชน ต่อเกษตรกรในเรื่องหนี้สิน จึงขอเห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสมาชิกครับ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาทางชาติพัฒนาบ้างครับ
เชิญ นายแพทย์วิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า ผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขจากวุฒิสภา แล้วก็เป็นการแก้ไขในหลักการและเหตุผล แล้วแก้ไขสาระสำคัญของกฎหมาย ซึ่งเป็นการตัดเรื่องของหนี้สินนอกระบบออกไป ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอธิบายเหตุผลประกอบสักเล็กน้อย แล้วจะไม่ซ้ำกับเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไป เนื่องจากว่าในกฎหมายที่เราเพียรพยายามมาตั้งแต่สมัยที่แล้ว ถ้านับถึงนี่ก็ประมาณ ๒ ปี เกือบ ๓ ปีเต็ม แล้วผมคิดว่าเราจะรออีกสักระยะเวลาหนึ่งไม่ได้หรือครับ ที่จะมีการทำให้สมบูรณ์ที่สุด คงจะไม่เข้าเกินกว่าการปิดสมัยประชุมนี้ การตั้งคณะกรรมการร่วมกันเนื่องจากว่าวุฒิสภาที่ได้แก้ไขตัดมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ ไปนั้น รวมไปถึงมาตรา ๘ มาตรา ๓๖/๑ นั้น คือการฟื้นฟูสภาพเกษตรกรนั้น ผมเรียนท่านประธานเลยครับว่า หนี้สินส่วนใหญ่เกษตรกรที่เกิดขึ้นในระบบนั้นเราทราบดี ๒ - ๓ ประการที่เขียนไว้ในสาระกฎหมายเราทราบ แต่ว่าส่วนที่เป็นหนี้นอกระบบนั้น ผมเชื่อว่าทุกๆ ยอมรับ เพราะขณะนี้หนี้นอกระบบของเกษตรกรมากกว่าหนี้ในระบบมาก เรากลับไปดูหนี้สินครู เช่นเดียวกันครับ หนี้สินครูที่มีการตั้งกองทุนถึงแม้จะยังไม่มาก หนี้สินครูทั้งในระบบและนอกระบบเยอะไปหมด แต่หนี้สินภาคเกษตรกรก็ไม่ได้ยืมยอนกว่ากัน แล้วผมคิดว่าการที่รัฐบาลจะเร่งรัด โดยไปให้ความสำคัญเรื่องเงินกองทุนหมู่บ้าน กระผมติดตามคำสัมภาษณ์ของผู้มีอำนาจในรัฐบาลชุดปัจจุบันหลายท่านด้วยกัน ไปกล่าวถึงเรื่องเงินกองทุนหมู่บ้านว่าจะมาทดแทนเงินกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรนั้น ผมเข้าใจว่าจะพูดกันคนละประเด็นแล้วเรื่องเงินกองทุนฟื้นฟูเกษตรกรนั้นเป็นการให้กู้ไปชำระหนี้ และเพื่อให้สามารถที่จะกลับมาดำรงชีพได้ตามปกติ ไม่ต้องหาเงินผ่อนหนี้มาก ๆ รัฐบาลกลับไปคิดถึง

๒ - ๓ เรื่องที่ได้ทำไปตามนโยบาย คือเรื่องการพิกน้เกษตรกร ซึ่งตอนนี้กำลังเริ่มเกิดปัญหา แต่กระผมจะไม่อภิปรายในวันนี้ เพราะว่าถ้าอยู่คนละประเด็นกัน ไปพูดถึงเงินกองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาท จ่ายออกไปได้ประมาณสัก ๕๐ เปอร์เซนต์เศษ ๆ แต่ที่รู้ได้จริง ๆ ประมาณ ๒๐ กว่าเปอร์เซนต์เท่านั้นเอง ปัจจุบันนี้ แน่นจนครบเป็นคนละเรื่องคนละเวลา ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกจากซีกรัฐบาลจะเป็นไทยรักไทยก็ดี จะเป็นพ่านจากความหวังใหม่ก็ดี จะไปพูดถึงระยะเวลาอยากให้มันรวดเร็ว แล้วจะให้รีบผ่านออกไป ไม่ช้าหรือครับไม่เกิน ๓๐ วัน ผมคิดว่าก่อนสิ้นพฤศจิกายนนี้ เราจะสามารถแก้ไขได้ ผมอยากให้กลับมาประเด็นเดิม แล้วไปตัดเนื้อหาสาระที่สำคัญยิ่ง คือหนี้สินนอกระบบออกไปทั้งหมด แล้วจะทำให้เกิดปัญหา ผมคิดว่าในขนาดเรื่องที่ตั้งเฉพาะหนี้ในระบบก็เป็นเพียงส่วนปลีกย่อยเท่านั้น จะเหลือเฉพาะน้ำ เนื้อจริง ๆ ไม่ได้เก็บขอบคุณท่านประธานครับ แล้วยังเห็นด้วยที่จะให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพ่ายบ้างครับ เดี่ยวค่อยกลับมาที่คุณชินวรกันนะครับ

นายพ่าย บั้นเกตุ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพ่าย บั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จังหวัดสิงห์บุรี เขต ๒ ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เนื้อหาสาระที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขมานั้น กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานได้ดูถึงข้อเท็จจริงว่าปัจจุบันภาวะหนี้สินของพี่น้องเกษตรกรในปัจจุบันนั้นมีข้อเท็จจริงอย่างไร เราคงไม่ได้แบ่งแยกหรือครับว่า ในสภาพนี้มีฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล แต่ว่าในขณะที่เราอยู่ในสภาด้วยกันนั้น เราก็คือสมาชิกสภาเช่นเดียวกัน ความสำคัญกับผิดชอบต่อพี่น้องเกษตรกรนั้นคงไม่สามารถจะผ่าหัวใจดูกันได้ว่า ความไม่ชอบนั้นต่างกันเท่าใด สิ่งที่จะกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ก็คือว่า ภาระหนี้สินของพี่น้องเกษตรกรในปัจจุบันนั้นมีค่อนข้างมาก แล้วก็ดูเหมือนกันว่าเป็นภาระหนี้สินที่มีไม่ยิ่งหย่อนกว่ากลุ่มของพี่น้องประชาชนอื่น ๆ อาจจะมีมากกว่าพี่น้องของข้าราชการครูซึ่งมีถึง ๑๖๘,๐๐๐ ล้านก็ได้ ซึ่งภาระตรงนี้เป็นภาระที่รัฐบาลทุกยุค

ทุกสมัยพยายามจะแก้ไขปัญหาดังนี้มาโดยตลอด เช่นเดียวกันครับท่าน
ประธาน รัฐบาลปัจจุบันก็ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้เช่นเดียวกัน
ดังจะเห็นได้ว่าในขณะนั้นนั้นโครงการพหุนี้เกษตรกรที่รัฐบาลทำไปนั้นได้
ดำเนินการไปแล้วไม่ได้พักรรมาแล้วพักเลย แต่เป็นการกลับมาพักเสร็จ
ก็มาทำการฟื้นฟูพี่น้องเกษตรกรด้วย เพราะฉะนั้นการที่กฎหมายฉบับนี้
เข้ามานั้นอยากจะกราบเรียนว่า วันนั้นต้องมาดูข้อเท็จจริงของภาระหนี้สิน
ของพี่น้องเกษตรกรที่แท้จริงกับปัจจุบันว่ามันเกิดอะไรขึ้นมากมายขนาดไหน
ในปัจจุบันนี้ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ หนี้สินที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของพี่น้องเกษตรกรนั้น มีทั้งหนี้สินที่อยู่ในระบบ ซึ่งในปัจจุบันนั้นมีมาก โฉนดทุกฉบับของพี่น้องเกษตรกรนั้นอยู่กับธนาคาร ธ.ก.ส. อยู่กับธนาคารกรุงไทย อยู่กับสหกรณ์ และส่วนหนึ่งอยู่กับธนาคารพาณิชย์หลาย ๆ ธนาคาร ท่านประธานครับ ปัญหาการฟ้องร้องให้เกษตรกรชำระหนี้ ปัญหาการยึดทรัพย์สินของพี่น้องเกษตรกรที่ถูกระงับของรัฐบาลนั้น และรวมทั้งธนาคารพาณิชย์นั้นมีจำนวนมาก เมื่อฟ้องร้องเสร็จจะมีการยึดทรัพย์ จะเห็นได้ว่ารัฐบาลก็เปิดช่องไว้ให้ช่องหนึ่ง ให้สามารถกู้ยืมเงินจากสำนักนายกรัฐมนตรีเอามาชำระหนี้ ธ.ก.ส. หรือธนาคารกรุงไทยหรือสหกรณ์การเกษตรได้อีกส่วนหนึ่ง พอชำระเสร็จ ท่านประธานครับ ข้อเท็จจริงเกิดขึ้นดังนี้ครับ เมื่อชำระเรียบร้อยแล้วปรากฏว่าหนี้สินที่เกิดขึ้นใหม่เกษตรกรก็มีการะซึ่งไม่สามารถจะผ่อนชำระหนี้ได้ ดังที่ตัวเองแจ้งไว้กับสำนักนายกรัฐมนตรีได้เช่นเดียวกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และอยากจะกราบเรียนว่าปัญหาการระตรงนั้น เมื่อเรามองถึงสภาพสถานะเศรษฐกิจปัจจุบันแล้ว อาจจะดูแลได้ไม่ทั่วถึง แต่ถามว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้นั้นมีเจตนาจะดูแลพี่น้องเกษตรกรทั้งประเทศหรือไม่ ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้เจตนารมณ์ต้องการดูแลพี่น้องเกษตรกรที่เป็นหนี้สินจากการทำมาหากินโดยสุจริตทั้งสิ้น แต่ว่าความเป็นจริงที่เราประสบอยู่ปัจจุบันนั้น เราจะเห็นจะได้ว่า

๑. ภาวะหนี้สินค่อนข้างมาก
๒. ความเป็นไปได้ในการที่จะแก้ไขปัญหานี้สิน

ของเกษตรกรนั้นจะทำตรงไหนได้ก่อนเป็นอันดับแรก ตรงนี้แหละครับ จึงต้องกลับมาพิจารณากันครับ ท่านประธาน มิใช่ที่เราจะไม่เห็นด้วยกับที่อนุสมาชิกที่บอกว่าการทำไม่ต้องตัดตรงประเด็นที่สำคัญ ๆ ออกไป เราต้องมาดูข้อเท็จจริงกันต่างหาก จึงอยากกราบเรียนท่านประธานไว้ตรงนี้ว่า วันนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนต่างก็เห็นด้วยกันทั้งนั้นนะครับ กับการแก้ไขปัญหานี้สินเกษตรกร แต่อยากกราบเรียนให้ท่านมาดูถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่าพักหนึ่งแล้วเรากำลังจะฟื้นฟูพี่น้องเกษตรกรทั้งประเทศด้วย ตรงนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ท่านก็อยู่ที่นี้ด้วย ผมเชื่อว่าท่านก็ดูแลปัญหานี้สินของเกษตรกรและกำลังฟื้นฟูตรงนี้

อยู่ด้วยเช่นเดียวกัน จึงกราบเรียนท่านประธานว่า ณ วันนี้มาดูข้อเท็จจริงกันเถอะครับ
ท่านประธาน ว่าข้อเท็จจริงในการแก้ไขปัญหานี้สิ้นเกษตรกรนั้นรัฐบาลทำอะไร
กันบ้าง และให้ความเป็นธรรมกับปัญหาปัจจุบันนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช จริง ๆ แล้วผมได้เตรียมที่จะอภิปรายกฎหมาย
พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว เพราะผมได้ติด
ตามกฎหมายฉบับนี้ด้วยความเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่งครับ ที่ผมได้พูดเหตุผลนี้
ก็เพราะว่าผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกอย่างน้อย ๓ ท่านบอกว่า ต้องการที่จะให้
ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้ผ่านสภาโดยรวดเร็ว เพื่อนำไป
แก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกร แต่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานสภา
และเพื่อนสมาชิกว่า จริง ๆ ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านความเห็นชอบของสภา
และมีการประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๒
และในปิ่นทองศรีรัฐบาลในขณะนั้นได้จัดสรรงบประมาณให้กับกองทุนฟื้นฟู
และพัฒนาเกษตรกร ๑,๘๐๐ ล้านบาท แต่วันนี้ยังไม่มีการดำเนินการให้เม็ดเงินก้อนนี้
ลงไปถึงพี่น้องเกษตรกรเลย นั่นคือ ๒ ปีที่ผ่านมา แล้ววันนี้เมื่อมีการแก้ไขในสาระ
สำคัญ มีการแก้ไขมากโดยวุฒิสภา วันนี้เราจะมาเร่งรัดโดยระยะเวลาอันสั้นตรงนี้
เพียง ๓๐ วัน เพื่อให้กฎหมายซึ่งเป็นสาระสำคัญและเป็นการเผื่อคอบของพี่น้อง
เกษตรกรทั่วประเทศผ่านไปอย่างรวดเร็วได้อย่างไร -----

ผมคิดว่าวันนี้เราจะต้องมาเปรียบเทียบกันด้วยเหตุผลว่า มาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ และมาตรา ๓๗/๑๒ นั้น การที่มีการแก้ไขโดยการตัดออกนั้นถือว่าเป็นการแก้ไขมาก และเป็นการแก้ไขที่เป็นสาระสำคัญอย่างแท้จริง

ประเด็นแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่า ถ้าท่านประธานได้อ่านเนื้อหาสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมายในหมวด ๕ ที่ได้มีการแก้ไข พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูที่เราได้ดำเนินการไปเมื่อปี ๒๕๔๒ นั้น ในหมวด ๕ ทั้งหมดนี้ จะเกี่ยวข้องกับจัดการหนี้ครับท่านประธานครับ ทำไม่ถึงให้มีสำนักงานจัดการหนี้สิน เกษตรกรขึ้นมา ตรงนี้ครับที่จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตนารมณ์ที่สำคัญว่าที่รัฐบาล ในขณะนั้น ที่สภาในขณะนั้นได้ผ่านกฎหมายขณะนั้นและให้มีสำนักงานจัดการหนี้ ให้มี คณะกรรมการจัดการหนี้ เพราะเรารู้ว่าในวันนี้การแก้ปัญหาหนี้สินของพี่น้องเกษตรกร ที่ยังแก้ไม่ออก ก็เพราะว่าพี่น้องเกษตรกรนั้นมีหนี้สินนอกระบบ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับฝากจากผู้นำเกษตรกรหลายท่าน หลังจากกฎหมายฉบับนี้ไปอยู่ในชั้นวุฒิสภา แล้วก็มีการอภิปราย มีการยื้อเวลากันพอสมควร มีการเชิญตัวแทนของกองทุนฟื้นฟูไปชี้แจง แต่ปรากฏว่าเมื่อผ่านออกมาจากวุฒิสภาได้มีการตัดสาระสำคัญตรงนี้ออกไป ผมอยากจะกราบเรียนว่าผู้นำเกษตรกรนั้นได้ฝากกับผมมาให้เรียนกับท่านประธานว่า ถ้าหากว่ารัฐบาล ไม่ยืนยัน เสียใจข้างมากไม่ช่วยกันในการที่จะตั้งกรมการร่วมกัน เพื่อยืนยันให้ มาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหานี้สินที่ไม่ใช่ ระบบแล้ว ถือว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความจริงจังในการแก้ไขปัญหานี้สินให้กับพี่น้องเกษตรกร อย่างแท้จริง ผู้นำเกษตรกรพูดว่าอย่างไรครับท่านประธาน เขาบอกว่ารัฐบาลนี้มีโครงการ ยัดเยียดหนี้ให้กับเกษตรกร แต่ว่าเวลาจะไปแก้ไขปัญหานี้สินที่เป็นปัญหาจากหน้า เป็นปัญหาคนยากคนจนจริง ๆ ที่มีหนี้สินนอกระบบนั้น วันนี้เสียข้างมากกำลังจะให้ กฎหมายตรงนี้ถูกตัดออกไป ตรงนี้แหละครับจึงเป็นประเด็นที่สำคัญมาก ต้องยอมรับ ความเป็นจริงที่อยากจะเรียนผ่านต่อรัฐบาล ถ้าวันนี้กฎหมายฉบับนี้ตัดตรงนี้ออกไป ก็แสดงว่า พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูที่เฝ้าคอยจากพี่น้องเกษตรกรนั้นกลับเข้าไปช่วยเหลือ พี่น้องเกษตรกรที่เป็นหนี้ในสถาบัน แล้ววันนี้รัฐบาลได้ช่วยเหลือหนี้ในสถาบันแล้วละครับ

โครงการพักชำระหนี้ ๘,๐๐๐ ล้าน โครงการฟื้นฟูเกษตรกรหลังพักชำระหนี้อีก ๑,๕๐๐ ล้าน แล้ววันนี้หนี้นอกระบบที่พี่น้องทั้งหลาย อย่างน้อยพี่น้องที่อยู่ในเขต ส.ป.ก. ไม่ได้เป็นหนี้ในระบบ พี่น้องที่ไม่มีที่ดินเป็นของตัวเอง ที่ดินกำลังถูกจำนอง รัฐบาลที่แล้วมามีโครงการ การแก้ไขปัญหาหนี้สินและที่ดินให้กับพี่น้องเกษตรกร ๕ ปีที่ผ่านมาได้ช่วยเหลือพี่น้อง เกษตรกรให้ขยับชีวิตใหม่ขึ้นมา แต่งบประมาณปีนี้รัฐบาลนี้ไม่ได้ตั้งเอาไว้สำหรับโครงการ ในการแก้ไขปัญหาหนี้สินและที่ดิน ไม่ได้เอาไว้ตรงนั้นไม่พอ วันนี้มาตอกย้ำให้พี่น้องเกษตรกร คนยากคนจนที่ทานมักอำนาจ รากหญ้า วันนี้ต้องรับภาระมากขึ้น วันนี้ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลในการที่จะแก้ไขปัญหาหนี้สินนอกระบบ จริง ๆ เราไม่ได้เรียกร้องมากหรอกครับ ถ้าท่านประธานจะได้ดูมาตรา ๓๗/๑๑ เขาขอแต่เพียงว่า การแก้ไขหนี้สินที่ไม่ใช่หนี้ในระบบ นั้นให้ดำเนินการเจรจากับเจ้าหนี้เพื่อโอนหนี้ให้แก่กองทุน ทั้งนี้หลักประกันการชำระหนี้จะ โอนให้แก่กองทุนจะต้องเท่ากับมูลหนี้ เขาขอเพียงแต่ว่าที่เขานั้นนอกระบบเนื่องจากว่า ความจำเป็นที่เอกสารสิทธิของเขาไม่สามารถที่จะเข้าไปอยู่ในหนี้ในระบบได้ก็ดี หรือใน โอกาสที่เขาต้องเสียเปรียบผู้ที่ให้กู้ก็ตีจากกฎหมายที่ผ่านมา เขาขอเพียงแต่ว่าขอให้หลัก ประกันหนี้กับมูลค่าหนี้เท่ากันเขาก็พอใจแล้ว แต่ว่าเสียงข้างมากวันนี้กำลังจะตัดตรงนี้ ออกไป กำลังจะไม่ยืนยัน ตั้งคณะกรรมการร่วมกันครับ

เหตุผลประการที่ ๓ ที่ผมคิดว่ามีการแก้ไขมาก และเป็นเหตุผลที่มีความ สำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะวันนี้มีความสับสนมากในเรื่องของเงินกองทุนหมู่บ้านละล้าน ว่าจะไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกร เข้าไปแก้ไขปัญหารากหญ้าให้มีการจับจ่าย ใช้สอย แต่วันนี้ผมอยากจะทราบเรียนกับท่านประธานว่ากฎหมายกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา เกษตรกรนั้น หนี้ละครับที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหอย่างแท้จริง แต่วันนี้เกษตรกรที่ไม่เป็นหนี้ กำลังถูกยึดยึดให้เป็นหนี้ เพราะอะไรครับ เพราะว่าโดนขอร้องจากเพื่อนในหมู่บ้าน ว่าช่วยลงชื่อกันเถอะ ช่วยเป็นหนี้กันเถอะ เพื่อที่จะได้เงินหมู่บ้านละล้านนี้เข้ามาในหมู่บ้าน ของเรา

และในอนาคตผมคิดว่าตรงนี้จะจะเป็นภาระที่สำคัญ เมื่อไม่ได้ไปแก้ปัญหาก็เป็น
 ปัญหาหาก ปัญหาเบื้องต้นก็คือเขาเป็นหนี้ในระบบอยู่ครับ ท่านเอาเงินไป
 หักละล้านแล้วไปเฉลี่ยกันคนละ ๒๐,๐๐๐ ในขณะที่เป็นหนี้ในระบบอยู่
 ๕๐,๐๐๐ ผมถามว่ามันจะมีผลประโยชน์อะไรครับในการที่จะไปฟื้นฟูและพัฒนา
 เกษตรกร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานครับว่า
 ความจริงในหมวด ๕ นั้นเราได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อจัดการหนี้
 โดยเฉพาะ นอกจากคณะกรรมการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ผมทราบเรียนกับ
 ท่านประธานครับว่าวันนี้ผมเป็นห่วงมากครับว่าถ้าหากว่าทางกระทรวงเกษตร
 และสหกรณ์ไม่ได้มีความเข้าใจในเรื่องนี้จริง ๆ กำลังจะให้เรื่องนี้เป็น
 เครื่องมือกันในการเมืองหรือไม่ครับ เพราะวันนี้มีข่าวออกมาจาก
 เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ผมอยากเรียนครับ
 รัฐบาลอย่ามองกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรนั้นไปเหมือนกับวิสาหกิจ
 สินทรัพย์ไทยนะครับ ตรงนั้นท่านกำลังอุ้มคนรวย แต่วันนี้กฎหมายฉบับนี้ท่านไม่ช่วย
 คนจนครับ ผมอยากจะทราบเรียนตรงนี้เห็นภาพที่แตกต่างอย่างชัดเจน ไม่ต้อง
 มองด้วยสายตาของเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในสภาแห่งนี้ครับ วันนี้มองโดยสายตา
 ของพี่น้องเกษตรกรว่าถ้าหากรัฐมนตรีที่ควบคุมกำกับตรงนี้ไม่ได้ให้นโยบาย
 ที่ชัดเจนกับเลขาธิการกองทุน มีการวางรากฐานกันในการเมือง มีการ
 ไปจัดตั้งเหมือนเพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาล ขอประทานโทษ คุณเสกสรรค์ที่ได้
 เรียนต่อท่านประธานเมื่อ ก็เป็นอย่างนี้ครับท่านประธานครับ นี่หรือครับ
 ที่เป็นความจริงใจที่จะให้ชุมชนเข้มแข็ง ที่จะให้พี่น้องเกษตรกรได้รับการดูแล
 ได้รับการแก้ไข ผมจึงอยากฝากในส่วนของคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและ
 คณะกรรมการจัดการหนี้ครับ รัฐบาลนี้จะต้องเข้าไปเร่งรัดและดำเนินการ
 อย่างรวดเร็วและให้สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกรที่เราได้
 ต่อสู้กันมาอย่างยาวนาน และผมคิดว่าวันนี้จะเป็นวันพิสูจน์ของรัฐบาลนี้
 อีกครั้งหนึ่งครับว่ารัฐบาลนี้มีนโยบายในการที่จะเข้าไปช่วยเหลือพี่น้อง
 เกษตรกรที่เรียกว่าเป็นรากหญ้าแท้จริงแค่ไหน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคุณสมศักดิ์บ้างครับ
แล้วค่อยกลับมาที่ประชาธิปไตยใหม่ครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ คุณเงิน ไทยรักไทยจากขอนแก่น ท่านประธานที่เคารพ
ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งทาง
วุฒิสมาชิกได้แก้ไขโดยตัดในมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ ออกไปนั้น
ผมเข้าใจว่าการที่ทางวุฒิสมาชิกได้ตัดประเด็นดังกล่าวออกจะทำให้กฎหมายฉบับนี้
ขาดความสมบูรณ์ กล่าวคือหนี้ของเกษตรกรนั้นยอมประกอบไปด้วยหนี้ทั้งหนี้
ในระบบและนอกระบบ ว่ากันว่าหนี้ในระบบนั้นมีอยู่ประมาณ ๒ แสนล้าน และหนี้
นอกระบบมีอยู่ประมาณ ๑ แสนล้าน ถ้าหากว่าการที่จะพยายามแก้ไขปัญหานี้สิน
ของเกษตรกร ซึ่งในคำนิยามคำว่า หนี้ หนี้นั้นก็คือนี้ที่เกิดจากการประกอบอาชีพ
ตามคำนิยามมาตรา ๓๗/๑ หนี้ หมายถึง หนี้อันเกิดอันเนื่องมาจากการประกอบ
เกษตรกรรมของเกษตรกร ซึ่งเป็นสมาชิกองค์กรเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพครับ
หนี้ในระบบนั้นถ้าหากันไปแล้วเป็นหนี้ที่มีหลักแหล่ง มีกำหนดระยะเวลา มีเอกสาร
ที่สามารถตรวจสอบได้ จะเรียกว่าเป็นหนี้ที่สถาบันต่าง ๆ กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้
ชัดเจน จะเห็นว่าหนี้ในระบบนั้นจะเป็นหนี้ค่อนข้างจะเย็นหรือหนี้ไม่ร้อนเท่ากับ
หนี้นอกระบบ ถ้าหากว่าหนี้นอกระบบนั้นดอกเบี้ยจะมีอัตราที่ขึ้นอยู่กับอำเภอใจ
ของผู้ให้กู้ยืม เกษตรกรของเราส่วนใหญ่ที่ไม่สามารถที่จะเป็นหนี้ในระบบได้
ก็จะเป็นหนี้นอกระบบ

เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าภาพรวมหนี้ของเกษตรกรทั้งประเทศมี ๓ แสนล้านบาท แล้วหนี้ ๑ แสนล้านบาทเป็นหนี้ในระบบนั้น ผมเชื่อมั่นว่ากฎหมายฉบับนี้ จะเป็นกฎหมายฉบับพันหอรอ เพราะว่าทางวุฒิสมาชิกได้ตัดสินสาระสำคัญออกไป

๑ แสนวิธี การจัดการหนี้ประมาณ ๑ แสนล้านบาทออกไป ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากว่าตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๗/๑๑ การแก้ไขหนี้ที่ไม่ใช่หนี้ในระบบให้ดำเนินการเจรจากับเจ้าหนี้เพื่อโอนหนี้ให้กองทุน แล้วกองทุนก็จะเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ใช้ประกันซึ่งจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกองทุน เกษตรกรก็จะสามารถที่จะนำกลับคืนมาได้โดยการที่จะซื้อหรือเช่าซื้อกลับคืนมา เพราะฉะนั้นส่วนที่ทางท่านวุฒิสมาชิกได้ตัดสินสาระสำคัญดังกล่าวออกไป จะทำให้วงจรในการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรในส่วนนี้หายไป ท่านประธานที่เคารพครับ จึงเป็นความที่น่าเสียดายที่แนวคิดเดิมซึ่งผ่านมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีมา หรือหลักการเรื่องนี้มาแต่ต้น ได้ถูกตัดออกไป ความสมบูรณ์กฎหมายฉบับนี้ก็หายไป อย่างน้อยก็หายไปประมาณไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของเนื้อหาสาระสิ่งที่จะควรจะเป็นไป ท่านประธานที่เคารพครับ นั้นเป็นภาพรวมอย่างง่าย ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ถ้าหากว่าแนวคิดในวันนี้ที่เรายอมรับว่าเราจะมี การแก้ไขฟื้นฟูทางด้านเศรษฐกิจของประเทศทั้งระดับบนและระดับรากหญ้า ให้สามารถพลิกสถานการณ์ที่วิกฤติขึ้นมาเป็นสถานการณ์ที่ปกติ และทำให้บ้านเมืองของเราเดินไปสู่อนาคตได้อย่างมั่นคงนั้น ผมเชื่อว่าจะเป็นการบ้านให้กับส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ราชการ การเมือง และผู้นำเกษตรกร ได้ร่วมกันพิจารณาว่ามาตรการที่จะแก้ไขหนี้ในระบบหรือมิใช่ในระบบนั้น จำนวน ๑ แสนล้านบาทนั้นจะกระทำโดยวิธีการใดต่อไป ผมเชื่อว่าเป็นโจทย์ข้อใหญ่ที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะหน้า ผมเชื่อมั่นว่าหลายท่านรวมทั้งผู้นำเกษตรกรกำลังคิดว่า จะทำอย่างไรต่อไปในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ผมคิดว่าพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูเกษตรกรฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกาศใช้มาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๒ เรามีทุนประเดิมอยู่ที่นั่นประมาณ ๑,๔๐๐ ล้านบาท ยังไม่ได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการฟื้นฟูชีวิตของพี่น้องเกษตรกรผ่านองค์กร

เกษตรกรเลย ทั้ง ๆ ที่เราขึ้นทะเบียนกองทุนหรือจดทะเบียนองค์กรเกษตรกร เป็นจำนวนมาก ความคาดหวังของพี่น้องเกษตรกรมีค่อนข้างสูง ทำอย่างไร เราจะเติมเม็ดเงินเข้าไปให้เพียงพอที่จะเยียวยาหนี้สินของแผ่นดินของภาคเกษตรกรได้ เพียงพอ และทำอย่างไรส่วนที่มันหายไปที่จะกลับเติมขึ้นมาได้ ท่านประธาน ที่เคารพครับ ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับทางผู้นำเกษตรกรหลายท่าน ได้ให้ความเห็นว่าในวันนี้กฎหมายเก่า เงินก็ยังไม่ใช้ การบริหารก็ยังไม่ใช้ ถ้าปล่อยให้ เนินช้าไปอีกก็จะทำให้เสียโอกาส เสียเวลาในการที่จะบังคับใช้กฎหมายต่อไป ผู้นำเกษตรกรโดยเฉพาะจากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้บอกว่า ยินดีที่จะรับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านการบังคับใช้ออกไปก่อน แล้วหลังจากนั้นค่อยหาวิธีการ จะเสนอกฎหมายเข้ามาใหม่ ว่ากันใหม่อีกรอบหนึ่ง _____

ซึ่งผมเองก็ค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าถ้าหากว่าในการจัดการหนี้ในระบบใช้กฎหมายฉบับนี้ ในอนาคตหนี้ของระบบอาจจะต้องมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเข้ามา ก็จะเป็นวิธีการ อีกวิธีการหนึ่งในการที่จะทำให้กฎหมายบังคับใช้และมีประสิทธิภาพ อาณิสงส์ที่พี่น้อง เกษตรกรจะได้รับจากกฎหมายทั้งฉบับที่เป็นฉบับแรกและฉบับแก้ไขก็จะได้เร็วขึ้น เพราะฉะนั้นโดยหลักการแม้ว่าส่วนตัวผมจะไม่เห็นด้วยกับการตัดออกไป แต่เพื่อ ประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกรส่วนใหญ่ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมผมจึงเห็นว่สภา แห่งนี้จะสามารถผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปก่อนได้ ส่วนประการอื่นนั้นเราจะปรับแก้กัน ทีหลังต่อไป ขอบคุนท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสนั่นครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตุล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตุล พรรคประชาธิปัตย์ เกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขนั้น ผมเองได้ดูในประเด็นที่มีการแก้ไขแล้วเห็นว่าทั้งมาตรา ๘ ที่มีการแก้ไข โดยตัด มาตรา ๓๖/๑ ออกไป รวมถึงการแก้ไขโดยการตัดมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ ออกไปนั้นเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญที่ผมเองไม่เห็นด้วย และก็ เห็นว่าจำเป็นต้องมีการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อที่จะพิจารณาร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง เหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วยก็เพราะว่าในประการที่ ๑ เราต้องพิจารณาถึงที่มาของ พระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าตั้งแต่มีการออกกฎหมายฉบับนี้ก่อนที่จะมีการเสนอแก้ไขนั้น กฎหมายกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อที่จะช่วยเหลือ เกษตรกรให้ได้มีโอกาสฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพให้มีความก้าวหน้าและสามารถที่จะ ยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรได้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการกำหนดให้ เกษตรกรนั้นได้รวมตัวกันเป็นองค์กรเกษตรกร แล้วจะได้ร่วมมือกันเพื่อที่จะยกระดับ ฐานะความเป็นอยู่ในการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรให้มีความก้าวหน้า โดยมีกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเป็นองค์กรที่จะสนับสนุนทางด้านการเงิน แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าเราพิจารณาถึงที่มาของกฎหมายฉบับดังกล่าวแล้ว จะเห็นว่าตั้งแต่กฎหมายฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ การเคลื่อนไหว

ของเกษตรกรนั้นก็ก็เป็นไปอย่างคึกคัก มีการรวมตัวกันเพื่อจดทะเบียนเป็นสถาบันเกษตรกรทั่วประเทศจำนวนมากมาย เพื่อที่หวังจะได้พึ่งพาเงินกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรที่ได้มีการจัดสรรโดยรัฐบาลชุดที่ผ่านมา ๑,๘๐๐ ล้านบาท จะได้นำเอาเงินกองทุนดังกล่าวนี้มาใช้ในการยกระดับความเป็นอยู่พัฒนาการประกอบอาชีพให้มีความก้าวหน้าในรูปขององค์กร ในรูปของสถาบันได้มากยิ่งขึ้น แต่ปรากฏว่ามาจนถึงปัจจุบันนี้เงินกองทุน ๑,๘๐๐ ล้านบาทนั้น ก็ยังไม่สามารถที่จะกระจายไปถึงมือเกษตรกรได้เลยทั้ง ๆ ที่การจัดตั้งคณะกรรมการก็ดำเนินการแล้ว เงินกองทุนก็มีการจัดสรรไว้แล้ว แต่ในช่วงที่ผ่านมาเน้นการดำเนินการเพื่อที่จะขับเคลื่อนให้มีการบริหารเงินกองทุนไปสนองตอบความต้องการในการแก้ปัญหาและการพัฒนาอาชีพของเกษตรกรนั้นก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการไปได้ ตรงนี้เป็นประเด็นที่มีคำถามเกิดขึ้นทั่วประเทศในหมู่สถาบันหรือองค์กรเกษตรกรที่ได้จดทะเบียนไปแล้วว่าเป็นเพราะอะไร และคำตอบที่ได้รับก็คือว่าเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลที่ควบคุมดูแลบริหารกองทุนดังกล่าวนี้ไม่ให้ความสำคัญ ไม่ให้ความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการที่จะใช้กองทุนฟื้นฟูไปพัฒนาเกษตรกรอย่างแท้จริง นั่นคือประเด็นปัญหาที่เป็นอยู่และอย่างไรก็ตามอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องเรียนต่อท่านประธานได้โปรดรับทราบก็คือว่า ที่มาของการเสนอร่าง พ.ร.บ. แก้ไขกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรฉบับที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขจากร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปในสภาชุดที่แล้วนั้น ก็เป็นการดำเนินการเพื่อที่จะให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเดิมนั้นสามารถจะทำหน้าที่ในการช่วยเหลือพัฒนาและแก้ไขปัญหาของเกษตรกรได้อย่างมาก

นั่นก็คือมีการพิจารณาและยอมรับกันว่า ปัญหาของเกษตรกรนั้นนอกจาก การที่ไม่มีความสามารถเพียงพอในการที่จะร่วมมือกันเพื่อพัฒนา การประกอบอาชีพของตนเองแล้ว ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือปัญหาหนี้สิน ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่มีอยู่นั้น ถ้ามีการสำรวจอย่างทั่วถึงแล้ว อย่างครอบคลุมแล้วก็จะพบว่า มีจำนวนมหาศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนี้สิน ของเกษตรกรนั้น มีทั้งหนี้สินที่อยู่ในระบบที่เป็นหนี้กับสถาบันการเงินต่าง ๆ โดยเอาหลักทรัพย์ ที่ดิน ทรัพย์สินของตนเองไปค้ำประกัน และอีกส่วนหนึ่ง ก็คือหนี้สินที่เป็นหนี้นอกระบบ ซึ่งไม่ใช่เป็นหนี้กับสถาบันการเงิน แต่ก็จะต้อง เอาหลักทรัพย์ของตนเองไปค้ำประกันไว้เช่นกัน ในส่วนของหนี้สินที่เป็นหนี้ ในระบบหรือหนี้สถาบันการเงินนั้น ก็เป็นหนี้ที่หนักหน่วงอยู่พอสมควรแล้ว แต่อย่างไรก็ตามยังมีกฎหมายควบคุมกำกับเกี่ยวกับเรื่องของอัตราดอกเบี้ย ที่ยังอยู่ในวิสัยที่เกษตรกรต่าง ๆ พอจะผ่อนชำระได้ แต่หนี้ที่เป็นปัญหา หนักหน่วง แท้จริงและเป็นตัวถ่วงในการพัฒนาหรือยกระดับฐานะความเป็น อยู่ของเกษตรกรก็คือหนี้นอกระบบ หนี้นอกระบบที่ไม่มีสิ่งใดมาเป็นข้อ กำหนดมาเป็นหลักได้เลยว่าเกษตรกรจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราเท่าไร เกษตรกรจะมีความเป็นธรรมในการที่จะจ่ายดอกเบี้ยหรือไม่ เกษตรกร มีความเป็นธรรมในการทำสัญญาหรือไม่ ตรงนี้ไม่มีหลักประกันใด ๆ เลยละครับ สิ่งที่เป็นปัญหาดังกล่าวจากหนี้นอกระบบนั้นจึงเป็นปัญหาที่ ทำลายอนาคต ทำลายความก้าวหน้าของอาชีพเกษตรกรอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการเสนอร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขกฎหมาย พ.ร.บ. กองทุนฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกร โดยให้มีระบบในการจัดการหนี้ของเกษตรกรนั้น จึงเป็น ความมุ่งหวังที่จะยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรอย่างแท้จริง และ ที่สำคัญก็คือว่าการดำเนินการแก้ปัญหานี้สินนอกระบบนั้น ได้มีการกำหนด รูปแบบวิธีการไว้อย่างชัดเจนว่า จะต้องจัดระบบขึ้นมาเพื่อที่จะเปลี่ยนหนี้ ดังกล่าวนั้นให้มาเป็นหนี้ของกองทุนแทน แล้วก็เอาหลักทรัพย์ที่เป็น

หลักทรัพย์ค้ำประกันนี้กับนายทุนนอกระบบนั้นมาเป็นหลักทรัพย์ของ กองทุนแทน แล้วให้เกษตรกรนั้นมีช่องทางมีทางเลือกที่จะนำเอาหลักทรัพย์ ที่ตกอยู่ในมือของนายทุนที่ตัวเองไปค้ำประกันไว้ นั้น มีวิธีการที่จะนำกลับมาเป็น ทรัพย์สินของตนเองได้ โดยการทำความเข้าใจกับกองทุนฟื้นฟูกับกองทุนฟื้นฟู ตรงนี้แทน กองทุนการจัดการนี้ตรงนี้แทน เพราะฉะนั้นการดำเนินการดังกล่าว ในการกำหนดให้มีมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ นั้น จึงเป็นเจตนาที่จะให้มีระบบในการจัดการหนี้นอกระบบให้กับเกษตรกร เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาหนี้ที่แท้จริงเกี่ยวกับเรื่องหนี้ของเกษตรกร เพราะฉะนั้นเมื่อวุฒิสภาตัดมาตรานี้ออกไป จึงเป็นการตัดโอกาส ตัดช่องทาง ที่จะแก้ปัญหานี้สินนอกระบบของเกษตรกรโดยสิ้นเชิง จะไปอาศัยให้ คณะกรรมการจัดการหนี้เป็นผู้พิจารณากำหนดวิธีการที่จะช่วยเหลือหนี้ นอกระบบแก่เกษตรกรนั้นจึงเป็นเรื่องที่ไม่มีหลักประกันใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าเรา ไม่กำหนดไว้ในตัวกฎหมาย เพียงแต่อาศัยมติของคณะกรรมการหรือ ความคิดเห็นของคณะกรรมการนั้น มันเป็นเรื่องที่กำหนดขึ้นมาอย่างเลื่อนลอย มันเป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นว่า เราให้ความสำคัญต่อปัญหานี้สินนอกระบบ ของเกษตรกรมากน้อยเพียงใด ผมมีความคาดหวังว่าจะเห็นว่า เสียงส่วนใหญ่ ของฝ่ายรัฐบาลในสภาแห่งนี้ ถ้าหากว่ามีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือแก้ไข ปัญหานี้สินนอกระบบของเกษตรกรอย่างแท้จริงแล้ว เราสามารถที่จะใช้เวลา เพียงไม่นานหรือครบในการที่จะไปพิจารณากันในคณะกรรมการความร่วมมือ เพื่อที่จะจัดการหาข้อยุติในการแก้ปัญหาดังนี้ เพื่อที่จะแก้ปัญหานี้ นอกระบบให้มีความเป็นไปได้ แต่ถ้าหากว่าเราจะให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไป โดยไม่ต้องพูดถึงเรื่องหนี้สินนอกระบบ โดยอ้างว่าเพื่อความรวดเร็วในการ ช่วยเหลือเกษตรกรนั้นเป็นเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้นครับ เป็นสิ่งที่ผมอยากจะ กราบเรียนว่า ผมอยากจะเห็นความร่วมมือของพวกเราครับ ในการช่วยเหลือ

เกี่ยวกับการจัดการหนี้ในระบบ โดยการจัดตั้งกรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณา
ในเรื่องนี้

และอีกประเด็นหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๘ ที่มีการตัดเกี่ยวกับเรื่องของบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะให้มีการพิจารณาส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกรที่เป็นแบบอย่างในการชำระหนี้ ในการใช้จ่ายเงินนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ชอบด้วยเหตุผล เป็นเรื่องที่เราสมควรจะกำหนดบทบาทหน้าที่ตรงนี้อาไว้ ทำไม่ละครับ ทั้งนี้ก็เพราะว่าการเป็นหนี้ของเกษตรกรนั้นมันจะมีตัวอย่างให้เราเห็นมาโดยตลอดว่าจะมีเกษตรกรอยู่ ๒ จำพวก เกษตรกรที่มีวินัยในการบริหารหนี้ ในการบริหารเงินก็มี เกษตรกรที่ไม่มีวินัยก็มี เกษตรกรที่ไม่มีวินัยในการบริหารหนี้ บริหารเงินนั้นก็จะมีปัญหาสั่งสมเพิ่มเติมเข้าไปอีก เกษตรกรที่มีความสามารถในการบริหารหนี้ หรือมีวินัยในการบริหารหนี้นั้นก็จะเป็นประสบความสำเร็จในการที่จะพัฒนาอาชีพของตนเอง เมื่อกฎหมายฉบับเก่าได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของกรรมการให้มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอาชีพเกษตรกรที่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างได้ ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี ไม่สมควรที่จะตัดออกไป ผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะตัดมาตรา ๘ และมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ ก็ขอสนับสนุนให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมขึ้นมาเพื่อที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาทางฝ่ายนี้อีกสักคน คุณวิทยาครับ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม วิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพ จากร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งทางด้านสมาชิกวุฒิสภาได้ตัด ในส่วนตัวผมแล้วผมเป็นลูกชานา ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ผมเห็นด้วยในการตัดออกของทางวุฒิสมาชิก เหตุผลก็เนื่องจากว่า ผมเห็นด้วยในหนี้สินของเกษตรกรที่จะต้องรับการฟื้นฟู แต่เงื่อนเวลาคงไม่ใช่ในการออกพระราชบัญญัตินี้มา เหตุผลเพราะว่าไม่มีการควบคุมได้ หนี้ก็บอกแล้วว่ามันนอกระบบ มันเป็นเอกเทศสัญญาระหว่าง นาย ก กับ นาย ข เขาทำสัญญากันได้ เพราะฉะนั้นจะไม่มีหน่วยงานใดหรือว่าใครสามารถควบคุมหนี้เหล่านี้ได้ ที่ท่านผู้มีเกียรติบอกว่านี้ก็ประมาณ ๑ แสนล้านบาท ผมก็ไม่ทราบว่าเขาตัวเลขนี้มาจากไหน จริง ๆ แล้วถ้าจะแก้ปัญหาเหล่านี้หน่วยงานปฏิบัติมันต้องมีการสำรวจไว้ล่วงหน้า ขึ้นทะเบียนไว้ อันนี้มาขึ้นทะเบียนที่หลังหลังจากกฎหมายใช้แล้ว เพราะฉะนั้นไม่มีทางที่จะควบคุมหนี้ นอก

นอกระบบเหล่านี้ได้ว่า บางคนอาจจะไม่เป็นหนี้จริง พอเห็นว่าจะได้รับการฟื้นฟูก็ไป
 ก่อหนี้ผูกพัน เพราะสัญญาาระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้ยกเก็บกันได้ ๒ คน เจ้าหนี้ยกอาจจะเก็บ
 ฉบับตัวจริงให้ ลูกหนี้ก็อาจจะเก็บคู่ฉบับให้ คนไทยก็ ๖๐ กว่าล้านคน เพราะฉะนั้น
 โอกาสที่จะอันไหนจริง อันไหนเท็จ ผมว่าไม่มีทางที่จะทราบได้ ยกตัวอย่างเช่นว่าที่ผ่านมา
 รู้สึกว่าทางกรมป่าไม้ก็ให้พวกชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรที่มีที่ดินอยู่ในที่รู้สึกว่าจะเป็น
 ป่าสงวนไปขึ้นทะเบียน ท่านทราบไหมว่าโครงการนี้ทำให้ป่าไม้ถูกทำลายไปมาก
 เพราะไม่มีการสำรวจ ป่าไม้ที่รับขึ้นทะเบียนที่อำเภอก็นั่งจดที่โต๊ะ ชาวบ้านก็รู้ว่าจะได้
 เอกสารสิทธิ หรือว่าจะได้หลักฐานก็ไปพันกันใหญ่ เหตุผลเพราะว่าไม่มีการสำรวจ
 ช้อเท็จจริงไว้ก่อนแล้วมาออกระเบียบออกกฎหมาย ในเรื่องของหนี้นอกระบบก็เช่นกัน
 ถ้ามีการสำรวจตัวเลขที่แน่นอนแล้ว เราจะฟื้นฟู เราจะช่วยเหลือเกษตรกรเหล่านั้น
 ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเกษตรกรก็เป็นผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคม ซึ่งมีมาก
 ในประเทศไทยด้วย เพราะฉะนั้นจะเป็นเงื่อนไขเวลาจะช้าจะเร็วผมไม่ว่า ไม่ใช่ว่าจะรีบ
 ผ่านกฎหมายนี้ออกไปเพื่อให้มันใช้เร็ว ๆ ไม่ใช่ เหตุผลของผมก็คือว่าหนี้นอกระบบ
 เราไม่สามารถที่จะควบคุมได้ ไม่สามารถจะทราบได้ว่าอันไหนหนี้จริง อันไหนหนี้เท็จ
 เพราะฉะนั้นผมจึงสนับสนุนที่วุฒิสภาคิดในมาตราเหล่านี้ ออกครั้ง ขอคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่เคารพ แม้ว่าผมจะเห็นมี
 สมาชิกหลายท่านยกมืออยู่ แต่ผมพึงประเด็นในการอภิปรายผมคิดว่าน่าจะพอสรุป
 ได้แล้ว ผมก็อยากจะหารือว่าสมควรปิดอภิปรายได้หรือยัง คุณวินัยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานผมไม่ช้า ผมเป็นเจ้าของ
 ร่างเดิม ผม วินัย เสนเนียม ขออนุญาตอีกสักหน่อย เรื่องนี้เป็นเรื่องของเกษตรกร
 ทั่วทั้งประเทศ ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่จะพูดกันในรายละเอียด

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

รัศมี ๒๑/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเท่าที่ผมฟังนะครับ ถ้าเป็นไปได้ ก็เชิญนะครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พร้อมด้วยเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ยังมีพรรคอื่น คือคุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ คุณอลงกรณ์ คุณตรีพล หรือใครต่อใคร อีกหลายคน นอกจากนั้นก็ยังมีพรรคชาติไทยท่านประธานครับ ท่านประธานครับ หลังจากที่ได้ประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคมแล้ว เมื่อปี ๒๕๔๒ หลังจากนั้นในทางปฏิบัติเราได้พบความจริงว่าการแก้ปัญหาเกษตรกรยังมี วัตถุประสงค์ยังขาดเหตุผลบางเรื่องที่ไม่ครอบคลุมและไม่สามารถแก้ปัญหา ให้กับเกษตรกรได้ เพราะฉะนั้นเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๓ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ในขณะนั้นจึงได้ยกร่างแก้พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ฉบับที่กำลังพิจารณากันอยู่ และเรื่องค้างคาจนมาถึงปัจจุบัน แต่เนื่องจากว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาพรรคไทยรักไทยได้ขู่นโยบายเรื่องการพักชำระหนี้ ออกมาแทน และได้รับการเลือกตั้งเป็นเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับนี่คือเหตุผลที่กำลังพูดกันอยู่ว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่เราพูดกันอยู่ ว่าควรจะเห็นด้วยตามคุณสมบัติที่แก้ไข หรือเห็นด้วยกับผู้แทนราษฎรได้แก้ไข เพิ่มเติมเพื่อให้วัตถุประสงค์ได้ครอบคลุม ได้เอาไปใช้แล้วเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง กับเกษตรกรหรือไม่ นี่ก็เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งท่านประธานครับ เกษตรกร ขอพักชำระหนี้ประมาณ ๒ ล้านราย รัฐบาลได้ตั้งเงินงบประมาณไว้ประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท เพื่อให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปฟื้นฟูอาชีพเกษตรกร หลังพักชำระหนี้ใหม่ครับท่านรัฐมนตรี ๑,๕๐๐ ล้านบาทคน ๒ ล้านคน ท่านลงไปหารดูสิครับ เกษตรกรจะได้รับการพักชำระหนี้เอาเงินไปฟื้นฟูอาชีพ

เพียงคนละ ๗๕๐ บาท ๗๕๐ บาทจะฟื้นฟูอาชีพได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงยืนยันกับท่านประธานว่า กฎหมาย พ.ร.บ. กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรที่เขียนไว้แล้วประกาศใช้แล้ว และจะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าเดิม จะใช้ประโยชน์เป็นทางเลือกของเกษตรกรอีกจำนวนหนึ่งที่เหลืออยู่ ที่ไม่ใช่โครงการพักชำระหนี้ของรัฐบาลปัจจุบัน เพราะฉะนั้นผมเห็นความจำเป็นว่าการเพิ่มที่แก้วิกฤตประสงค์แนวทางแก้ปัญหาของเกษตรกรไว้ชัดเจนให้ได้รับสนับสนุนทางการเงินเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินเดิมของเกษตรกรทั้งที่เป็นหนี้ในระบบและนอกระบบ หนี้ในระบบท่านประธานครับ เราได้เห็นเกษตรกรใช้ชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้ยืมจากเพื่อนบ้าน ยืมจากนายทุนในหมู่บ้าน เขาไปทำการเกษตรเขาไปซื้อปุ๋ย เพราะคนเหล่านี้ไม่มีหลักทรัพย์ ไม่มีที่ดินที่จะไปจำนองจำนำธนาคาร แล้วเอาเงินมาลงทุน คนเหล่านี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเอาเงินจากนายทุนในหมู่บ้านเอาเงินมาใช้แล้วท่านประธานครับ ฝนไม่ตกตามฤดูกาล น้ำไม่มีทำนา เกษตรกรเก็บพืชผลการเกษตรขายแล้วได้ราคาที่ถูกวงจรชีวิตกลับกลายเป็นหนี้สิน ดอกเบี้ยจากการยืมของนายทุนในหมู่บ้านร้อยละ ๕ บาท ร้อยละ ๑๐ บาท ร้อยละ ๒๐ บาท ร้อยละ ๓๐ บาท หรือมากกว่านั้นต่อเดือนครับท่านประธานครับ นี่คือเหตุผลที่จะต้องบอกว่ามีความจำเป็นจะต้องเอาเกษตรกรที่มีหนี้ในระบบได้เงินจากกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรไปใช้แทน ตรงนี้แม้จริงอยู่ว่าเกษตรกรยังจะต้องชำระดอกเบี้ยให้กับกองทุนฟื้นฟู แต่อัตราส่วนต่างของดอกเบี้ยตรงนี้ท่านประธานครับ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกษตรกรได้ลืมตาอ้าปากขึ้น เอาเงินกองทุนฟื้นฟูที่ได้รับการจัดสรรจากคณะกรรมการ คณะกรรมการชุดนี้ท่านประธานครับ มอบหมายให้เกษตรกรที่มีอาชีพเดียวกันกลุ่มหนึ่ง ๕๐ คนไปดูแลกันเองมีอาชีพเดียวกัน เช่นการทำนา ขออนุญาตยกตัวอย่าง

๕๐ คนรวมตัวกันมีคณะกรรมการเอาเงินไปก่อนหนึ่งแล้วไปบริหารกันเอง อาจจะคิด ดอกเบี้ยเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์ แต่หนึ่งเท่านั้นก็สามารถที่จะเอาเงินก่อนนี้ไปชำระหนี้เดิมหมดภาระเดิม หมดดอกเบี้ยเก่า กลับมาเป็นหนึ่งในระบบที่มีคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟู และคณะกรรมการของกลุ่มของเขาควบคุมกันเอง ถึงเวลาใครไม่มีโครงการเขาไม่ให้เงินไป ถึงเวลาจะต้องส่งดอกส่งต้นก็ต้องควบคุมดูแลกันเอง นี่คือเจตนารมณ์ของกฎหมายเดิม การพักชำระหนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เอามาจากตรงนี้จะครบ รัฐบาล พลเอก ชวลิต ก็ได้รับการร้องเรียน รัฐบาลไหนก็ได้รับการร้องเรียนว่าควรแก้ปัญหาหนี้สินให้กับเกษตรกรเสีย รัฐบาลนายชวน หลีกภัย มาออกกฎหมายเพราะว่าไม่สามารถที่จะเป็นรัฐบาลได้ รัฐบาลปัจจุบันออกกฎหมายอีกฉบับหนึ่งมาทับกฎหมายฉบับนี้เป็นทางเลือกของประชาชนครบ ท่านประธาน ด้วยเหตุผลที่หมกกล่าวมาบางส่วน หนึ่งในระบบปัจจุบันมาจากไหน ผมไปดู คำจำกัดความของกฎหมาย ไม่มีคำว่าหนี้ในระบบครบถ้วนประธานครับ มีแต่คำว่า หนึ่งในระบบ หนึ่งในระบบมาจากไหนครับ มาจากการส่งเสริมของรัฐที่เราเคยได้ยินครับ รัฐบาลในอดีตบางรัฐบาลไปส่งเสริมให้เลี้ยงโค พอเอาโคมาให้ โคมันไม่โตครบ ให้กินหญ้าเท่าไร ให้กินอาหารเท่าไร โคมันก็มีแต่กระดูก มีเนื้อติดกระดูกนิดหน่อย ที่ชนขึ้นมา ขึ้นรถสิบล้อแล้วมาเทหน้าศาลากลาง ท่านประธานนี่ก็ออก หนึ่งก่อนนั้นรัฐบาลนายชวน มาแก้ปัญหา ยกแก้ปัญหาให้ หนึ่งที่ราชการไปชวนชาวบ้านมาลงทุน ปลูกมะม่วงหิมพานต์ ปลูกไผ่ตง ปลูกแล้วมันออกดอก มันไม่แตกหน่อ มันตาย ท่านประธานครับ โทษประชาชน โทษชาวบ้านก็ไม่ได้ เราไปชวนเขาลงทุน หนึ่งหมอนไหม สิ่งเหล่านี้ครับ หนึ่งในระบบ คนเหล่านี้ก็ได้รับอานิสงส์จากรัฐบาล นายชวน หลีกภัย แก้ปัญหาให้ แต่ยังมีคนอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่เอา หนึ่งในระบบมา หนึ่งธนาคารของรัฐ หนึ่งเพื่อผู้ยืมสถาบันการเงิน ไม่ว่าธนาคารพาณิชย์ ธ.ก.ส. และสถาบันเกษตรกรตามกฎหมายสหกรณ์ คนเหล่านี้ล่ะครับถือว่าเป็นหนึ่งในระบบ แต่ที่ผมพูดเมื่อสักครู่ว่าคนที่ไม่ มี น.ส. ๓ คนที่ไม่มีที่นา คนที่ต้องไปขอค้ำในหมู่บ้านที่มีเงินบอกว่าขอเถาะ ขอเงินสักพัน ห้าพัน หรือหมื่นหนึ่ง ฤดูกาลนี้ถึงเวลาฝนจะมาแล้วยังไม่มีเงินจะซื้อปุ๋ยไปลงนา ไม่มีเงินจะเอาปุ๋ยไปลงในสวน ท่านคิดดูสิครับว่าคนเหล่านี้เขาจะพึ่งใคร เงินกองทุนหมู่บ้าน นั่นก็เรื่องหนึ่ง แต่เขาถ้าบอกว่าเขาไม่ยอมได้ตรงนั้น เขาอยากเลือกตั้งนี้ครบถ้วนท่านประธาน ตรงนี้ก็จะประโยชน์ให้กับเขาในการฟื้นฟูชีวิตและพัฒนาอาชีพให้แก่เขา วงจรชีวิต

ก็จะเป็นอยู่ ยืมในระบบ ไปจ่ายนอกระบบ ยืมนอกระบบมาจ่ายในระบบ ในที่สุดทั้งปี
ทั้งชาติก็ครบ ท่านประธานเคยได้ยินลุงชุ่มใหม่ครับ ลุงชุ่มที่มาตายหน้าทำเนียบครับ ลุงชุ่ม
ไม่ได้ตายเพราะหนี้ในระบบครับท่านประธานครับ ลุงชุ่มตายเพราะหนี้นอกระบบ ลุงชุ่มตาย
เพราะเอาที่ดินไปจำนองเพื่อน ไปจำนองญาติพี่น้อง เอาเงินมาลงทุนทำการเกษตร
ท่านประธานครับ ท่านไม่ได้มาพบนายกชวน และนายกชวนไม่ให้พบ ไม่ใช่ครับ ท่านมาปรึกษา
ญาติพี่น้อง มาพบลูกว่าชีวิตนี้ทำอะไรให้หลุดหนี้หลุดสินที่เอาที่ดินไปขายฝาก กฎหมาย
ขายฝากที่เขาเปรียบเกษตรกรทำการเกษตร นายทุนคิดดอกเบี้ยทบต้น ต้นทบดอกเบี้ย
ดอกเบี้ยทบต้น ถึงเวลาไม่มีเงินเอาที่ดินคืน นี่คือที่มาของลุงชุ่มที่ต้องจบชีวิตไป ท่านมานั่ง
หน้าทำเนียบ แล้วท่านก็ใช้วิธีอยากให้คนทั้งประเทศรู้ว่ารัฐบาลควรจะเหลียวแลคนจน
แก้กฎหมายบางฉบับ กฎหมายที่เขาเงินมาเอาที่ดินไปประกัน จะเรียกอะไรก็แล้วแต่ในวันนี้
รัฐบาลนายกชวน ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้วครับ นายทุนไม่ได้เอาเปรียบเหมือนในอดีตแล้ว

ท่านประธานครับ ไม่เคยทำให้ใครหายจากการเป็นหนี้ ในอดีตคนที่ยืมหนี้นอกระบบไม่เคยมีใครทำให้หายไปจากการเป็นหนี้ เพราะฉะนั้นทางออกผมเรียนแล้วว่า จำเป็นจะต้องมีเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันทำอะไร ถ้าหนี้นอกระบบ สมาชิกหลายคนเป็นห่วงเป็นใยกันว่า เงินเหล่านั้นจะสูญหายไป จะเอาไปทำอะไรก็ไม่รู้ มีคณะกรรมการกองทุนเขียนไว้ในกฎหมายชัดเจนครับท่านประธานครับ เขียนไว้ชัดเจน โอนมาให้กองทุนมีคณะกรรมการตรวจสอบ ตรวจสอบแล้วมีรายละเอียดในมาตราที่ ๓๗/๑๐ แต่ท่านประธานครับ ผมดูแล้ววุฒิสมาชิกคงอ่านแล้วไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจชีวิตประชาชนหรืออย่างไรก็ไม่รู้ มาตรา ๓๗/๑๐ ที่เขียนแล้วก็ทับ ๆ ไขว่หมด ผมยกตัวอย่างว่าหนี้ที่ไม่ใช่หนี้ในระบบเอาทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ถึงเวลาถ้าหากมาเข้าสู่ระบบตรงนี้มีคณะกรรมการกลั่นกรอง โอนทรัพย์สินเหล่านั้นไปให้คณะกรรมการดูแล เป็นหลักประกันเขียนว่า ต้องพอกันกับหนี้ แล้วไม่ใช่ได้ทุกคนครับท่านประธานครับ มิได้หมายความว่า ใครเป็นหนี้นอกระบบแล้วมาใช้กองทุนนี้ได้ทุกคน ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการกลั่นกรอง เมื่อกลั่นกรองแล้วยอมรับได้ก็ยอมรับ เมื่อยอมรับแล้วเข้าสู่ระบบทั้งหมด นี่คือเหตุผลที่ผมต้องลุกขึ้นมาอกกับท่านประธานว่า จำเป็นจะต้องตั้งคณะกรรมการเพื่อที่จะไปยืนยันกฎหมายฉบับนี้หรือไปสู้กันด้วยเหตุด้วยผล มีคณะกรรมการสอบสวนทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมมีเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจำนวนหนึ่งที่จะกราบเรียนท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรที่จะตั้งคณะกรรมการเพื่อที่จะไปแก้ไขร่วมกับวุฒิสมาชิก ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเราได้ฟังเหตุผลชัดเจนทั้ง ๒ แนวทาง แล้วก็ยังไม่ตรงกันอยู่ที่ต้องขอมติที่ประชุมคณะครับ แต่ขอปรึกษาหน่อยว่าสมควรจะปิดอภิปรายได้หรือยังครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มีก็ถือว่า ปิดอภิปรายนะครับ คืออย่างนี้ครับ นิดหรือมากก็ ผมว่าน่าจะปิดได้แล้ว

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : แต่ว่าเหตุผลผมไม่เหมือนกับท่านทั้งหลายนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ท่านเวรต์นั่งลงก่อนนะครับ คือผมถามที่ประชุมว่า ขอปรึกษาว่าท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรปิดอภิปรายได้แล้วนะครับ หรือว่าท่านผู้ใดยังเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถ้ามีก็ขอผู้รับรองครับ คุณจะเสนอให้อภิปรายต่อใช่ไหมครับ

นายเวรต์ สิรินุกูล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเวรต์ สิรินุกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมยกมือแต่เข้าเลยท่านประธาน เป็นคนที่ ๒ จากท่านประชาธิปไตย คำสิงห์นอก และท่านประธานก็ไม่เป็นไรไม่เรียกผม ผมก็ไม่ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ครับ คุณเวรต์ครับ ผมขออนุญาตที่ประชุมด้วยนะครับ จริงของคุณเวรต์นะครับ แยกก่อนเลยนะครับ แล้วก็พอต่อมากผมก็ต้องสลับไปสลับมา ระหว่างนั้นท่านก็ไม่ได้ยก ผมก็เลยชี้คนอื่น ๆ จนกระทั่งเหตุผลนี้มันลงตัวแล้ว บังเอิญท่านมาท้วงนิดหนึ่งนะครับ ผมขอที่ประชุมอนุญาตให้ท่านสักนิดหนึ่งนะครับ แล้วก็ได้ปิดเป็นคนสุดท้ายนะครับ เชิญคุณเวรต์ครับ

นายเวรต์ สิรินุกูล (กาญจนบุรี) : ขอขอบคุณอย่างสูงท่านประธาน ท่านประธานครับ กระผม นายเวรต์ สิรินุกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เท่าที่กระผมได้รับฟัง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภาฯ นี้ ซึ่งได้อภิปรายไปมากมายครับหลาย ๆ ท่าน ในร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เท่าที่ผมฟังนี้ท่านประธานส่วนใหญ่แล้วไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภา เพราะว่าวุฒิสภานั้นได้แก้ไขสาระสำคัญอันเป็นการที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร และในวันนี้ท่านประธานครับ กระผมก็ตั้งใจ เริ่มแรกมาท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในกฎหมายต่าง ๆ ก็ได้มาฟังครับ อย่างเป็นต้นว่า กฎหมายความลับทางการค้า รัฐมนตรีช่วยพาณิชย์ท่านก็มา กฎหมายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ท่านก็มา ผมตั้งใจจริง ๆ ว่าท่านทำอย่างนี้ถูกแล้วครับ

เพราะว่าจะได้รับทราบว่าสภาแห่งนี้เขาพูดอย่างไรกันไป แต่ผมยังไม่ได้ยินว่าท่านให้ความเห็นอย่างไรเลย ความจริงถ้าท่านทั้ง ๒ นี้ครับ มาพูดสักนิดว่าที่วุฒิสมาชิกแก้ไขมานี้ วุฒิสภาแก้ไขมานี้เป็นอย่างไร ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถ้าท่านพูดเสียหน่อย ก็ไม่ต้องพูดกันมากมายถึงขนาดนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเววัตครับ ผมขออนุญาตที่ประชุมให้คุณพูดนะครับ เชิญครับ

นายเววัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ ผมอยากจากราบเรียนว่าสาระสำคัญที่วุฒิสภาแก้ไขมีอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่สำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรก็แก้ไขไป เป็นต้นว่า ในมาตรา ๘ ตัดทิ้งไปครับ มาตราที่สำคัญ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกรที่มีพฤติกรรมที่ดีในด้านการใช้จ่ายเงิน หรือชำระหนี้อื่นจะเป็นตัวอย่างแก่เกษตรกรอื่น ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดนี้ก็ตัดออกไปครับ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะจะได้เป็นตัวอย่างของประเทศว่าเขาทำได้อย่างไรเราก็สนับสนุน ตรงนี้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกร เป็นตัวอย่างดี ก็ตัดทิ้งไปอย่างนี้เป็นต้น

อีกอันหนึ่งที่เป็นสาระสำคัญ ท่านผู้มีเกียรติในสภานี้ได้พูดกันไปแล้วหลาย ๆ ท่าน แต่กระผมก็จำเป็นต้องพูดต่อ เพราะว่ามีความเห็นตรงกันที่เป็นเรื่องสำคัญ อย่างในมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ นี้แหละครับ ท่านประธาน เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ที่มีหนี้ในระบบ และเป็นหนี้ที่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ซึ่งประสงค์จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุน ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเกษตรกรต่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือหน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจอื่นใดที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยให้เกษตรกรมาขึ้นทะเบียนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ นี่สาระสำคัญ หัวใจในการที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรอยู่ตรงนี้ แต่วุฒิสภาก็ตัดออก ผมอยากจากราบเรียนครับ แม้จะมีทรัพย์สินมากมาย จำนวน จำนวนไว้กับธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ท่านประธานคุณครับ ก็ไม่สามารถชำระหนี้ได้ มีหนี้สินมากมาย ไม่สามารถชำระหนี้ได้ จนเกิดเป็นหนี้เสีย หรือเรียกว่า หนี้เอ็นพีแอล (NPL) รัฐบาลต้องช่วยครับ รัฐบาลหาเงินช่วย กองทุนฟื้นฟูช่วยออกพระราชกำหนดช่วย แล้วพอเกษตรกรมีปัญหาหนี้สินมันอกระบบ ถึงแม้จะมีหลักประกันก็ตามแต่ก็ไม่สามารถชำระหนี้ได้เหมือนกัน แต่รัฐบาลไม่ช่วย นี่คือนิสัยที่กระผมอยากจากราบเรียนต่อท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเววัตครับ สรุปลงได้แล้วครับ

นายเววัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ผมไม่พูดอะไรมากหรือครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ตรงนี้ผมก็เข้าใจว่าถ้าเป็นอย่างนี้ไปรัฐบาลก็คงจะเห็นชอบตามที่วุฒิแก้ไข เพราะว่าท่านรัฐมนตรีไม่พูด เพราะฉะนั้นก็ถึงจะกราบเรียนว่าผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากที่ประชุมได้พิจารณาด้วยเหตุด้วยผลมาใช้เวลาพอสมควรแล้ว และถืออภิปรายทั้ง ๒ ฝ่ายหลายท่านด้วยกัน และเหตุผลก็ค่อนข้างจะชัดเจนแล้ว ที่ประชุมก็มีมติให้ปิดอภิปรายแล้ว ก็อยู่ที่ว่าที่ประชุมเราจะเห็นด้วยกับการแก้ไข หรือไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการ

(นายประกอบ รัตนพันธ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประกอบเชิญครับ ประทับว่าอย่างไรครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมกราบเรียนท่านด้วยความเคารพว่า กฎหมายฉบับนี้สำคัญมาก เพราะเกี่ยวข้องกับคนถึง ๔๐ ล้านคน ผมอยากให้อภิปรายต่อ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้อภิปรายต่อ มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ เชิญคุณเสกสรรค์

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตเปิดการอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกเห็นว่าสมควรปิดอภิปรายได้แล้ว และมีผู้รับรองถูกต้อง ผมจะขอถามมติที่ประชุมว่าจะพูดต่อ หรือจะปิดน่ะครับ ขอเชิญสมาชิกเข้าประจำที่ครับ ต่อไปนี้ผมจะขอถาม ถ้าสมาชิกท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะ

อภิปรายต่อให้กตคำว่า เห็นด้วย ถ้าเห็นว่าควรจะมีอภิปรายได้แล้วให้ลงมติในช่อง
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรลงคะแนนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุวโรช ทะลิ่ง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ช่วยกำกับ
หน่อยนะครับ ใครไม่อยู่ มีแต่บัตร อย่าช่วยกดบัตรแทนนะครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมปิดการลงมติแล้วนะครับ ขอเชิญ
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนนะครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
ผม พิเชษฐ หมายเลข ๒๓๐ บัตรมันไม่ติด เห็นด้วยครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ิโชน ประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยที่จะให้เปิดอภิปรายต่อ ๑๑๒ เสียง
บวกของท่านพิเชษฐ เป็น ๑๑๓ เสียง และก็เห็นด้วยที่จะให้ปิดการอภิปรายได้แล้ว
๒๕๖ เสียง งดออกเสียง ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้น
ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติให้ปิดการอภิปรายครับ

ลำดับต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบกับที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ปิดการลงคะแนนเสียง เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยกับที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมจำนวน ๒๖๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐๗ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ซึ่งถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

กฤษณี ๒๕/๔

ด้วยผมได้รับหนังสือจากท่านประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่อังคารที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ซึ่งถ้าเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็จะถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขก็ให้แต่ละสภาดังบุคคลที่เป็นหรือไม่ได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากัน ตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบมาเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป เชิญท่านสมาชิกแสดงความเห็นครับ ขอเชิญคุณปิติพงศ์ครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย กระผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ท่านวุฒิสภาได้ส่งมาสู่สภาผู้แทนราษฎรแล้ว ผมเห็นว่าเป็นการแก้ไขในหลักการสาระสำคัญ และเป็นการแก้ไขในเรื่องที่มีความจำเป็น จึงอยากจะให้ตั้งกรรมาธิการร่วมครับ ด้วยมีเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ เนื่องจากยุคปัจจุบันนี้เป็นยุคของข้อมูล เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมดูแลจัดการข้อมูลเป็นอย่างดี กฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตซึ่งเป็นวิธีการดำเนินการธุรกิจใหม่ ซึ่งเรามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกฎหมายในการที่จะควบคุมดูแลกิจการทางด้านบัตรเครดิตให้ดี รวมถึงธุรกรรมเครดิตอื่น ๆ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้นั้นประเด็นที่สำคัญแล้วเป็นกฎหมายที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลในประเด็นที่สำคัญที่สุดอีกเรื่องหนึ่งก็คือมีการลงโทษทางอาญาสำหรับผู้ประพฤติผิดพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นแล้วผมจึงถือว่ากฎหมายนี้ต้องมีควมรอบคอบในการจะพิจารณาก่อนที่จะสภาชุดนี้จะผ่านกฎหมายฉบับนี้ไป ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติแห่งนี้จะมีการพิจารณาให้รอบคอบ แล้วประเด็นที่สำคัญที่สุดครับกฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายที่ผ่านมาจากสภาชุดที่แล้ว ซึ่งทางสภาชุดนี้นั้นอาจจะยังไม่มีโอกาสที่จะได้ดูในรายละเอียด เพราะฉะนั้นผมเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณากันอย่างรอบคอบ ประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่เป็นเหตุผลประกอบในการที่จะนำมาให้ตั้งกรรมาธิการร่วม ก็คือในเรื่องของความคุ้มครองที่กฎหมายฉบับนี้ให้กับเจ้าของข้อมูล ผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญครับ ข้อมูลธุรกิจ ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลต่าง ๆ ที่เรามีอยู่ ที่จะต้องนำเสนอต่อผู้บริหารข้อมูลนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องมีการให้ความคุ้มครอง เพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล เพราะเป็นสิทธิที่พวกเราหวงแหน รัฐธรรมนูญท่านก็ให้มีบทกฎหมายในการคุ้มครองดูแลคุณสมบัติทางด้านนี้ เพราะฉะนั้นแล้วจึงเห็นควรอย่างยิ่งที่จะต้องตั้งกรรมาธิการร่วม เหตุผลข้อสุดท้ายที่อยากจะเรียน ก็คือเหตุผลในเรื่องของบริหารจัดการข้อมูล กฎหมายฉบับนี้นั้นตามมาตรา ๒ เขียนไว้ชัดเจนครับว่าให้ประกาศใช้เมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน นับจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษา

ท่านประธานครับ ๑๒๐ วันนั้นสั้นเหลือเกินในการที่จะจัดตั้งบริหารดูแลบริษัทบริหาร
ข้อมูลเครดิตแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นถึงความจำเป็น ผมเห็นถึงความสำคัญของข้อมูล
ผมเห็นถึงความสำคัญในเรื่องของการควบคุมที่จะมีผู้พี่น้องประชาชนผู้จะต้องส่งข้อมูลส่วนตัว
ข้อมูลเครดิตสู่บริษัทแห่งนี้ จึงเห็นควรที่จะตั้งกรรมาธิการร่วมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณหมอวิชิตครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ผมนกราบเรียนท่านประธานว่า เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตนี้ครับท่านประธาน ๗๒ มาตรา ปรากฏว่าวุฒิสภาแก้ไข ๒๒ มาตรา ตัดออก ๑ มาตรา แล้วก็เพิ่มอีกทั้งหมด ๖ มาตราด้วยกัน กระผมเรียนได้ว่า ก็น่าจะแก้ไขมากคือรวมแล้วแก้ไขทั้งหมด ๒๗ มาตราด้วยกัน จาก ๗๒ มาตรา เกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็มีการเพิ่มประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่งก็คือ เรื่องของการกำหนดโทษ มีการปรับขึ้นสูงสุดถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวนที่สูงมาก และวันละ ๑๐,๐๐๐ บาทด้วย ผมคิดว่าเป็นเหตุผลที่สมควรที่จะให้มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณา ร่วม เพื่อจะให้มีการพิจารณาให้รอบคอบทั้ง ๒ สภาต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายต่อ ผมจะขอลาไปที่ประชุม ขอโทษครับ ขอเชิญคุณณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตฉบับนี้ครับ ท่านประธาน เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะบันทึกรายละเอียดของผู้ที่ยืมเงินก็ดี ผู้ที่ใช้บัตรเครดิตก็ดีเพื่อจะบันทึกพฤติกรรมในการชำระเงินให้กับเจ้าหนี้ว่าเป็นลูกค้าที่ดีหรือไม่ แล้วก็มีการหารืออยู่กับสถาบันการเงินอื่น ๆ อย่งไร มากน้อยเพียงใด เพื่อจะให้ประกอบในการพิจารณาให้เงินกู้หรือประกอบพิจารณาในการที่จะจัดลำดับเครดิตของสมาชิกต่าง ๆ นั้น ปรากฏอย่างนี้ครับ ปรากฏว่าสมาชิกวุฒิสภาได้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หลายมาตรา มีการเพิ่มชั้นหลายมาตราเช่นเดียวกัน อย่างที่คุณหมอวิชัย ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ได้กล่าวไปแล้ว ผมติดใจอยู่ประเด็นหนึ่งครับท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๓

ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีการกำหนดค่านิยมต่าง ๆ ไว้ ในค่านิยมที่กำหนดความหมายของคำว่าสถาบันการเงินนั้นมีการไปแก้ไขฉบับ แก้ไขใน (๗) ว่านิติบุคคลอื่นเดิมผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปนั้น กำหนดไว้ให้สถาบันการเงินหมายความว่านิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหรือดำเนินกิจการในราชอาณาจักรดังนั้นะครับ (๑) ธนาคารพาณิชย์ (๒) บริษัทเงินทุน (๓) บริษัทหลักทรัพย์ ต่อไปบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทประกันภัย บริษัทประกันชีวิต นิติบุคคลที่ให้บริการบัตรเครดิต นิติบุคคลที่กฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการทางการเงิน และวงเล็บสุดท้ายครับ นิติบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ปรากฏว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาได้มีการแก้ไขโดยตัดอำนาจของคณะกรรมการออกไป และกำหนดเพิ่มเติมว่านิติบุคคลอื่นที่ประกอบกิจการอันชอบด้วยกฎหมาย โดยให้สินเชื่อเป็นทางการค้าปกติ

ประเด็นนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งครับ เพราะว่าเมื่อให้อำนาจคณะกรรมการ
ไปกำหนดแล้วก็สามารถที่จะไปกำหนดนิติบุคคลสำคัญ ๆ เข้ามาอยู่ในความหมายของ
สถาบันทางการเงินที่จะไปรายงานข้อมูลเครดิตให้กับบริษัทธุรกิจข้อมูลเครดิตได้ทราบ
ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตรงนั้นนะครับ จริง ๆ แล้วไม่ทราบว่าจะถามใครได้นะครับ
เมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วนี้ความหมายของมาตรา ๘ กับมาตรา ๙ เหมือนกันหรือไม่
เพราะว่าไปกำหนดให้เป็นกิจการอันชอบด้วยกฎหมายโดยให้สินเชื่อเป็นทางการค้าปกติ
กับมาตรา ๘ เป็นกฎหมายจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการทางการเงิน มันคล้ายคลึง
กันเป็นอย่างยิ่งนะครับ ผมยกตัวอย่างท่านประธานครับ ผมลองสอบถามดูแล้วว่า
ยกตัวอย่างครับ สหกรณ์นั้นะครับ สหกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศของเราเป็นจำนวน
หลายสหกรณ์ หลายรูปแบบ และก็มีความสหกรณ์เป็นจำนวนมากนั้นะครับ
ปรากฏอย่างนี้ครับ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าผมยกตัวอย่างให้เห็นครับ
ที่อำเภอบางปลาหมอ จังหวัดสุพรรณบุรีครับ มีการนำสินเชื่อของสหกรณ์ไปให้กับ
สมาชิกกู้รายละ ๕ แสนบ้าง รายละ ๒ แสนบ้าง รายละ ๓ แสนบ้าง ปัจจุบันนี้ครับ
ปรากฏว่าสมาชิกของสหกรณ์ที่มีการกู้เงินไปไม่ได้ผ่อนชำระ กลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด
รายได้ หรือหนี้ เอ็นพีแอล (NPL) ตามทวงเท่าไรก็ได้ ผมอยากเรียนถาม
ท่านประธานครับ เมื่อกำหนดไปอย่างนี้แล้วสมาชิกสหกรณ์จะเข้าข่ายกับในเรื่องของ
คำจำกัดความว่าสถาบันการเงินหรือไม่ จะต้องรายงานข้อมูลเครดิตให้กับบริษัทธุรกิจ
เครดิตหรือไม่ เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง นอกจากนั้นครับ มีประเด็นที่สำคัญ
อีกประเด็นหนึ่งท่านประธานครับ ่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาไปในสมัยที่
สภาผู้แทนราษฎรชุดที่ผ่านมา แต่มาถึงปัจจุบันท่านประธานครับ รัฐบาลมีนโยบายเรื่อง
กองทุนหมู่บ้าน โดยการจัดสรรเงินให้กับกองทุนไปสู่หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท
ทั่วประเทศนั้นะครับ ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมเรียนถามครับว่าในเมื่อมีการ
เปลี่ยนแปลงนโยบายที่สำคัญอย่างนี้ และมีการให้กู้เงินกับสมาชิกกองทุน
ผมเรียนถามครับว่าทำอย่างไรเราจึงจะมีข้อมูลเครดิตของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน
ที่ไปกู้เงินจากกองทุนมาแล้ว บันทึกพฤติกรรม บันทึกวินัยในการชำระหนี้ให้กับกองทุน

เพราะนั่นหมายความว่า เป็นเงินภาษีอากรของพี่น้องประชาชนทั้งหมด แต่ปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ กองทุนหมู่บ้านยังไม่เป็นนิติบุคคล ยังไม่รวมอยู่ในคำจำกัดความของคำว่าสถาบันทางการเงิน ตรงนี้อีกประการหนึ่งครับที่เป็นหัวใจสำคัญ ทำไมในเมื่อเราจะผ่านร่างพระราชบัญญัติบัตรข้อมูลเครดิตออกไปแล้ว ทำอย่างไร จะให้ครอบคลุมกับนโยบายใหม่ของรัฐบาลในเรื่องกองทุนหมู่บ้านด้วย ดังนั้นผมจึงเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งครับท่านประธานที่เคารพครับว่า ยังมีเรื่องสาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมครับ จึงเห็นควรที่จะต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันครับ ขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต ผมเพียงแต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อบันทึกเป็นหลักฐานว่า กระผมมีความเห็นที่อยากจะเรียนว่า การแก้ไขของวุฒิสภานั้นเป็นเรื่องแปลกครับว่า อย่างในมาตรา ๒๘ นี้ครับ แก้ไขเพิ่มโทษ แต่ในขณะที่เดียวกันที่มีโทษอยู่แล้ว ในมาตรา ๕๕ กลับตัดออก ในมาตรา ๒๘ ท่านประธานดูนะครับ เมื่อเจ้าของข้อมูลให้สิทธิในการตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิต หรือสมาชิก ให้บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิคนั้นพิจารณาคำขอและตรวจสอบข้อมูลนั้นโดยเร็ว และให้แจ้งผลการตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลของตนพร้อมเหตุผลให้เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนะครับ เสร็จแล้ว ถ้าหากว่าไม่ทำตามกำหนดก็จะถูกปรับนะ ครับ ในมาตรา ๕๓/๑ ปกปิดข้อมูลลูกค้าของตนไม่ถูกแก่สมาชิกข้อมูลเครดิต ระวังโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท อย่างนี้เป็นต้น -----

ที่นี้มาของเดิม ในมาตรา ๑๕ ได้เขียนว่า ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ทางทำนุฉนิตสภาก็ได้ตัดออก ความจริงแล้วในมาตรา ๒๕ ซึ่งมีสาระสำคัญในการ
ที่จะตั้งกองเอาไว้และจะต้องให้เป็นไปตามมาตรา ๕๕ เมื่อทำผิดแล้วก็ต้องรับโทษ
ครับ แต่ก็ต้องตัดออกไปเสียอย่างนี้เป็นต้น ผมจึงกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภา
แห่งนี้อ่า ผมฝากถ้าจะมีกรตั้งกรรมาธิการร่วม ฝากให้ดูด้วยว่าในมาตรา ๒๕ ที่ตัด
ออกแล้วก็กำหนดโทษในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๒ (๒) (๓) (๔) (๕) ซึ่งมีสาระ
สำคัญนั้นตัดออกไปอย่างไร แล้วผมก็จะถือโอกาสนี้เวลาตั้งกรรมาธิการร่วมมา
แล้วก็จะมาเรียนถามอีกต่อไป ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ตามข้อบังคับเมื่อสมาชิก
ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ผมจะต้องถามมติที่ประชุมก่อน
สมาชิกที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายส่วนใหญ่เห็นชอบอยากจะให้ตั้งกรรมาธิการด้วย แต่อยาก
จะให้ตั้งกรรมาธิการร่วม แต่ก่อนที่จะถึงขั้นนั้นผมขอทำตามขั้นตอนก่อนนะครับ
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการเพิ่มเติมแก้ไขของวุฒิสภาหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับที่วุฒิสภาได้แก้ไข
เพิ่มเติมโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับที่วุฒิสภาได้แก้ไข
เพิ่มเติมโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการใช้สิทธินี้ครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงเห็นด้วยกับที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม

ไม่มีน่ะครับ ไม่เห็นด้วย ๓๔๙ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน และก็ไม่วางคะแนนเสียง
๑ ท่าน เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม
ของทางวุฒิสภา

ซึ่งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) นั้นก็จะให้มีการตั้งกรรมาธิการ
ร่วมกัน โดยจะให้ทางสภาผู้แทนราษฎรได้เป็นผู้กำหนดสัดส่วนเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน
ทางสภาผู้แทนราษฎรกำหนดเท่าไร ทางวุฒิสภาก็จะกำหนดด้วยสัดส่วนที่เท่ากัน
ซึ่งกรรมาธิการร่วมนี้ผู้ที่จะเป็นกรรมาธิการไม่จำเป็นจะต้องเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร สามารถที่จะตั้งจากบุคคลภายนอกได้ เพราะฉะนั้นผมจะสอบถาม
ที่ประชุมแห่งนี้ว่า เราจะตั้งคณะกรรมาธิการร่วมจำนวนกี่ท่านขอเชิญท่านสมาชิก
ขอเชิญท่านเสกสรรค์

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ
การตั้งกรรมาธิการร่วม ๒๔ ท่าน หมายถึงจำนวนสมาชิกจากสภาของเรา ๑๒ ท่าน
ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกรายชื่อเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี จะถือว่าที่ประชุมของเรามีมติเห็นชอบในการที่จะ
ให้ตั้งกรรมาธิการร่วมจำนวน ๑๒ ท่าน ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอรายชื่อกรรมาธิการ
ครับ ขอเชิญคุณพ่ายพักรับ ผมขอโทษนะครับ สัดส่วนจะเป็นอย่างนั้นนะครับ ๑๒ ท่าน
ของพรรคไทยรักไทยจะได้สัดส่วน ๖ ท่าน พรรคประชาธิปไตย ๓ ท่าน พรรคชาติไทย
๑ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๑ ท่าน และพรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน ขอเชิญคุณพ่ายพักรับ

นายพ่ายพักรับ บัณฑิต (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี เขต ๒ พรรคไทยรักไทย นายพ่ายพักรับ
ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทยจำนวน ๖ ท่านดังนี้ครับ
๑. นายไชยยศ สະสมทรัพย์ ๒. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ๓. ดอกเตอร์รุ่งเรือง พิทยศิริ
๔. นายพิสิทธิ์ พัฒนະนุกิจ ๕. นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต และ ๖. นายสงวน พงษ์มณี
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปขอเชิญพรรคประชาธิปไตยครับ
นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธาน

๗๓

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ฐานิสำ ๓๐/๒

สภาที่เคำรพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สม่ำชิกสภำผู้แทนรำษฏร จ้งหวัด
สมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรำยชื่ออกรรมำธิกรำร่วมในสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ดั่งนี้ ๑. น่ำยพีระพันธ์ สำสิริฐวิภำค ๒. น่ำยนิพิฏฐ์ อินทรสมบัต
๓. น่ำยถำวร เสนเนียม ขอผู้รับรองด้วยค้ะ

(มีสม่ำชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้ำที่แทนประธำนสภำผู้แทนรำษฏร (รองประธำนสภำ
ผู้แทนรำษฏร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องค้ะรับ ค้ะไปขอเชิญพรรคชำติไทย ๑ ท่น
น่ำยงำนฐมล สมบุรณ์เทอดธนำ (สุรินทร์) : กรำบเรียนท่นประธำน
สภำที่เคำรพ ดิฉัน นัฐมล สมบุรณ์เทอดธนำ จ้งหวัดสุรินทร์ เขต ๔ พรรคชำติไทย
ขอเสนออกรรมำธิกรำในสัดส่วนของพรรคชำติไทย ๑ ท่น ค้ะคุณฉนิฐวุฒิ
ประเสริฐสุวรรณ ค้ะ ขอผู้รับรองด้วยค้ะ

(มีสม่ำชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้ำที่แทนประธำนสภำผู้แทนรำษฏร (รองประธำนสภำ
ผู้แทนรำษฏร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องค้ะรับ ขอเชิญพรรคควำมหวังใหม่ ๑ ท่น
น่ำยศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่นประธำนที่เคำรพ กระผม ศุภชัย
โพธิ์สุ สม่ำชิกสภำผู้แทนรำษฏร จ้งหวัดนครพนม พรรคควำมหวังใหม่ ขอเสนอ
อกรรมำธิกรำร่วมในสัดส่วนของพรรคควำมหวังใหม่ได้แก่น่ำยมนตรี ด่นไพบูลย์ ค้ะรับ
ขอผู้รับรองด้วยค้ะรับ

(มีสม่ำชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้ำที่แทนประธำนสภำผู้แทนรำษฏร (รองประธำนสภำ
ผู้แทนรำษฏร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องค้ะรับ พรรคชำติพัฒนา ๑ ท่นค้ะรับ
น่ำยพงษ์พิช รุ่งเป้ำ (นครรำชสิมำ) : กรำบเรียนท่นประธำนสภำ
ที่เคำรพ กระผม พงษ์พิช รุ่งเป้ำ สม่ำชิกสภำผู้แทนรำษฏร จ้งหวัดนครรำชสิมำ
พรรคชำติพัฒนา ขอเสนออกรรมำธิกรำร่วมในสัดส่วนของพรรคชำติพัฒนา ค้ะ
น่ำยสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ ขอผู้รับรองด้วยค้ะรับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อทบทานอีกครั้งครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายนามคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๑. นายไชยยศ สะสมทรัพย์ ๒. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ๓. นายรุ่งเรือง พิทยศิริ ๔. นายพิสิทธิ์ พัฒนะนุกิจ ๕. นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ๖. นายสงวน พงษ์มณี ๗. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๘. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๙. นายถาวร เสนเนียม ๑๐. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๑๑. นายมนตรี ด่านไพบูลย์ และ ๑๒. นายสมชัย ด้ตรพัฒนศิริ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณารณัติวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณารณัติวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในคราวประชุม
วุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔
ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ
โทรคมนาคม พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงส่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓)
เพื่อให้สภาผู้แทนพิจารณา ขอเชิญคุณวราวุฒิศรับ

นายวรารุช ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ผม วรารุช ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ในส่วน
 ของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ที่ทางวุฒิสภานั้นได้
 แก้ไขและเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔ และ มาตรา ๑๗๘
 นั้นนะครับ หลังจากที่ผมได้พิจารณาร่างดังกล่าวแล้วก็มีประเด็นข้อสังเกตอยู่ ๓ - ๔ ประเด็น
 ที่อยากจะฝากท่านประธานเพื่อใช้ในการประกอบการพิจารณาของสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้
 นะครับ

ประการแรก ในมาตรา ๕๐ นั้นนะครับ ได้มีการเพิ่มเติมขึ้นมาว่า เมื่อพบ
 บุคคลใดที่กระทำการละเมิดสิทธิในкарที่ ไม่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลหรือสิทธิในความเป็น
 ส่วนตัวของผู้ใช้บริการนั้นนะครับ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการดำเนินการเพื่อ
 ระงับการกระทำการดังกล่าวและแจ้งให้ผู้บริการได้ทราบโดยเร็ว แล้วก็ในการลงโทษนั้น
 นะครับ ในมาตรา ๗๒/๑ ที่ทางวุฒิสภาได้แก่มานะครับ ได้กำหนดโทษเอาไว้ว่า ถ้าหาก
 มีการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ
 ไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในส่วนของมาตรา ๗๒/๑ นั้นนะครับ ได้กำหนด
 ไว้ว่า ผู้ใดกระทำการใด ๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อาจจะขอฝากท่านประธานว่า
 คำว่า ผู้ใด นั้นนะครับ ครอบคลุมไปถึงผู้ใดบ้าง ในความคิดเห็นของผม นั้น ถ้าหาก
 ผู้ใด หมายถึง ผู้ใช้บริการโดยทั่วไปแล้ว โทษที่ได้กำหนดออกมานั้นก็เห็นด้วย แต่หากว่า
 ผู้ใดที่พูดนี้หมายถึงผู้ประกอบการเองกระทำการละเมิดต่อกฎหมายที่ร่างนี้ได้กำหนด
 เอาไว้นะครับ ผมคิดว่าการกระทำผิดนั้นโดยผู้ประกอบการแสดงให้เห็นถึงความที่
 ไม่บริสุทธิ์ใจในการที่จะประกอบการ ฉะนั้นถ้าหากผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการนั้น
 กระทำความผิดเสียเอง ผมอยากจะขอเสนอว่าบทลงโทษนั้นน่าจะมากกว่าที่ผู้ใช้บริการ
 ฉะนั้นในส่วนแรกนั้นก็เห็นว่าในการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้มีการแก้ไขไปบางส่วนแล้ว
 แต่อาจจะยังไม่สมบูรณ์นักนะครับ ในประเด็นแรกนี้จึงอยากจะขอฝากท่านประธาน
 เป็นข้อสังเกตในการพิจารณาของสภาแห่งนี้ด้วย

ในประเด็นที่ ๒ ในมาตรา ๕๗ ทางวุฒิสภานั้นได้ตัดประเด็นที่เกี่ยวกับเงินประกันออกไป ตอนนั้นมาตรา ๕๗ ได้บอกว่า ผู้รับใบอนุญาตนั้นจะเรียกเก็บเงินประกันหรือเงินอื่นที่มีลักษณะเป็นการเก็บล่วงหน้ามิได้ อันนี้เป็นผลประโยชน์ที่แท้จริงให้แก่ประชาชนนะครับ ผมเองก็เห็นด้วยเพราะว่าในอนาคตนั้นถ้าหากเราจะไปขอบริการ ไม่ว่าจะป็นสาธารณูปโภคในการใช้การโทรคมนาคม โทรศัพท์ ไม่ว่าจะป็นไร้สายหรือมีสาย ก็จะไม่ต้องจ่ายค่าประกันอีกต่อไปนะครับ อันนี้ต้องขอขอบคุณที่ทางวุฒิสภาได้แก้ไขมา แต่ก็ยังมีข้อเป็นห่วงอยู่ประการหนึ่งนะครับว่า ถ้าหากไม่มีการเรียกเก็บ เงินประกันแล้วนี้ นะครับ แล้วเงินประกันที่ได้เก็บไปแล้วนะครับในส่วนของ ยกตัวอย่างเช่น องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้น เงินประกันที่ได้เก็บไปแล้วจะทำอย่างไร เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัตินี้มีได้กำหนดเอาไว้ ถ้าหากต้องคืนเงินประกันเหล่านั้น ให้แก่ประชาชน ก็เป็นเงินจำนวนหลายพันล้านบาทนะครับ โดยสถานการณ์เศรษฐกิจเช่นนี้ นะครับ ก็เชื่อว่าจะมีผลกระทบอย่างมากอย่างแน่นอนต่อองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย แต่ถ้าหากไม่ต้องคืนเงินแล้วก็ให้ถือเอาว่าตั้งแต่การประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้จะไม่ต้องมีการเก็บเงินค่าประกันอีกต่อไป -----

อีกประการหนึ่งที่ยอยากจะฝากเอาไว้เนะครับว่า ในเมื่อถ้าหากวุฒิสภา ได้กรุณาแก้ม่าแล้วเนะครับว่าจะไม่ให้มีการเรียกเก็บเงินประกันในการให้บริการโทรคมนาคม ถ้าหากสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้เห็นด้วยกับการให้ผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ไปละก็ จะเป็นไปได้หรือไม่ อันนี้ขอกจะขอฝากท่านประธานว่า ในการที่รัฐจะให้บริการทางด้าน สาธารณูปโภคแก่ประชาชนนั้น ตามพระราชบัญญัตินี้จะไม่ขอเก็บเงินค่าประกันในส่วนที่เป็นของโทรคมนาคม จะเป็นไปได้ไหมในอนาคตถ้าหากว่าจะขยายการบริการนี้ที่ไม่เก็บ ค่าบริการไปยังสาธารณูปโภคอื่น อย่างเช่น ค่าไฟฟ้า หรือค่าประปา ไม่ต้องวางเงิน ค่าประกันมิเตอร์ไฟฟ้า ผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าประชาชนในขณะนี้ และในสภาวะเศรษฐกิจ อย่างนี้ ทุกบาททุกสตางค์ที่รัฐจะประหยัดให้กับเขาได้จะเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง เนะครับ จึงขอกจะขอฝากท่านประธานไว้อีกประเด็นหนึ่ง

ในประเด็นต่อมาจะเป็นส่วนของสิทธิของผู้บริโภค ในมาตรา ๕๒/๑ ที่ทาง วุฒิสภาได้กรุณาเพิ่มเติมมานะครับ ในวรรคสองนั้นได้บอกไว้ว่า ถ้าหากผู้ที่ได้รับอนุญาต ให้บริการโทรคมนาคมให้บริการไม่เป็นไปตามที่ได้โฆษณาเอาไว้ ทางคณะกรรมการนั้นมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไข ใช้คำว่า แก้ไข ให้ตรงกับที่ได้โฆษณาไว้ ในส่วนนี้ขอกจะขอให้ความคิดเห็นว่าการที่โฆษณาแล้วไม่ปฏิบัติตามที่โฆษณา หรือไม่สามารถปฏิบัติตามที่โฆษณาไว้ได้นั้น ถือว่าเป็นการหลอกลวงผู้บริโภคหรือไม่ ฉะนั้นการที่โฆษณาแล้วไม่สามารถบริการตามที่ให้โฆษณาไว้ได้ ผมไม่คิดว่าควรจะใช้ คำว่า แก้ไข แต่ควรจะใช้คำว่า ให้คณะกรรมการนั้นมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาต ดำเนินการให้ตรงกับที่โฆษณาได้ ขอกจะขอให้ตัดคำว่า แก้ไข ทิ้ง เพราะว่าอาจจะไม่ ตรงกันเท่าใดนัก ในประการนี้หลังจากที่ได้อ่านไปในตอนท้ายของร่างพระราชบัญญัติ ก็ยังไม่เห็นเนะครับว่า ถ้าหากว่าผู้รับใบอนุญาตบริการไม่ตรงกับที่ได้โฆษณาไว้จะมี บทลงโทษอย่างไรเนะครับ เพราะว่าตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้เพียงแค่ว่า ถ้าหากคณะกรรมการเห็นหรือว่าพิสูจน์ได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นให้บริการไม่ตรงกับ

ที่ได้โฆษณาไว้ให้ดำเนินการให้ตรงกับที่โฆษณา แต่ที่ไม่มีบทลงโทษเอาไว้ ถ้าหากเราพิจารณาให้มุมมองที่ว่าการโฆษณาไม่ตรงกับที่ให้บริการเป็นการหลอกลวงนั้นควรหรือไม่ที่จะต้องให้มีบทลงโทษกับผู้ให้บริการ

ในประเด็นสุดท้ายที่อยากจะขอฝากท่านประธานนะครับ ในมาตรา ๓๙ ได้พูดถึงการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสิ่งปลูกสร้าง หรือวางท่อ หรือวางสายโทรศัพท์ โดยที่ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องไปกระทำการบนที่ดินหรือทรัพย์สิน ไม่ว่าจะ เป็นของรัฐ ไม่ว่าจะ เป็นของบุคคลอื่น หรือจะเป็นสมบัติของแผ่นดิน ในตอนท้ายของ มาตรา นั้นทางวุฒิสภาได้เพิ่มเติมว่า การใช้ที่ดินหรือทรัพย์สินนั้น จะต้องไม่ก่อความเดือดร้อนรำคาญ หรือส่งผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติ โดยการดำเนินการดังกล่าว นั้น จะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ในส่วนนี้ผมอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตฝาก ท่านประธาน อยากจะถามว่าคำว่า ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพธรรมชาตินั้น มีความหมาย ลึกซึ้งเพียงใด หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจะกำหนด จะตัดสินว่าสิ่งที่ผู้ประกอบการนั้น ทำไปมีผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติหรือไม่นั้น ทางคณะกรรมการจะใช้หลักเกณฑ์ใดมา กำหนด ไม่ทราบว่าจะต้องขอคำปรึกษาจาก อีไอเอ (EIA) หรือไม่ ทุกวันนี้การจะทำ โครงการอะไรก็แล้วแต่ ทุกวันเราเห็นมีเสียงตอบกลับมากมายเกี่ยวกับการพิจารณา อีไอเอ จะสร้างตึกก็ต้องขอ อีไอเอ จะทำเขื่อนก็ต้องขอ อีไอเอ ฉะนั้นในการนี้อยากจะปรึกษาท่านประธานให้เป็นข้อสังเกตไว้ว่า คณะกรรมการนั้นจะต้องปรึกษากับ อีไอเอ ใหม่ในส่วนที่เป็นผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติ

อีกประการหนึ่งคือ ในการที่จะพิจารณาผลกระทบในท้องถิ่นนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะต้องมีส่วนร่วมในการพิจารณา ซึ่งในส่วนนี้มิได้กำหนดเอาไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ว่า ในการพิจารณาของคณะกรรมการถึงกำหนดกฎเกณฑ์ดังกล่าว นั้นจะต้องมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลภายนอกหรือไม่-----

ใน ๔ ประเด็นดังกล่าวนี้ระดับ ก็อยากจะทำท่านประธานเป็นข้อสังเกตระดับ ที่จะใช้
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยทุกคนครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : ขอเชิญท่านมหิตลครับ

นายมหิตล จันทรางกูร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม มหิตล จันทรางกูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
วุฒิสภาได้แก้ไขร่างกฎหมายฉบับนี้ ๓๗ มาตรา เพิ่มใหม่ ๓ มาตรา จากร่างทั้งหมด
๗๘ มาตรา เกือบครึ่งฉบับที่มีการแก้ไข การแก้ไขที่ดำเนินการทั้งหมดนี้ไม่ใช่การแก้ไข
ในรายละเอียด หลายประเด็นเป็นการแก้ไขในเรื่องของหลักการ กระผมอยากกราบเรียน
ในเบื้องต้นว่าอย่างน้อยที่สุด กระผมต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ที่ท่านได้อุตสาหามานั่ง ผมเข้าใจว่าท่านคงจะมาตอบปัญหาที่เราจะถาม แต่ก็ต้องเห็นใจ
ท่านเหมือนกัน เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ถึงแม้ว่าเวลาเสนอจะเสนอโดยกระทรวงคมนาคม
เป็นเจ้าของเรื่องก็จริง แต่ผู้รักษาการในกฎหมายฉบับนี้คือท่านนายกรัฐมนตรี และคนใช้
กฎหมายนี้ก็ไม่ใช่กระทรวงคมนาคมของท่าน คนใช้กฎหมายฉบับนี้คือองค์กรอิสระ คือ
คณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งหลายอย่างท่านคงจะตอบแทนลำบากเหมือนกันว่า
เวลาไปใช้แล้วปัญหาเกิดขึ้นคืออะไร ก็ไม่เป็นไรครับท่านประธาน กระผมอยากจะเรียนว่า
หลายอย่างในกฎหมายฉบับนี้ที่เป็นปัญหา

ประเด็นแรก ผมอยากจะเรียนให้ข้อสังเกตถึงที่วุฒิสภาได้แก้ไขมาตรา ๗ มาตรา ๗
นี้ของเดิมไม่ได้มีการแยกประเภทกิจการหรือว่าใบอนุญาตตามที่ร่างมาเป็น ๓ แบบ เพราะ
พระราชบัญญัติจัดองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุ
โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่ของกฎหมาย
ฉบับนี้ กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้ร่างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือ
ให้คณะกรรมการ กทช. ซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๑ ของพระราชบัญญัติที่กระผมกราบเรียน
ไป มาตรา ๕๑ ของพระราชบัญญัติจัดองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่ตั้ง

คณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติขึ้นมานี้ ได้ระบุไว้ใน (๒) นะครับว่า ให้ กทช. มีอำนาจหน้าที่กำหนดลักษณะและประเภทของกิจการโทรคมนาคม เห็นไหมครับ กฎหมายแม่บอกว่า คณะกรรมการจะเป็นคนดูแลกำกับและเป็นคนกำหนดลักษณะกิจการประเภทกิจการโทรคมนาคมเอง เพราะที่นั่นเป็นองค์กรของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านโทรคมนาคมรู้ถึงปัญหาทั้งหมดขึ้นมา ท่านวุฒิท่านอาจจะเห็นว่าหวังดีครับ เกรงว่าจะมีงานเยอะ ท่านก็เลยเขียนเสียให้เสร็จเลยว่า กิจการโทรคมนาคมนี้มี ๓ ประเภทนะ คุณไปออกกฎตาม ๓ อันที่ผมเขียนไว้ในร่างที่แก่มากก็แล้วกัน อันนี้ผมไม่แน่ใจว่าวุฒิจะเขียนได้ดีกว่าคณะกรรมการ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านโทรคมนาคมที่จะเข้าไปดูแลกำกับในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ โดยส่วนตัวกระผมได้ใจองค์กรอิสระ อะไรเป็นหน้าที่ของเขา ผมเห็นว่าเขาควรที่จะมีหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายที่ระบุไว้มากกว่าที่จะไปเขียนในรายละเอียดให้เขา หรือไปกำหนดกรอบ ซึ่งบางครั้งจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ซึ่งผมจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมผ่านท่านประธานอย่างนี้ว่า อย่างนี้มีปัญหาใหม่ ท่านก็คงจะตอบลำบาก ท่านก็อาจจะบอกไม่มีปัญหาอะไร แต่ว่าข้อเท็จจริงเมื่อเราไปทำงาน คณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติก็จะมีปัญหาหรือเปล่า ไม่มีใครทราบ แต่ถ้าดูจากประสบการณ์แล้ว นี่อาจจะมีความในบางข้อ เช่น ข้อ ๒ ซึ่งท่านบอกว่า ใบอนุญาตสำหรับผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่มีหรือไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์ให้บริการจำกัดเฉพาะกลุ่มบุคคลนี้ อันนี้ กทช. ตั้งกฎไว้แล้ว ใครตรงไปเลยใบอนุญาตไม่ต้องมานั่งว่ากันให้เสียเวลาฮึดตาย มองในแง่หนึ่งมันดี อีกแง่หนึ่งมันจะมีปัญหาทางปฏิบัติ ท่านประธานครับ จากมาตรา ๗ นี้ ท่านไปดูอีกสักรับ ในมาตรา ๘ นะครับ มาตรา ๘ นี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการนะครับ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเดิมกำหนดให้ว่า คนต่างด้าวที่จะเข้ามานี้ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคนต่างด้าวนะครับ -----

ร่างของวุฒิที่แก่นี้ระบุว่าผู้รับใบอนุญาตจะต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น ซึ่งหมายความว่าคนต่างด้าวจะมีหุ้นเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ ผมก็อยากจะถามเหมือนกันว่าอันนี้เกิดจากความรักชาติอย่างเดียวหรืออย่างไรครับ การเปลี่ยนแปลงอย่างนี้ครับ ผมก็เป็นคนที่รักชาติพอสมควรเหมือนกันผมก็อยากเห็น โดยหลักการธรรมดาผมอาจจะเห็นด้วยว่าถ้าลดมันก็ดี ๔๙ เปอร์เซ็นต์ ตามกฎหมายต่างด้าว ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่สิทธิขาดซึ่งไม่เกิน ๔๙ เปอร์เซ็นต์นี้ ยังมีคนไทยถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ได้อยู่ครับ แต่ว่ามันก็ดูสูงไป ฉะนั้นจะลดมาเพื่อความรักชาติ ไม่ต้องการดูว่าเป็นการขายกิจการให้เอกชน ให้ต่างประเทศ กรณีอย่างนั้นผมก็ยังถามบอกว่าแล้วเหตุผลจริง ๆ นอกเหนือจากรักชาตินี้มีเหตุผลอื่นอีกใหม่ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการลดลงมาเหลือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์นี้มีหรือเปล่า ท่านทราบหรือไม่ว่าหุ้นของต่างประเทศทั้งหมดที่มีอยู่ของคนต่างด้าวที่อยู่ในบริษัทของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมทั้งรัฐและบริษัทเอกชนนี้มันเป็นอย่างไร ปัญหาจะมีหรือไม่ ท่านได้เตรียมทางแก้ปัญหาให้เขาอย่างไร ไม่มีครับในกฎหมายฉบับนี้ มีเฉพาะว่าผมจะลดหุ้นของต่างด้าวลงมาเหลือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ผมยังไม่ได้พูดอภิปรายเฉพาะมาตรานี้เพื่อที่จะคัดค้านท่าน แต่ผมต้องการว่าท่านดูรอบคอบทั้งหมดหรือยัง หรือท่านเขียนเพราะความรักชาติอย่างเดียว ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านดูต่อไปอีกนะครับ มาตรา ๑๑ วุฒิสภาได้เพิ่มหลักการของการคิดค่าธรรมเนียมในการใช้เลขหมาย ซึ่งผมก็ค่อนข้างจะเห็นด้วยนะครับ อันนี้ไม่ต้องอธิบายก็พอจะเข้าใจนะครับว่าท่านจะคิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนของเลขหมายโทรคมนาคมที่ท่านรับใบอนุญาตไปนะครับ แต่ท่านไปเติมตอนท้ายครับว่าทั้งนี้ จะต้องไม่เป็นภาระแก่ผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บริการโดยไม่สมเหตุผล ใครครับที่จะเป็นคนฟันธงลงไปว่า ค่าธรรมเนียมที่ กทช. กำหนดเพื่อจะเรียกเก็บจากผู้ขอใบอนุญาตนี้ไม่เป็นภาระแก่ผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บริการโดยไม่สมเหตุผล ท่านเติมไปดูมันมีเหตุมีผล แต่เวลาเขาเอาไปทำเขาไปปฏิบัติปัญหาก็เกิดขึ้นว่า ตรงไหนครับที่เป็นเส้นซึ่งบอกว่าจะสมเหตุผล ก็ต้องมีกันได้แฉ่ง เพราะพิจารณาญาณของฝ่ายที่อนุญาตกับฝ่ายที่รับใบอนุญาตนี้มันไม่เคยตรงกันหรอกครับ มันจะต้องให้สิทธิแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่จะเป็นคนบอกว่าแค่นี้

หยุดตรงนั้นก็คือสิ่งที่ต้องยอมรับนะครับ ถึงแม้ว่าจะมีกระบวนการในนี้ ในกฎหมายฉบับนี้ที่จะมีการอุทธรณ์มีอะไรก็ตามแต่ แต่การเขียนลักษณะอย่างนี้มันเกิดปัญหาว่ามันมีความไม่ชัดเจนเกิดขึ้น ความไม่ชัดเจนอันนี้นะครับ มันตามไปจนถึงมาตรา ๑๗ ท่านประธาน ผมอยากขอให้นำท่านไปที่มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๗ นี่นะครับ ของเดิมบอกว่าให้คณะกรรมการมีหน้าที่จัดให้มีบริการโทรคมนาคมโดยทั่วถึง ท่านประธานดูนะครับ จัดให้มีการบริการโทรคมนาคมโดยทั่วถึง ร่างของวุฒิสภาเดิมคำว่า จัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง ปัญหาของผมก็คือว่าอะไรครับที่เรียกว่าบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน อยู่ตรงไหนในกฎหมายฉบับนี้ครับ ที่มีคำนิยามว่า บริการโทรคมนาคมโดยพื้นฐานนั้นคืออะไร ถ้าถามแบบคนปกติหมายความว่าอะไร ผมก็ตอบว่าโทรศัพท์ ก็ถามต่อไปว่าแล้วทำไมไม่เขียนว่าโทรศัพท์ ก็เพราะท่านไม่แน่ใจเหมือนกันว่าต่อไปนี้บริการพื้นฐาน ความเข้าใจของคนทั่วไปนี่มันจะมีเฉพาะแค่โทรศัพท์ ก็ทำไมไม่เขียนล่ะครับถ้าอย่างนั้นของเก่าเขาเขียนคลุมไว้หมดแล้ว จัดให้มีบริการโทรคมนาคมโดยทั่วถึง เป็นหน้าที่ที่เขาจะดูแลครับว่าจะอะไรที่เขาควรจะจัดให้มีโดยทั่วถึงนี้เขาก็จัด ไม่ใช่จำกัดเฉพาะบริการพื้นฐานอย่างเดียว เพราะมันเกิดปัญหาการตีความที่ผมกราบเรียนท่านประธานในมาตราเดียวกันครับ ท่านตามไปดูที่ (๓) ท่านประธาน (๓) ของเดิมบอกว่า จัดให้มีบริการโทรคมนาคมสาธารณะในบางลักษณะหรือบางประเภทตามที่คณะกรรมการกำหนด แล้วต่อไปก็เป็นเรื่องของผู้ดูแลโดยโอกาส ซึ่งร่างของวุฒิสภาแยกออกมาตั้งอีกมาตราหนึ่งไม่เป็นไรครับอันนั้นไม่ใช่ปัญหา นั่นเป็นการ ฟอรัม (Form) แบบของการเขียนกฎหมายเท่านั้นเอง แต่ว่าวุฒิสภาไปเติมครับบอกว่า หรือบางประเภทตามที่คณะกรรมการกำหนดแก่ผู้มีรายได้น้อย ท่านประธานปัญหาแบบเดียวกันเกิดขึ้นอีกแล้วครับว่า อะไรครับ ใครครับ ที่เรียกว่าผู้มีรายได้น้อย คนที่มีรายได้เดือนละหมื่นหรือว่าอิงตามกฎหมายสรรพากรเสียภาษีเงินได้หรือจะอิงตามอะไรครับ แล้วผู้มีรายได้น้อยนี้ต่างกับผู้ยากจนอย่างไรครับ แล้วท่านจะจำกัดว่าบริการโทรคมนาคมสาธารณะนี้ให้มีเฉพาะผู้มีรายได้น้อยหรือครับผู้มีรายได้น้อยปานกลางก็ต้องจัดให้มีหรืออย่างไรครับ -----

ท่านเห็นไหมครับว่าร่างเดิมนี่เขาคลุมอยู่แล้ว เขายกกว่าหน้าที่กรรมการนี้จัดให้มีบริการ
โทรคมนาคมตามที่คณะกรรมการกำหนด มันจะเป็นจัดให้ผู้มีน้อย หรือจะจัดให้ผู้ที่มี
ปานกลางได้ทั้งนั้นครับ ไม่ใช่จำเป็นเฉพาะผู้มีรายได้น้อยซึ่งผมก็ยังไม่รู้ว่าท่านจะเอา
ค่านิยามผู้มีรายได้น้อยมาจากไหน หรือว่าใช้ต่อไปจะต้องมีคนถือบัตรแบบ ๓๐ บาท
รักษาทุกโรค จะไปใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะตามตู้ก็ต้องบอกตู้นี้ของผมนะ ผมมี
บัตรทองยัดถึงจะพูดโทรศัพท์ในราคาพิเศษ คุณมีรายได้ปานกลางคุณใช้ไม่ได้ดูนี้
ผมว่ามันจะเป็นปัญหา ท่านไปเติมทำไมครับ ของเดิมนั้นมันคืออยู่แล้ว มันครอบคลุม
อยู่แล้วครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๘ ต่อไปนะครับ อันนี้ไปเติมที่บอกว่า
ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใดไม่สามารถจัดให้มีบริการโทรคมนาคมตามที่คณะกรรมการ
กำหนดตามมาตรา ๑๗ ได้ หมายความว่า จะต้องทำตามข้อเมื่อกันนะครับ ถ้าทำไม่ได้
ต้องจัดสรรรายได้ที่รับให้ วุฒิสภาไปเติมอีกว่า หรือในกรณีที่เห็นสมควรให้ผู้รับ
ใบอนุญาตมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง
ผมก็ถามว่า เพราะคนที่รับใบอนุญาตแล้วสามารถดำเนินการตามมาตรา ๑๗ ได้
ทั้งหมดนี้ ทำไมถึงไปบังคับให้เขาต้องมาร่วมในการจ่ายจัดสรรส่วนที่บอกว่า ให้กองทุน
พัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะอีกล่ะครับ มันหาเหตุผลที่ผมอธิบาย
ไม่ได้ อันนี้ต้องการคำอธิบายครับ แต่อธิบายไม่ได้เลยครับ ถ้าสิ่งพวกนี้ไม่พูดกับทาง
วุฒิสภานะครับ ท่านประธานครับ ตามผมไปอีกหน่อยสิครับ มาตรา ๕๔ เมื่อกี้ท่านได้
พูดถึงเรื่องเงินประกัน มาตรา ๕๔ ผมเห็นด้วยครับ เงินประกันนี้ตัดทิ้งไปดี แต่ท่านไม่ได้
คิดถึงผลกระทบ หลักการของเงินประกันนั้นคืออะไรครับ คือเขาเอาไปเวลาท่านเบี้ยว
ท่านไม่จ่ายหนี้ตามบิลที่เขาส่งไป พอท่านเลิกใช้แล้วเขาก็หักคืนจากเงินประกัน
ร่างเดิมนี่เขียนไว้บอกว่าต้องคืนเงินให้ นะครับ พร้อมดอกเบี้ย แต่ไปเขียนดอกเบี้ย
เงินฝาก มันก็ไม่ค่อยเป็นธรรมในเรื่องเงินฝาก เงินประกันนี้มันเหมือนกับบริษัท
ผู้ประกอบการ หรือแม้กระทั่งองค์การโทรศัพท์ของรัฐเองก็ตามแต่ เพราะฉะนั้นเงินกู้
โดยที่เสียดอกเบี้ยต่ำมาก คือดอกเบี้ยเงินฝาก ซึ่งเดี๋ยวนี้ไม่ได้เสียดอกเบี้ยเลยนะครับ
ก็เท่ากับว่าเงินเขามาโดยที่ไม่เสียดอกเบี้ย ซึ่งมันไม่เป็นธรรม ซึ่งผมเห็นด้วยว่า

ทำไมเอาหลักเงินประกันนี้ออกไป แต่มันต้องคิดเลยไปอีกหน่อยครับว่า แล้วคนที่เกิดหนี้สูญขึ้นมาจะทำอย่างไร มีทางออกให้เขาหรือยัง ผมไม่ได้พูดเพราะว่าผมเห็นแก่เอกชนนะครับ มีหลายมาตราที่แก่มันนี้เดี๋ยวจะชี้ให้เห็นว่า ผมถึงว่าบางมาตราที่ช่วยผู้ประกอบการ บางมาตราช่วยเอกชน มันไม่ได้เป็นหลักการที่ว่าเป็นความเป็นธรรมตลอดเวลาทั้งหมดนะครับ ท่านประธานครับ มาตราที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ มาตรา ๗๗ คือบทเฉพาะกาล มาตรา ๗๗ นี้ร่างเดิมเขาบอกว่า ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาผู้นั้นยังคงมีสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมตามขอบเขตและสิทธิที่มีอยู่เดิม แล้วก็บอกด้วยว่า ผู้ประกอบการที่รับอนุญาตอยู่เดิมนั้นต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการนี้ให้ถือว่าผู้นั้นมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ทางวุฒิสภาได้เข้ามาประชุมใน ๒ พรรคสุดท้าย ได้บอกว่าการในกรณีที่ผู้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญารายใดทำความตกลงกับการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เพื่อเปลี่ยนการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นเป็นการได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ คือหมายความว่า เปิดช่องทางครับ ผมถือว่านี่ยิ่งช่วยเอกชนมากไปกว่าร่างเดิมเข้าไปอีก ร่างเดิมนั้นนะครับ ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการปัจจุบันจะไม่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นใบ ๆ มาใหม่ แต่กฎหมายก็เขียนไว้แล้วบอกว่าเหมือนกันทุกประการ เพียงแต่ไม่ได้มีใบอนุญาต ออกให้ใหม่เหมือนคนที่เข้ามาขอใหม่เท่านั้นเอง แต่สิทธิหน้าที่ทุกอย่างเหมือนกันหมดครับ ไปเขียนเดิมอีกว่าบังคับว่าให้ กทข. ต้องออกให้ละ ทุกคนเรียกใบอนุญาตหมด เขาจะครับ ก็ไม่เป็นไร แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าผลที่จะมานี้เท่ากับท่านช่วยเขาไปทำแปรสัญญาปัจจุบัน ที่ทำให้กับรัฐต้องแปรสัญญา ต้องแปรสัญญาก่อนนะครับแล้วถึงจะมาให้ กทข. ออกใบอนุญาตได้ เขาจะครับ บังคับให้เขาไปแปรสัญญา ผมก็เห็นด้วย เพราะการแปรสัญญานี้ มันไม่ควรเป็นเรื่องของ กทข. มันควรจะเป็นเรื่องของรัฐบาลกับผู้ประกอบการ เพราะถ้ารัฐกับเอกชนเป็นคนทำสัญญากันไว้ แล้วจะมาให้องค์กรอิสระเขาไปยุ่งในรายละเอียดด้วยอย่างไร แต่ท่านไปเติมครับ ท่านไปเติมตรงวรรคสองนะครับ บรรทัดที่ ๒ ท่านไปเติมบอกว่า เติมเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดบนพื้นฐานของหลักการการแข่งขันโดยเสรี และอย่างเป็นธรรม ปัญหาเกิดขึ้นอีกครั้งในทางปฏิบัติ สมมุติว่าผมไปทำ ผมเป็นผู้รับสัมปทาน ผมไปทำแปรสัญญาไปแล้ว ผมจะต้องจ่ายเงินให้รัฐจนถึงปลายสัญญานี้ สมมุติว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นมูลค่า ผมไปตกลงแปรสัญญาแล้วตกลงผมจ่ายแค่ ๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ยังคงจ่ายอยู่นะครับ ผมก็ถือว่านี่ตกลงกันแล้ว ผมก็ไปขอใบอนุญาตตามที่เขียนใหม่ ผมขอใบอนุญาตกับ กทข. ปัญหาเกิดขึ้นว่าผมต้องเสียค่าใบอนุญาต ค่าเลขหมายค่าอะไรก็ตามแต่ตามกฎหมายที่ กทข. ตั้งขึ้นใหม่เหมือนกับผู้ขอรายใหม่ แต่ผมยังมี ๕,๐๐๐ ล้านบาทติดตะงักอยู่ อันนี้ผมก็ถามว่าถือว่าเป็นการแข่งขัน

อย่างเสรีและเป็นธรรมบนพื้นฐานของหลักการนี้หรือเปล่า ฝ่ายที่ขอสัมปทานใหม่
ขอใบอนุญาตใหม่จะตอบบอกว่าเป็นธรรมเสียเท่ากับ ฝ่ายเก่าที่จะเอา ๕,๐๐๐ ล้านบาท
ที่ติดอยู่ยังต้องจ่ายให้รัฐอยู่แทนที่จะจ่าย ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท จ่าย ๕,๐๐๐ ล้านบาท
นี่นะครับ เช่น เอาแค่ปี ๒๕๔๙ นี่นะครับ ก็จะบอกว่าไม่เป็นธรรม ผมจ่ายใหม่เท่ากับคุณ
แล้วผมยังต้องเสียของเก่าอยู่อีกกระจุกหนึ่ง มันจะเป็นธรรมด้วยกันได้อย่างไร ฝ่ายใหม่
ก็ต้องบอกว่ามันเป็นธรรมสิครับ เพราะว่าท่านหาकिनมาตั้งก็ปีแล้วครับ ท่านมีฐานลูกค้า
เป็นล้าน ๆ คน ผมต้องใช้เวลาก็กู้ไม่ต่ำกว่า ๕ ปีผมถึงจะมีลูกค้าใหม่ได้ล้านคนเท่าท่าน
แล้วใครล่ะครับจะเป็นคนตัดสินว่าที่พูดกันทั้ง ๒ ฝ่ายอย่างที่ผมได้กราบเรียนมานี้ถือว่า
เป็นพื้นฐานของหลักการการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม นี่คือมันจะต้องเกิดปัญหาครับ
ท่านประธาน สิ่งเหล่านี้เนี่ยนะครับผมยังไม่บอกว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ผม
ต้องการคำอธิบาย และผมเชื่ออย่างเดียวว่าคำอธิบายนี้จะต้องมาจากคุณที่แก้ไขอันนี้ว่า
ท่านได้คิดรอบคอบแล้วหรือยัง ท่านคิดถึงผลกระทบต่อไปหรือยัง เพราะฉะนั้นผมยังมอง
ไม่เห็นเลยครับว่า ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะได้อธิบายอย่าง
ผมก็ไม่เชื่อว่าท่านจะอธิบายได้เหมือนกับคนที่เขาแก้เนี่ยครับ เพราะฉะนั้นความจำเป็น
ในการที่จะต้องพูดคุยกับวุฒิสภาให้เข้าใจของปัญหาแต่ละประเด็น ซึ่งผมยกมาให้ท่านบางข้อ
นี่นะครับยังมีรายละเอียดอื่น ๆ ผมเห็นว่าเป็นเรื่องรายละเอียดผมไม่พูดนะครับมันจะยาวไป
แต่เรื่องที่พูดมาที่เป็นประเด็นที่ยกมานั้นมันต้องคุยกับคนที่เขาไปแก้ครับว่าคุณคิดรอบคอบ
แล้วหรือ อย่างที่ผมว่าไปใส่ผู้มีรายได้น้อยเออ คำว่า พื้นฐาน ใส่เข้ามาเลยนี่มันคืออะไร
คุณคิดถึงผลกระทบหรือยัง มันต้องคุยกันครับ การคุยก็มีทางเดียวมันต้องตั้งกรรมาธิการร่วม
ถ้าไม่ตั้งกรรมาธิการร่วมมันก็เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจครับ แก่ ๓๗ มาตรา จาก
๗๔ มาตราครับ ครึ่งของกฎหมายครับ แล้วเราจะรับกันไปโดยที่ทำไมไม่รู้ด้วยซ้ำว่า
ผลกระทบต่อไปมันคืออะไรได้อย่างไรครับท่านประธานที่เคารพ -----

ท่านประธานครับ โดยสรุปแล้วผมก็เห็นว่าเรื่องนี้ถึงแม้ว่าจะเป็นความจำเป็นเร่งด่วนนะครับท่านประธาน ว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องออกไปเพื่อที่จะรับคณะกรรมการ กทช. แต่อย่าลืมนะครับว่า กรรมการ กทช. ไม่ได้เร็วอย่างที่คิดนะครับ เราเคยคิดว่า กรรมการ กทช. นี้ถ้าตั้งได้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๔ นะครับ สมัยที่ก่อนผมจะปลดเกษียณนั้นแหละครับ ยังคิดว่า กทช. ต้องเสร็จครับ ปี ๒๕๔๔ นี้เบรียงเข้ามา ตุลาคม ปี ๒๕๔๔ แล้วนี่ครับ ยังไม่ไปไหนเลย ยังอยู่ที่นี้ แล้วไม่รู้ว่าจะเสร็จเมื่อไร ถึงแม้ว่าจะมีการเอาไปให้วุฒิสภาพิจารณาใหม่ นะครับ จัดสรรใหม่ สรรหากันใหม่ ก็ต้องไปเริ่มเอาสมัยหน้าครับ เพราะฉะนั้นถ้า กทช. ยังไม่ตั้งนี่นะครับ กฎหมายนี้ ยังไม่มีประโยชน์อะไรทั้งสิ้นครับ กฎหมายนี้เป็นเครื่องมือสำหรับให้ กทช. ตั้ง ซึ่งเขาเขียนมาในพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรที่ผมกราบเรียนท่านประธานไว้แล้วว่า ให้มีกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อที่จะเป็นกรอบให้คณะกรรมการทำงาน ท่านประธานครับ กระผมโดยสรุปแล้วก็เห็นว่ามันมีปัญหาในการแก้ไขหลักการที่ต้องการคำอธิบายที่ต้องการพูดคุยกับฝ่ายวุฒิสภานะครับ ผมก็ได้เสนอข้อสังเกตทั้งหมดเพื่อประกอบการพิจารณาในการที่จะตั้งกรรมาธิการร่วมครับ ขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณไพโร พัฒนโน ครับ

นายไพโร พัฒนโน (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม

นายไพโร พัฒนโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ตอกกฎหมายที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ เป็นกฎหมายที่ได้รับความสนใจจากกลุ่มพลังต่าง ๆ และพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมาก ตัวผมเองนั้นเมื่อสักครู่นี้ เพิ่งได้ไปร่วมสัมมนาในหัวข้อปฏิรูปโทรคมนาคมเพื่อผู้บริโภคหรือเพื่อใคร ที่ห้องกมลทิพย์ ๓ โรงแรมสยามซิตี้เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานครับ ที่ผมหยิบยกขึ้นมาในเรื่องนี้ เพื่อชี้ให้ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีได้ทราบว่า ทุกคนกำลังจับตาดูพวกท่านอยู่ว่าพวกท่านจะอย่างไรต่อไป กฎหมายฉบับนี้ วุฒิสมาชิกได้ทำการแก้ไขถึง ๓๗ มาตรา และมีเพิ่มขึ้นมาอีก ๓ มาตรา รวมเป็น

๔๐ มาตรา ผมจะไม่วิจารณ์ว่าตรงนี้เป็นกรแก้ไขมากหรือแก้ไขน้อย เพราะทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับว่าเนื้อหาสาระที่ได้รับกรแก้ไขไปนั้นเป็นอย่างไร ถ้าดูโดยละเอียดประกอบกับสภาพแวดล้อมความเป็นจริงในปัจจุบันประกอบมายังกฎหมายฉบับนี้ แล้วท่านประธานจะทราบที่ไปที่มาที่ไป ปัจจุบันนี้ ๓๒ สัมปทาน จะต้องแก้สัญญาสัมปทานภายใน ๑๒๐ วัน ถ้าแก้ไม่จบท่านประธานครับ จะต้องให้ กทช. คือคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติจะดำเนินการต่อไป ประเด็นมันไม่ใช่อยู่เพียงแค่นี้ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตท่านประธานสักนิดหนึ่ง เพื่อปูพื้นท่านประธาน เพื่อที่จะทำความเข้าใจสิ่งที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้ ปัจจุบันนี้มีบริษัทที่รับสัมปทานและให้บริการกับผู้บริโภค จำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งค่าต่งให้กับรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทยหรือว่าองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตกประมาณร้อยละ ๒๐ ถึงร้อยละ ๔๐ นี่ผมหมายถึงรายเก่านะครับ ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะเป็น เอไอเอส (AIS) จะเป็น ดีแทค (DTAC) หรือใครก็ตาม ตรงนี้ต้องถามเขาก่อนว่า เขายินดีคืนให้กับพี่น้องประชาชนหรือไม่ ไม่ใช่ว่าเมื่อมีการแปรรูปเป็นบริษัท ทศท. หรือว่าบริษัท กสท. แล้ว เมื่อเขาลดหนี้ที่แล้ว ในที่สุดจะมีการแบ่งกันวัดครึ่งหนึ่ง กรรมการครึ่งหนึ่ง ตรงนี้ต้องระมัดระวัง ตรงนี้พี่น้องประชาชนจะตัดสินใจพวกท่าน

ในอนาคต -----

ประการต่อมาก็คือ ทศท. คือองค์การโทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทยที่จะต้องเป็นบริษัทภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ผมคิดว่ารัฐบาลทราบดีว่ามีเวลาเพียงแค่ ๓ เดือนกว่าเท่านั้น จะต้องมีการแข่งขันอย่างเสรีตามรัฐธรรมนูญ การผูกขาดตัดตอนจะหมดไป การบริการการโทรศัพทอะไรต่าง ๆ ผลประโยชน์ต่าง ๆ จะต้องตกกับพี่น้องประชาชนทั้งในเรื่องของคุณภาพและราคา บริษัทการโทรศัพทต่อไปจะไม่ต้องส่งเงินเข้ารัฐอีกแล้ว ผลดีที่ตามมาท่านประธานครับ ต้องพูดถึงผลดีก่อน ก่อนจะโยงไปถึงผลเสีย ผลดีก็คือว่าราคาจะลดลง ตรงนี้ไม่ใช่ในนโยบายหรือว่าผลงานรัฐบาลนั้นะครับ เป็นความพยายามที่ดำเนินการมาตั้งแต่สมัย พทณฯ สุเทพ ตั้งแต่สมัยที่พยายามให้มีบริษัทน้องใหม่เข้ามาเพื่อเป็นคู่แข่งกับบริษัทรายเก่าที่ผูกขาด ราคาจะต้องลดลง จะต้องมีการมีบริษัทน้องใหม่เข้ามา จะต้องมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ค่าแอร์ไทม์ (Air time) จะต้องถูกลง ลดลง ประชาชนจะต้องมีทางเลือกมากขึ้น และมีโอกาสในการกำหนดทิศทางหลายอย่าง ไม่ว่าจะในเรื่องของคุณภาพและราคา ราคาอาจจะต่ำลง ๕๐ เท่า ๑๐๐ เท่า ก็เป็นเรื่องของอนาคต อย่างน้อยที่สุดท่านประธานครับ เราต้องคำนึงว่ารัฐธรรมนูญเขาเขียนว่าอย่างไร มาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญบอกว่า ต้องแข่งขันอย่างเสรี ในขณะที่มาตรา ๔๐ บอกว่า ต้องมีองค์การอิสระเป็นผู้กำกับดูแลไม่ให้มีการเอาเปรียบประชาชนและคู่แข่งทางการตลาด ตรงนี้คือคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ รัฐบาลมีทำในเรื่องนี้อย่างไรครับ ท่านประธานครับ ผมอยากทราบทำที่ของรัฐบาล เห็นว่าวุฒิสภาบอกว่าส่งรายชื่อมาเขาบอกว่ามีมติมีการเอาพรรคเอาพวก มีการส่งให้กฤษฎีกาตีความ ถ้ากฤษฎีกาบอกว่าไม่มีมูล รัฐบาลจะเอาอย่างไร และถ้ามีมูลล่ะ จะสรรหากันใหม่ จะเริ่มนับศูนย์ใหม่ใช่ไหมครับ ทั้ง ๆ อีก ๓ - ๔ เดือนนี้เราไม่มีเวลาแล้วครับ การแปรรูปเป็นบริษัท ทศท. หรือ กสท. เราไม่มีเวลาแล้ว ผลเสียเป็นอย่างไรบ้างท่านประธานครับ เรื่องนี้ ประเทศชาติจะเสียหายได้ปีละ ๑๒,๕๐๐ ล้านบาทใช่ไหม จาก ทศท. ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท จาก กสท. ๒,๕๐๐ ล้านบาท อันที่จริงรัฐวิสาหกิจหรือว่าวิสาหกิจของรัฐนี้เมื่อมีรายได้เข้ามา ไม่ใช่เขาส่งกระทรวงการคลัง ส่งรัฐบาลเป็นงบประมาณทั้งหมด ไม่ใช่ครับ ส่วนหนึ่ง

เขาเอาไปชดเชยการขาดทุนในองค์กรนั้น ๆ และอาจจะมีเงินจำนวนมากที่เขาไปลงทุนใหม่หรือเข้าไปเป็นโบนัสอันนี้ผมไม่ทราบ แต่แน่นอนว่าตรงนี้ไม่ใช่ว่าส่งรัฐ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

ประการที่ ๒ ไม่ควรให้ ทศท. และ กสท. ประมาทอย่างในบัจจุบัน บัจจุบันนี้ภายใต้การกำกับดูแลของทำนรัฐมนตรีคนบัจจุบัน ทศท. องค์การโทรศัพท์กับการสื่อสารยังประมาทอยู่เลยท่านประธานครับ ยังไม่มีเทคโนโลยีเป็นของตัวเอง อีกไม่กี่วันจะเป็นบริษัทอยู่แล้วยังไม่ได้ทำอะไรเลย มีหรือยังครับ เทคโนโลยีเป็นของตัวเอง แล้วจะแข่งกับเขาได้อย่างไร เทคโนโลยีนี้ไม่ได้มาฟรี ๆ นะครับ ต้องซื้อมาจากฝรั่ง ปัญหาต่อมาก็คือว่าท่านคิดจะแต่งงานกับต่างชาติหรือยัง จอยท์ เวนเจอร์ (Joint venture) ท่านต้องมีการร่วมทุนกับบริษัทเมืองนอก จะนำมาถึงข้อถกเถียงกันว่าตกลง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นรายการต่อไปท่านประธาน ท่านพร้อมหรือยัง เอกชนได้ขายหุ้นตัวเองให้ต่างชาติ บัจจุบันนี้ ๔ ราย ท่านประธานครับ มี ๓ ราย ขายเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ไปแล้ว กฎหมายที่เขียนอย่างนี้ว่าไม่ต่ำกว่า ๗๕ เปอร์เซ็นต์ จากทุนจดทะเบียนต้องเป็นของคนไทย ผมถามว่าที่ขายไปแล้วจะอย่างไร จะยึดมาขายใหม่ไหม จะอย่างไรท่านประธานครับ แล้วกฎหมายของเราจะย้อนหลังไปเป็นโทษเขาได้หรือเปล่า ตามหลักกฎหมายจะย้อนหลังไปเป็นคุณได้ ย้อนหลังไปเป็นโทษได้หรือเปล่าผมยังไม่ทราบ ของเก่านี้มีทางออก ท่านประธานครับ มีทางเลือกได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ บีไอไอ (BOI) ความจริงแล้วเรื่องนี้เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ได้ท่านประธานครับ ไม่จำเป็นต้องตามวุฒิสภาที่เขาบอกว่าต้องไม่ให้ถึง ๒๕ เปอร์เซ็นต์เด็ดขาด ตรงนี้วุฒิสภามาแก่นะครับ วุฒิสภามาแก่นมาตรา ๘ ว่าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้นต้องเป็นของคนไทย ตรงนี้มีปัญหาเหมือนกัน ๔ บริษัทที่มี ๓ บริษัทมีปัญหา มีบริษัทเดียวครับที่ไม่มีปัญหา

ก็เป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ว่าเป็นบริษัทไหน พวกก็ได้ครับ เอไอเอส (AIS) เอไอเอส ไม่มีปัญหาครับ เพราะว่าอาจจะความพร้อมหรืออะไรไปแล้วแต่ แต่ปัญหาก็คือว่าถ้าอีก ๓ บริษัทหลัมนี่ กลายเป็นว่าทั้งหมดนี้เราออกกฎหมายมาให้เอกชนผูกขาด การผูกขาด ภาษาอังกฤษ เขาเรียกว่า โมโนโพลี (Monopoly) การโมโนโพลีโดยภาครัฐในส่วนของสาธารณูปโภคนี้ เขายืนอยู่บนพื้นฐานของประโยชน์พี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะป็นน้ำ ไฟ ประปา โทรศัพท ทรแมล์ รถไฟ ทั้งหมดนั้นเพื่อป้องกันการเอาัดเอาเปรียบของนายทุนเอกชน ที่มีต่อพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นการผูกขาดโดยภาครัฐ ถ้าเกิดว่าขาดทุนรัฐชดเชย ถ้ากำไรผลประโยชน์ก็เข้ารัฐครับ แต่ถ้าไปเอกชนผูกขาดนากลัว ท่านประธานครับ ถ้าผูกขาดทั้งโทรศัพท์ ทั้งทีวี ทั้งวิทยุ ทั้งดาวเทียม ทั้งมือถือ นากลัวจริง ๆ ท่านประธานครับ ตรงนี้ท่านประธานทราบไหมครับว่าผลประโยชน์มีเท่าไร เขาบอกว่า กทข. ประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วอีกชุดหนึ่งคือคณะกรรมการจัดสรรคลื่นความถี่ คือ กสท. คือ ๕ แสนล้านบาท กทข. ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาททะเลครับ รวมเป็น ๗๕๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ผมประมาณการคร่าว ๆ ไม่มีทางต่ำกว่านี้ครับ บางคนเขาบอกว่ามากกว่าล้าน ๆ บาทอีก เพราะฉะนั้นเราต้องจับตาดูทุนสื่อสาร ต้องจับตาดูกลุ่มธุรกิจการเมืองว่าขับเคลื่อน ไปทางไหน ปัญหาเมื่ออยู่ที่วุฒิแก้ไขมาในมาตรา ๘ นั้น ผมยอมรับครับว่ามีบางคน ที่เห็นด้วยกับทางวุฒิสมาชิก บางคนก็ไม่เห็นด้วย เพราะเขาบอกว่าเทคโนโลยี ทางการสื่อสารมันเปลี่ยนเร็ว ต้องอาศัยต่างประเทศ ต้องอาศัยเครือข่ายทั่วโลก จึงควรจะอยู่ที่ ๔๙ เปอร์เซ็นดีกว่ามากกว่าตามร่างเดิม ตรงนี้ผมไม่ว่ากัน แล้วแต่ เพื่อนสมาชิกจะเห็นว่าอย่างไร ท่านอาจจะเห็นว่าวุฒิแก้ไขดีแล้ว หรือบางคน อาจจะเห็นว่าร่างเก่าดีแล้วซึ่งขึ้นอยู่กับมุมมอง ปัญหาที่คือว่ามุมมองอย่างไรที่อย่าทำให้ คู่แข่งทางการตลาดล้มหายตายจากแล้วเหลือเพียงเจ้าเดียวเท่านั้นเอง ทศท. กับ กสท. ได้เปรียบในแง่ของต้นทุนที่ต่ำกว่า เพราะตัวเองมีหมดแล้ว ท่านประธานครับ เพียงแค่ จอยท์ เวนเจอร์ เพื่อเอาเทคโนโลยีใหม่มาเท่านั้น แต่ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับ ทางท่านรัฐมนตรี ทางรัฐบาลว่าจะต้องรองกำหนดนโยบายอย่างไรในการร่วมทุน

ผมเห็นว่าท่านต้องร่วมทุนกับต่างประเทศ ในบางส่วนนี้ถ้าใครก็ทำไรด้วยกัน
 ชาติทุนก็ชาติทุนด้วยกัน ไม่ใช่เวลาชาติทุนเราชาติทุน เวลาทำไรเขาก็ทำไรด้วย
 อย่างนี้ไม่ได้ท่านประธานครับ ถ้าจะเป็นลักษณะของการร่วมกิจการงาน
 หรือว่าคอนซอร์เทียม (Consortium) ผมไม่เห็นด้วย กทช. คือคณะกรรมการ
 โทรคมนาคมแห่งชาติ มูลค่า ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ดูว่าใครอาจจะได้อะไร
 เจือปนเป็นอย่างไร ปัจจุบันยังต้องมีคณะกรรมการแปรรูปสัญญาสัมปทาน
 ผมถามว่าคณะกรรมการชุดใหม่กับชุดเก่าเปรียบเทียบกันได้ไหมครับ
 หน้าตาดูไม่ได้เลย ท่านประธานครับ เมื่อเปรียบเทียบกัน ชุดเก่ามาจากไหน
 มาจากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกลาง ปัจจุบันดูเอาเองท่านประธานครับ เป็นข้อสังเกต
 จากผมอย่างหนึ่ง ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ เพราะว่าภายใน ๑๒๐ วัน ถ้าแปรไม่ได้
 ทำอย่างไร ถ้าแปรไม่ได้ บริษัทเจ้าเก่านี้เขาไม่ได้รับใบอนุญาต แต่เขาต้อง
 จ่ายค่าใบอนุญาต ท่านประธานครับ แปลกไหมครับ เสียค่าใบอนุญาต
 แต่ไม่ได้รับใบอนุญาต และมีนาย ๒ คน คือ คณะกรรมการ กทช. ชุดหนึ่ง
 หรือว่าองค์การโทรศัพท์อีกชุดหนึ่ง หรือการสื่อสารแล้วแต่กรณี แต่มันยังต้อง
 จ่ายค่าตั้ง เจือปนตรงนี้ ท่านประธานครับ มันเป็นเรื่องตรงไหน ในเมื่อคนเข้าใหม่
 มาเลยเขาไม่ต้องจ่ายอะไร แล้วก็ที่สำคัญที่สุดนี้ในที่สุดจะนำมาซึ่งการผูกขาด
 จะเหลือเพียงเจ้าเดียวเท่านั้นเป็นเรื่องที่น่ากลัว -----

ตรงนี้ทำไมน้องใหม่เขาถึงลงทุนถูก ราคาถูก ประชาชนได้ประโยชน์ใหม่ ดีครับ ถ้าราคาถูก คุณภาพดี ประชาชนได้ประโยชน์แน่นอน แต่ในแง่ของรัฐธรรมนูญ เราต้องคำนึง เราต้องคำนึงว่าตรงนี้นั้นเป็นธรรมกับผู้ประกอบการทุกรายใช่หรือไม่ เป็นธรรมกับเจ้าเดิมใช่หรือไม่ แล้วก็เปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงใช่หรือไม่ ท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้ มุมมองตรงนี้นั้นเป็นเรื่องใหญ่ทั้งสิ้น ไม่ใช่ท่านแค่เห็นว่าแก้ไขเล็กน้อยผ่านไปเลย เมื่อก็ผมยังโดนองค์กรประชาชนเขา ตราหน้าเลยครับว่าตอนนี้สภาผู้แทนราษฎรจะทำอะไรอยู่ เขาคาดการณ์กันว่า รัฐสภาของเรานี้จะไม่ตั้งกรรมมาธิการร่วม เขาบอกว่าตอนนี้สภาเราอ้ากกันแล้วปล่อยให้ผ่านกันเลย จะอ้ากกัน คนที่พูดนี้ไม่ใช่ผมพูด ขอประทานโทษ ผมเคยถามได้ครับว่าเป็นเรื่องจริง คือท่านสุริยะใส กตะศิลา เขาพูดเมื่อกันี้เอง ไม่ถึงครึ่งชั่วโมงนี่เอง เมื่อก็เขาอภิปรายครับ ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะเห็นเหตุการณ์อย่างนั้น ไม่อยากให้เห็นว่าใครมาตราหน้ารัฐสภาเราว่าเป็นที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ที่ไม่ชอบมาพากลบางสิ่งบางอย่าง บริษัทน้องใหม่เข้ามาดีครับ ท่านประธานครับ แต่ขอความเป็นธรรมให้กับทุกฝ่าย ที่สำคัญที่สุดอย่าให้นำมาซึ่งการผูกขาด เพราะว่าคู่แข่งล้มหายตายจากไป น้องใหม่เข้ามาไม่ง่ายครับ ลงทุนเยอะ ถ้าเข้ามาถือหุ้นเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเป็นต่างชาติเข้าได้ ท่านประธานครับ ถ้าเป็นบริษัทอเมริกาหรืออเมริกัน ตามสนธิสัญญาพันธมิตรระหว่างประเทศ ถ้าบริษัทอเมริกันถือหุ้น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เข้ามาได้เลยครับ เราห้ามเขาไม่ได้ท่านประธานครับ มันเป็นสนธิสัญญาทางไมตรีของประเทศไทยกับสหรัฐ เพราะฉะนั้น คนที่จะเข้ามาต้องไปถือสัญชาติอเมริกันก่อนแล้วค่อยเข้ามาอย่างนั้นใช่ไหม ในที่สุดกลายเป็นว่าจะเหลืออยู่ระหว่างบริษัทไทยบริษัทเดียว ไม่ขอเถียงนาม กับบริษัทอเมริกา บริษัทไทยตายหมดท่านประธานครับ ถ้าเป็นไปอย่างนั้นมันจะสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายใช่หรือไม่ ไม่ใช่ ประชาชนจะได้รับประโยชน์ใช่หรือไม่ ไม่ใช่ครับ คนบางคนได้รับผลประโยชน์ ผมมีข้อสังเกตท่านประธานครับจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าคนใน ครม. มีส่วนได้เสียกับเรื่องนี้ แล้วแปรเจตนารมณ์ของกฎหมายเป็นประโยชน์ของตัวเองกับพรรคพวก ผู้เสียประโยชน์คือประชาชน เรื่องนี้เป็นเรื่องของการ

ขัดผลประโยชน์ระหว่างคนของรัฐบาลกับพี่น้องประชาชนที่ฝรั่งเขาเรียกว่า คอนฟลิค ออฟ อินเทอร์เรส (Conflict of interest)

ประการที่ ๒ ที่ผ่านมามีเพียง ๒ บริษัทที่ได้รับผลประโยชน์ไปเต็ม ๆ เขาแข่งขันกันเองครับ ประชาชนได้รับผลประโยชน์ แต่น้อย

ประการที่ ๓ เมื่อลดการผูกขาดตรงนี้ ถ้าสมมติว่าเจ้าของบริษัทเป็น เจ้าของมือถือ เป็นเจ้าของดาวเทียม เป็นเจ้าของโทรทัศน์ และยังมาเล่นการเมือง แล้วแทรกแซงสื่อมวลชน ถ้าเกิดกรณีอย่างนี้เกิดขึ้น น่ากลัวไหมครับท่านประธานครับ การปฏิรูปการเมืองที่เราอยากเห็นมันไปอย่างไร การตรวจสอบ รัฐบาลที่โปร่งใส มันเป็นไปได้ที่ท่านประธานครับ ประชาชนจะเสียประโยชน์ อาจจะทำให้กฎหมายนี้ ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อาจจะไปขัดกับรัฐธรรมนูญก็ได้ใครรับผิดชอบ และถ้าเกิดว่ามีความพยายามที่จะแก้เรื่องผิดให้เป็นเรื่องถูกเหมือนเรื่องบางเรื่องที่กำลังพยายามกันอยู่ เพื่อประโยชน์ของตัวเองและพรรคพวกใครรับผิดชอบครับ ท่านประธานครับ

ประการที่ ๔ อย่าแทรกแซงคณะกรรมการชุดนี้เป็นอันขาด เหมือนข่าวที่เกิดขึ้นกับ ทีเอเอ็มซี (TAMC) และข่าวที่ผ่านมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ โบบลิทอะไรกัน ตรงนี้ เพื่อผลประโยชน์ใครท่านประธานครับ ถ้าไม่ใช่พวกตัวเอง ระวังนะครับว่าผลประโยชน์ของคนในรัฐบาลจะขัดกับของชาติและประชาชน ผมอยากถามท่านประธานผ่านไปยัง ท่านรัฐมนตรีว่าสิ่งที่ท่านมติดล ท่านอดีตปลัดกระทรวงท่านพูดไปนี้ ท่านรัฐมนตรี คิดว่าอย่างไร ท่านหาหรือทางวุฒิสมาชิกหรือยัง ท่านคิดอย่างไรครับ ทั้งหมดนี้ทางรัฐบาล ถือว่าแก้ไขมาก แก้ไขน้อยครับ ผมคิดว่าเป็นการแก้ไขมากในสาระสำคัญต้องตั้ง กรรมการีกร่วม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้คือร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งวุฒิสภาได้ส่งกลับมาให้สภาผู้แทนราษฎรเรา
อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเมื่อดูแล้วนะครับ หลาย ๆ ท่านก็อาจจะรู้สึกตกใจว่าแก้ไขกันมากมาย
เหลือเกิน เพราะว่าถ้าคิดเป็นมาตราแล้วก็จะเห็นได้ว่าค่อนข้างจะมากเมื่อดูตาม
การแก้ไขของวุฒิสภา แต่ผมเองนั้นผมมองในอีกแง่มุมหนึ่งครับ ถ้าหากจะมองว่า
การแก้ไขหลายมาตราเป็นเรื่องของการแก้ไขมากแล้วนะครับ ก็ถูก แต่ผมมองว่าถ้าแก้ไข
หลายมาตรา แต่การแก้ไขนั้นมันเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคส่วนใหญ่
ของประเทศ ผมเห็นว่าไม่เป็นการแก้ไขมากแต่ประการใด อย่างไรก็ตามครับ พ.ร.บ.
หรือพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ซึ่งขณะนี้ยังเป็นเพียงร่าง
แล้วก็กลับมาสู่สภาอีกครั้งหนึ่งนี้ ผมอยากจะเรียนว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่
ทุกท่านก็ต้องยอมรับว่าเป็นกฎหมายลูกที่เกิดขึ้นจากมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
ซึ่งเจตนารมณ์ของมาตรานี้เป็นมาตราที่ต้องการให้กิจการโทรคมนาคม ไม่ว่าจะ
วิฤกษ์กระจายเสียง วิฤกษ์โทรทัศน์ หรือโทรศัพท์ เป็นกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
อย่างแท้จริง ในวรรคสามของมาตรานี้ได้เน้นถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่าง
ชัดเจนว่า จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของสาธารณประโยชน์ของประชาชน และจะต้อง
คำนึงถึงการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรม ซึ่งผมเองเห็นครั้งแรกนะครับ เมื่อไม่ได้ลงไป
รายละเอียด ผมก็ตกใจเหมือนกันว่า เอ๊ะ ทำไมวุฒิสมาชิกจึงแก้ไขมากมายเหลือเกิน
แล้วก็ค่อนข้างจะมีความไม่สบายใจว่าเมื่อแก้ไขกันมากมายขนาดนี้แล้ว แก้ไข
หลายมาตราอย่างนี้แล้ว ประชาชนจะเสียประโยชน์หรือไม่ แต่เมื่อผมได้ดูในรายละเอียด
ของการแก้ไข ซึ่งผมจะขอยกตัวอย่างไม่กี่มาตรานะครับที่ผมได้ดูแล้ว อย่างเช่น มาตรา ๗
มาตรา ๗ ในร่างเดิมนั้นนะครับ ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม

ไม่ได้กำหนดในรายละเอียดว่าจะมีกี่แบบ แต่ว่าในร่างที่วุฒิสมาชิกแก้ไขลงมานั้น
 นะครับ และส่งกลับมายังสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ จะเห็นได้ว่าได้มีรายละเอียดที่
 ค่อนข้างจะชัดเจน โดยใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้นมีถึง ๓ แบบด้วยกัน
 และในแต่ละแบบก็มีรายละเอียด ซึ่งผมดูแล้วนะครับ สำหรับผู้ที่มีโครงข่ายกิจการ
 โทรคมนาคมเป็นของตนเองอยู่แล้วก็ไม่มีปัญหาแต่ประการใด แต่ผู้ที่ไม่มีโครงข่าย
 โทรคมนาคมเป็นของตนเอง ตรงนี้จะได้รับประโยชน์เป็นอย่างดีในการแก้ไขของ
 วุฒิสมาชิก ผมมองไปถึงกิจการที่สำคัญนะครับ ซึ่งผมถือว่าเป็นกิจการที่ลงไปถึง
 ประชาชนโดยตรง นั่นก็คือกิจการที่เกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ในเรื่อง
 คลื่นความถี่ ในเรื่องที่ประชาชนจะได้รับประโยชน์ ที่ผ่านมานั้นเราคงจะเห็นนะครับว่า
 การที่บุคคลใดก็ตามจะเข้าไปขอจัดรายการวิทยุในสถานีใดสถานีหนึ่งนี้เป็นไปด้วย
 ความยากลำบากเหลือเกิน เพราะว่าสถานีวิทยุต่าง ๆ ทั่วประเทศนี้นะครับ ไม่ว่าจะ
 สังกัดหน่วยงานใดก็ตาม สังกัดกรมประชาสัมพันธ์ สังกัดฝ่ายทหาร หรือว่าฝ่ายใด
 ก็ตามที่มีอยู่ในขณะนี้ ซึ่งมีอยู่เป็นร้อย ๆ สถานีนี้ ส่วนแต่มีผู้เข้าไปซื้อเวลาหรือว่า
 เข้าไปควบคุม เข้าไปกำกับในผังการจัดรายการวิทยุนั้น ๆ จนหมดสิ้น นักจัดรายการ
 ธรรมดา ๆ นี้ไม่ว่าจะเป็นวิทยุธรรมดา วิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์ ไม่อาจเอื้อม
 เข้าไปมีบทบาทในการทำรายการนั้นแต่ประการใดทั้งสิ้น -----

เพราะฉะนั้นกรณีทีวุฒิสมาชิกแก้ไขนั้นะครับ ผมเห็นว่าต่อไปนั้นใครก็ตามที่มีภูมิปัญญา มีความรู้ มีความตั้งใจที่จะทำรายการใดก็ตามเพื่อประชาชน ไม่ว่าจะป็นรายการข่าว รายการสารคดี ก็จะได้รับประโยชน์จากการจัดประเภทหรือว่ากาแบ่งประเภทของ ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ภาคที่มีทั้ง ๓ แบบนี้ เพราะคนที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ก็สามารถที่จะเข้าไปรับประโยชน์จากตรงนี้ได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผมเองอยากจะทำ กราบเรียนท่านประธานนะครับ ประสบการณ์ของผมนั้น ผมเป็นนักจัดรายการวิทยุ และขณะนี้ก็ยังทำรายการวิทยุอยู่ พอเห็นการแก้ไขของวุฒิสมาชิกตรงนี้ผมก็พยายาม ที่จะประสานหรือว่าที่จะสอบถามไปยังผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการแก้ไขของวุฒิสมาชิก ตรงนั้นะครับ ผมขอยืนยันว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์นี้ มองว่าประโยชน์เกิดขึ้นตรงนี้ โดยเฉพาะในระดับล่างที่เป็นนักจัดรายการ ธรรมดา ๆ จะได้รับประโยชน์ตรงนี้ ผมไม่มองไปถึงกิจการโทรทัศน์ประเภทอื่น อย่างกิจการโทรทัศน์เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้วนะครับ ซึ่งนั่นก็เป็น ความเห็นที่หลากหลาย ตรงนั้นะครับผมก็อยากจะย้ำอีกนะครับว่า การแก้ไขโดยทาง วุฒิสมาชิกได้แก้ไขให้มีการออกใบอนุญาตได้ถึง ๓ ประเภท นี่เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้ที่อยู่ในระดับล่างที่ไม่ใช่นายทุนที่สามารถที่จะไปซื้อคลื่นความถี่เป็นของตนเอง ซึ่งไม่มีเงินไม่มีทองอะไรมากมายนะครับ เป็นนักจัดรายการวิทยุธรรมดาที่สอบรับ ใบประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์แล้วสามารถที่จะเข้าไปทำรายการนี้ได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆมากมายนะครับ แล้วก็สามารถที่จะขอใบอนุญาตได้โดยง่ายตายมากยิ่งขึ้น นี่เป็นประการแรกที่ผมเห็นประโยชน์จากการแก้ไขของวุฒิสมาชิก

ประการต่อไปครับ ที่ผมอยากจะขอยกตัวอย่างในมาตรา ๒๑ ซึ่งในเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่าการแก้ไขของวุฒิสมาชิกตรงนั้นะครับ เป็นการแก้ไขในเรื่องที่จะไม่ให้เกิด การผูกขาด ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีนะครับ ผมขอย้ำอีกนะครับว่า เมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายไปถึง การทำรายการวิทยุโทรทัศน์ใด ๆ ก็ตาม ที่ผ่านมานั้นเราขออึดอัดพะอืดพะอมเหลือเกินนะครับ คนที่อยากจะเข้าไปจัดรายการที่มีความรู้ความสามารถไม่ว่าจะเป็นส่วนบุคคลหรือนิติบุคคลก็ตาม ไม่สามารถที่จะเข้าไปแต่ต้องสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้เลย เนื่องจากว่า

ไม่มีทุนไม่มีรอนที่จะไปซื้อเวลาที่จะไปทำรายการได้เลย แล้วก็มีความที่มันักจัดรายการ อยู่ในสังกัดมากมายที่ผูกขาดไปเลยนะครับ แล้วก็คนอื่นไม่สามารถที่จะเข้าไปดำเนินรายการอะไรได้ มีการแก่งแย่งกันถึงขั้นทำลายชีวิตกันมาแล้วก็มี เป็นชาวศรีภคโครมกันไปทั่วประเทศ แล้วบางกรณีบางคดีจนกระทั่งบัดนี้ยังไม่สามารถที่จะหาข้อยุติได้ เป็นเรื่องทีคาราคาซังกันอยู่ เป็นเรื่องที่เกิดอันตรายอย่างมากสำหรับผู้ที่ยกจะเข้าไปเป็นผู้มีส่วนร่วมในการทำประโยชน์ให้กับประชาชน เพราะฉะนั้นเมื่อวุฒิสมาชิกได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๑ นะครับ ไม่ว่าจะเป็นข้อ ๑ ในเรื่องที่จะมีให้ผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างใดอันเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคม ในเรื่องจะเป็นเรื่องการอุดหนุนการบริการที่ดี การถือครองธุรกิจ ในบริการประเภทเดียวกัน การใช้อำนาจทางการตลาดที่ไม่เป็นธรรม พฤติกรรมกีดกัน การแข่งขันการคุ้มครองผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งตรงนี้ผมเห็นว่าเกิดประโยชน์อย่างมากมายนะครับต่อผู้ดำเนินรายการหรือว่าผู้ที่ยกจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการที่จะสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับสาธารณะให้เกิดขึ้นกับประชาชน ซึ่งผมเห็นว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไปนี้ครับ ประโยชน์ตรงนี้จะเกิดขึ้น สำหรับผู้ที่ไม่มีความรอนมากมายอย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วเมื่อสักครู่นี้สามารถที่จะเข้าไปร่วมเป็นผู้สร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับสาธารณะได้ นี่เป็นประการที่สองที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าเกิดประโยชน์อย่างไร

ประการที่ ๓ ที่ผมเห็นประโยชน์จากการแก้ไขของวุฒิสมาชิกในครั้งนี่ก็คือ มาตรา ๒๖ ร่างเดิมนั้นน่าจะรับเป็นการกำหนดโทษที่ไม่ได้กำหนดในรายละเอียดที่ชัดเจนค่อนข้างจะคลุมเครือ แต่มาตรา ๒๖ ที่มีการแก้ไขโดยวุฒิสมาชิกจะเห็นได้ว่า บทกำหนดโทษตรงนี้ก็กำหนดไว้ค่อนข้างจะชัดเจนที่มีทั้งว่าถ้าการกระทำความผิดเป็นการประกอบกิจการ ซึ่งกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตประเภทใดประเภทหนึ่งจะระวางโทษอย่างไร ซึ่งตรงนี้ ผมเห็นว่าเมื่อกำหนดอย่างนี้แล้วน่าจะรับ มันก็มีความชัดเจนที่ศาลก็สามารถที่จะระบุ หรือว่ากำหนดโทษได้ตามที่กฎหมายบัญญัติเอาไว้ตรงนี้ ไม่ต้องไปใช้ดุลยพินิจให้เกิดความลำบากใจแต่ประการใด เพราะฉะนั้นจากเหตุผลที่ผมได้อภิปรายไปทั้งหมดนี้นะครับ ถึงแม้ว่าวุฒิสมาชิกจะมีการแก้ไขหลายมาตรา แต่การแก้ไขนี้เมื่อมันเอื้อประโยชน์ แล้วก็เป็นการสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเห็นว่ามีความสำคัญที่เราเคยจะฮึดผอมกันมานาน ผมเป็นกระมาราธิกรวิสามัญที่ได้มีโอกาสเข้าไปนั่งพิจารณา กฎหมาย พ.ร.บ. คลื่นความถี่ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ เราได้พูดอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะกระมาราธิกรทั้งหลายน่าจะรับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการผูกขาดก็ตาม การให้โอกาสผู้ที่มีโอกาสในการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นคนที่อยู่ในระดับล่างน่าจะรับ เป็นนักจัดรายการวิทยุธรรมดา ๆ ที่สามารถสอบรับใบประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์แล้ว แต่ก็ไม่สามารถที่จะเข้าไปจัดรายการใด ๆ ได้เลย เนื่องจากว่ามีคนไปผูกขาด มีคนไปคอยก้าบ มีคนไปยึดสถานีวิทยุแล้วด้วยอำนาจเงิน แต่เมื่อวุฒิสมาชิกได้แก้ไขอย่างนี้แล้ว ผมก็เห็นว่าคนเหล่านี้ล่ะครับที่จะเข้าไปรับประโยชน์ จากกฎหมายฉบับนี้ จากพระราชบัญญัตินั้นน่าจะรับ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าจะมีการแก้ไขหลายมาตรา แต่เมื่อการแก้ไขของวุฒิสมาชิกตรงนี้มีมันเอื้อประโยชน์ต่อนักจัดรายการที่ดี หรือว่าผู้ที่จะเข้าไปรับประโยชน์ตรงนี้นะครับ ผมเห็นว่าการแก้ไขของวุฒิสมาชิกนี้เป็นประโยชน์ ผมจึงเห็นด้วยครับที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านออกไปประกาศใช้ต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณนิพนธ์ครับ แล้วต่อด้วยคุณวินัย

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ซึ่งผ่านการพิจารณา
 ของวุฒิสภามาด้วยความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่งครับว่า สิ่งที่สภาผู้แทนราษฎรเดิมได้เสนอ
 ไว้นั้น เป็นสิ่งที่คิดว่าเราอยู่บนพื้นฐานหลักการที่มีเหตุผลอย่างถูกต้องแล้ว บัดนี้
 วุฒิสมาชิกท่านไปแก้ไขในสาระสำคัญหลายประเด็น ผมคิดว่าได้ฟังในหลายประเด็น
 ผมคงไม่ต้องไปอภิปรายเพิ่มเติมนะครับ แต่ว่าหลายประเด็นที่ท่านอภิปรายนั้น ผมคิดว่า
 ล้วนแต่เป็นประโยชน์ของประเทศทั้งนั้นนะครับ ล้วนแต่รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ
 ซึ่งถ้าประเมินค่าแล้วนี้เป็นล้าน ๆ บาท สิ่งสำคัญที่สุด ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็น
 กฎหมายสำคัญที่มีการกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ วันนี้กำลังที่จะชี้ให้เห็น
 บรรทัดฐานของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ว่าเรายึดถืออย่างไร ที่บอกว่าสาระสำคัญ
 สาระไม่สำคัญ วันนี้อ่านอย่างนี้เราพิจารณากฎหมายผ่านไปแล้ว ๓ ฉบับที่วุฒิสภาได้แก้ไข
 บางฉบับเราก็ตั้งกรรมาธิการร่วม เรามองว่าเรื่องนี้สำคัญ เช่น เรื่องความลับทางการค้า
 เรามองว่าแก้ไขเพียงเล็กน้อยอย่างนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เราต้องตั้งกรรมาธิการร่วม -----

กฎหมายฟื้นฟูเกษตรกรรมซึ่งมีความหมายกับพี่น้องประชาชนคนยากคนจน พี่น้องชาวเกษตรกรรม วุฒิสมาชิกไปแก้ไขในส่วนที่เราถือว่าเป็นสาระสำคัญ สภาแห่งนี้บอกว่าจะไม่ใช่สาระสำคัญ กฎหมายข้อมูลเครดิตแก้ไขในสิ่งที่ถือว่าไม่มีส่วนมากนัก แต่ว่าสภาเราบอกว่าสำคัญ ตั้งกรรมาธิการ พอมาถึงกฎหมายพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งกฎหมายฉบับนี้สำคัญหรือไม่นี้ผมคิดว่าพวกเราคงทราบแก้ไขกันดีอยู่แล้ว อย่างน้อยที่สุดกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ในมาตรา ๔๐ นะครับได้บัญญัติเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ มาตรา ๔๐ ผมขอประธานครับต้องขออนุญาตอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญครับท่าน

มาตรา ๔๐ คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้มือฉกรรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

วันนี้เรากำลังพิจารณากฎหมายซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ หรือว่า รัฐธรรมนูญได้ให้ความรับรองกิจการโทรคมนาคมอันนี้ไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ร่างกฎหมายแล้วผ่านสภาผู้แทนไปสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วุฒิสภาได้แก้ไขในสิ่งที่เราถือว่าล้วนแต่เป็นสิ่งสำคัญทั้งนั้นนะครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานได้ฟังการอภิปรายของท่านอดีตปลัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งท่านรู้เรื่องเหล่านี้ดีที่สุดที่สุดคนหนึ่งของสภาแห่งนี้ ท่านมีความวิตกกังวล ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมวันนี้มานั่งอยู่ที่นี้ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ในคำอภิปรายของท่านอดีตปลัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งผมเชื่อว่าท่านอภิปรายด้วยความเห็นห่วงเป็นใย แต่ว่าวันนี้ผมยังไม่ได้รับคำตอบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งผมว่าท่านต้องตอบว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในสิ่งที่ท่านปลัด ขออภัยต้องเอ่ยนามท่านครับ ท่านมहितล จันทรางกูร ได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ ถ้าท่านเห็นด้วย วันนี้ผมคิดว่าท่านจะต้องบอกว่าถ้าท่านเห็นด้วย เสียส่วนมากเป็นของรัฐบาล รัฐบาลจะทำอย่างไร ผมไม่อยากจะกล่าวอะไรในสภาแห่งนี้ แต่ว่าเท่าที่ทราบ

มาในขณะนี้รัฐบาลบอกว่าเรื่องนี้ไม่ใช่แก้ไขในสาระสำคัญ ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกในสภาพูดเมื่อสักครู่ว่าใครจะได้ประโยชน์จากการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ จุดนี้แก้ไขอย่างไร บริษัทใดได้ประโยชน์ ผมจึงเห็นว่าถ้าอย่างนั้นสิ่งที่รัฐบาลบอกว่าไม่สำคัญมันตีความเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากวันนี้บริษัทของคนในรัฐบาลได้ประโยชน์จากสภาแห่งนี้ไปแล้ว กำลังใช้สภาแห่งนี้เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของบริษัท สิ่งเหล่านี้มันคิดเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะถ้าถ้าไม่อย่างนั้นทำไมสภาแห่งนี้เราจึงคิดว่าเรื่องอย่างนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ทั้งหมดแล้ว ผมคิดว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญมาก สำคัญมากขนาดไหน มากขนาดถึงที่บอกว่ารัฐธรรมนูญยังบัญญัติกฎหมายฉบับนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญ วันนี้สภาเรามีความคิดเห็นแตกต่างกันในหลาย ๆ เรื่อง ทำไมเราจึงไม่เห็นควรที่จะให้มีการรวมกันระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณาข้อความที่มีการแก้ไขให้ละเอียดรอบคอบ ที่ถ่วงอีกสักครั้ง ถ้าตั้งกรรมาธิการร่วมกันมันจะเสียหายอะไรครับท่านประธานครับ กฎหมายอย่างอื่นที่กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่เขียนบัญญัติเอาไว้ แก้ไขเพียง ๒ มาตราเรายังตั้งกรรมาธิการร่วมเลยครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ว่าเป็นเรื่องสำคัญของชาติ แก้ไขหลายมาตรามากในเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ สภาแห่งนี้กำลังจะสร้างบรรทัดฐานบอกว่าแก้ไขอย่างนี้ไม่สำคัญ ผมวิตกกังวลอย่างยิ่งครับ ผมไม่อยากจะเอาคำกล่าวหานอกสภาบอกว่ากำลังมีบุคคลบางกลุ่ม บริษัทเอกชน บางรายกำลังใช้สภาแห่งนี้เป็นเครื่องมือเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตัวเอง บัดนี้บริษัทเหล่านั้นได้สำเร็จแล้ว

(นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผมประท้วง
นิดหนึ่งครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทน
ราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ขออนุญาต
 ประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายด้วยความเคารพส่วนตัว ให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วย
 คว้าว่าการอภิปรายในข้อบังคับ ข้อ ๖๑ นะครับ ไม่อยู่ในประเด็นนั้น ประการที่ ๑
 ประการสุดท้ายก็คือ ในวาระที่สองนั้นเป็นการเสียดสีว่าสภาแห่งนี้จะเป็นการปกป้อง
 จุรกิจ พูด ๒ ครั้ง ท่านประธานครับ ไม่หว่าบท่านได้ฟังหรือเปล่า โปรดวินิจฉัยด้วยครับ
 เราอยู่ในมุมมองที่ควรให้เกียรติกันครับ กราบขอขอบคุณครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทน
 ราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอคุณนิพนธ์นะ เรื่องที่พูดถึงว่าสภาของเราที่กำลังจะไป
 ปกป้องผลประโยชน์ให้กับใคร ผมคิดว่าสภาแห่งนี้สมาชิกทุกคนมีวิจารณญาณ สิ่งที่
 สมาชิกจะปกป้องก็คือผลประโยชน์ของประชาชน เพราะฉะนั้นการอภิปรายอย่า
 พยายามไป เสียดสีครับ ผมพยายามที่จะให้โอกาสคุณนิพนธ์ได้อภิปรายอย่างสบาย ๆ
 ไม่ต้องทักท้วง พอดีสมาชิกเขาไม่ยอมนะครับ ผมขอความกรุณาอภิปรายให้อยู่ใน
 ประเด็นหน่อยนะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมคิดว่าผมพูดอยู่ในประเด็น ผมพูดอยู่ในสาระสำคัญ แล้วที่บอกว่าไม่ใช่ประเด็น ผมยืนยันว่าผมพูดในประเด็น แต่ว่าบังเอิญบางครั้งคำพูดของผมไปสนใจของใครบางคน อันนี้เป็นสิ่งที่ผมห้ามไม่ได้ แต่ว่าผมยืนยันกับท่านประธาน

(นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณเสกสรรค์ ผมกำลังจะเตือน คุณนั่งลง

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน มีความคับแค้นทางจิตใจมากนะครับพวกเสียอำนาจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนิพนธ์ครับ อย่าพยายามต่อความยาวสาวความยืดเลยครับ เรากำลังทำหน้าที่ในการที่จะอภิปรายไม่เห็นด้วยกับการที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขมากมาย อภิปรายไปด้วยเหตุด้วยผลเถอะครับ อย่าพยายามโยนโยนหรือนำสภาของเราไปโยงในลักษณะว่าสภาของเราเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนั้นครับ เราเคารพสถาบันของเราเถอะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมคงอภิปรายต่อณะครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในสิ่งสาระสำคัญที่ได้พิจารณาทั้งหมดนี้ผมยืนยันว่าการแก้ไขของวุฒิสภาเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่าด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานด้วยประการทั้งปวงแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าไม่สำคัญ กฎหมายรัฐธรรมนูญคงไม่ไปบัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๔๐ และอย่างน้อยที่สุดวันนี้ท่านรัฐมนตรีท่านก็มานั่งรอชี้แจงอยู่ หรือว่าอย่างน้อยที่สุดกฎหมายฉบับอื่น ๆ ท่านเห็นไหมครับท่านประธานครับ แม้ว่าเรามีข้อสงสัยอย่างไร ท่านรัฐมนตรีไม่เคยมาสภาตอนนี้ แต่วันนี้ท่านรัฐมนตรีมาแสดงว่ากฎหมายนี้สำคัญ เมื่อกฎหมายนี้สำคัญผมอยากจะฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมให้ท่านชี้แจงก่อนว่าในเหตุผลที่วุฒิสภานี้ได้แก้ไขไปด้วยประการทั้งปวงนั้นท่านคิดว่าแก้ไขในสาระสำคัญหรือไม่ ผมอยากจะฟังตรงนี้ก่อนที่จะได้สรุปวินิจฉัยตัดสินใจ

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๔๕/๒

ของผมว่าวันนี้เป็นอย่างไร ผมจะลงมติดังไร แต่อย่างน้อยที่สุดวันนี้ผมมีความไม่สบายใจ เป็นอย่างยิ่งถ้าเราบอกว่าการแก้ไขอย่างนี้ยังไม่ใช่เป็นการแก้ไขในสาระสำคัญของกฎหมาย ขอบคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณวินัย เสนเนียม ครับ ท่านจะตอบก่อนหรือครับ ถ้าอย่างนั้น ให้ท่านรัฐมนตรีตอบก่อนครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน สภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ บังเอิญว่าท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายไป ก็ได้พาดพิงถึงรัฐบาลและตัวผมอยู่หลายครั้ง ผมต้องขอประทานอภัยคุณวินัยด้วยนะครับ ที่ท่านยกมือกำลังจะอภิปราย ผมบังเอิญยกมือพร้อม ๆ กัน ท่านประธานให้โอกาสผม ได้ชี้แจงก่อน ผมก็ถือโอกาสนี้ได้ชี้แจงในบางประเด็นครับ

ในประการแรกนะครับผมอยากจะทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผ่านท่านประธานที่เคารพว่า เรากำลังทำหน้าที่ในบทมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยที่บอกว่า มาตรา ๑๗๕ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๘๐ เมื่อวุฒิสภาได้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว และเรากำลังพิจารณาอยู่ในวาระสาม (๓) ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ นี้ (๓) บอกว่า ถ้าแก้ไข เพิ่มเติม ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามที่แก้ไข เพิ่มเติมนั้นไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ หมายถึงก็ดำเนินการตามขั้นตอนไปของพระปรมาภิไธยต่อไป ถ้าเป็นกรณีอื่นให้แต่ละสภาตั้งบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกสภานั้นมีจำนวนเท่ากันตามที่ สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบเป็นคณะกรรมการพิจารณา ในมาตรา ๑๗๕ (๓) นี้ไม่ได้บอกว่า ในกรณีที่เห็นด้วยนั้นต้องเป็นการแก้ไขมาก แก้ไขน้อย หรือแก้ไขในสาระสำคัญ หรือไม่สว่ สคัญ ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกที่อภิปรายในรัฐธรรมนูญตรงมาตรานี้อาจจะสับสนกับ รัฐธรรมนูญฉบับเดิม ในรัฐธรรมนูญฉบับเดิมนั้นบอกว่า ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาว่า วุฒิสภาแก้ไขในสาระสำคัญหรือไม่ หรือแก้ไขเพียงเล็กน้อย ถ้าแก้ไขในสาระสำคัญก็ให้ สภาผู้แทนราษฎรไม่ให้ความเห็นชอบ แต่ถ้าแก้ไขเพียงเล็กน้อยก็ให้ความเห็นชอบ บังเอิญว่า

รัฐธรรมนูญที่แก้ไขใหม่ฉบับที่เราใช้อยู่ไม่ได้พูดถึงว่าแก้ไขมาก แก้ไขน้อย หรือแก้ไขในสาระสำคัญ เพียงแต่ดูว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ นี่ประเด็นหนึ่งที่ผมคิดว่าอยากจะทำความเข้าใจ ท่านก็คงมีรัฐธรรมนูญอยู่ในมือทุกท่านก็คงจะเปิดดูได้ คิดว่าคำชี้แจงของผมคงไม่ผิดพลาดนะครับ แล้วผมจะตอบประเด็นต่อไปเพราะว่าเกี่ยวข้องกันครับ

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญชง วิสุมหาญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน) :

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : กำลังติดพันหรือครับ เชิญเลขครับคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมประท้วงครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ประท้วงหรือครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมประท้วงเพราะว่าผมอยากฟัง รัฐมนตรีที่แจ่มในประเด็นที่ผมซัก ประเด็นรัฐธรรมนูญนี้อ่านเข้าใจเหมือนกัน ดีความเหมือนกันว่าจะถือเป็นบรรทัดฐานหรือไม่แค่นั้นครับ เพราะว่าวันหน้าเราต้องตอบได้ว่าการที่เราจะเห็นว่าจะอย่างไรเป็นบรรทัดฐานในการแก้ไขต้องมีสิ่งที่เป็นบรรทัดฐาน วันนี้ท่านไม่ใช่ประธานรัฐสภาแล้ว ท่านเป็นรัฐมนตรี ท่านไปรูดตอบข้อซักถามที่ผมซักถามด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพนธ์ครับ ไม่ควรจะพูดว่าบัดนี้ท่านไม่ได้เป็นประธานรัฐสภาครับ ทุกคนยอมทราบครับ เพราะฉะนั้นอะไรที่จะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย กรุณาเถอะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมเคารพท่านประธานครับ แต่ว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่จริงครับ ท่านมาวันนี้ท่านไม่ได้เป็นฐานะที่จะมาอธิบายกฎหมายรัฐธรรมนูญให้กับผม ท่านต้องมาตอบคำถามผมว่า ที่วุฒิสภาแก้ไขอย่างนี้ท่านเห็นว่าแก้ไขในสาระสำคัญหรือเปล่า สภาแห่งนี้จะเห็นด้วยกับการแก้ไขหรือเปล่า ต้องมีบรรทัดฐานว่าสิ่งที่เราจะถือว่าแก้ไขอย่างไรจะไม่ได้เห็นด้วยกับวุฒิสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพนธ์ครับ จริง ๆ แล้วรัฐมนตรีหรือว่าท่านสมาชิก
จะตอบหรือไม่ตอบก็คงจะได้ันะครับตามข้อบังคับ แต่เมื่อท่านรัฐมนตรีพูดสำหรับจะมา
ตอบด้วยตนเองก็เป็นเรื่องที่ท่านให้ความกรุณาต่อสภาค่อนข้างมากอยู่แล้วนะครับ
เพราะฉะนั้นถ้ามีอะไรให้ถามตรง ๆ และท่านจะได้ตอบตรง ๆ นะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเคารพ
ท่านประธาน แต่่าสิ่งที่ผมเขียน ผมบอกแล้วว่าวันนี้ผมดีใจจริง ๆ ที่ผมเห็นท่าน
รัฐมนตรีมาสภา ซึ่งก่อนหน้าที่เราเห็นมาเยอะแล้ว ผมเป็นคนหนึ่งที่พยายามเพียรพูด
ว่า เวลาที่วุฒิสมาชิกแก้ไขกฎหมาย เราอยากเห็นเจ้ากระทรวงซึ่งจะออกกฎหมายนี้ไป
ปฏิบัติมาตอบสภาแห่งนี้ว่า แก้ไขอย่างนี้มีปัญหาในทางปฏิบัติไหม วันนี้ผมดีใจที่ท่าน
มาตอบ แต่ว่าไม่ใช่ท่านมาอธิบายตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญกับกระผม ผมถามท่าน
เมื่อที่ว่า สิ่งที่ท่านปลัดมหิตล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านทราบแล้วนะครับ เดี่ยวรอท่านตอบแล้วกัน กรุณา
นั่งลงครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ยินดีจะตอบแต่่าบั้งเอิญพาดพิงถึงสิ่งที่ผมจะกล่าวต่อ
ไปนะครับ ในสิ่งที่ท่านสมาชิกหลายท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอดีตปลัดกระทรวง
คมนาคมได้อภิปรายไปในหลายมாதรานั้น ผมก็อยากจะเรียนต่อตั้งนี้ว่า ในส่วนของ
รัฐบาลนั้นเราได้ส่งร่างกฎหมายประกอบกิจการโทรคมนาคมมาสู่สภาผู้แทนราษฎรแล้ว
และเข้าใจว่าท่านปลัดกระทรวงก็ดี หลายท่าน ณ ที่นี้ก็มีส่วนร่วมตั้งแต่การร่าง เพราะ
ว่าเป็นร่างชุดก่อนมา และคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและสภาผู้แทน
ราษฎรก็ได้แก้ไขไปชิ้นหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นในส่วนของรัฐบาลก็ถือว่าเป็นร่างของ
สภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว และเมื่อไปถึงวุฒิสมาชิก วุฒิสมาชิกได้พิจารณาและแก้ไข

ในหลายมาตราตั้งที่ท่านปลัดกล่าวไว้สักครู่ว่า แก้ไขถึง ๓๗ มาตรา และเพิ่มเติมอีก ๓ มาตรา เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้จะถือว่าเป็นการแก้ไขมากก็ได้ แต่ส่วนการเห็นชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็คงเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) ในตอนนี้ในฐานะที่เป็นรัฐบาลก็อยากจะเรียนต่อท่านสมาชิกว่า บังเอิญว่าในมาตรา ๑๗๕ (๓) นี้ระบุไว้ชัดเจนว่า ต้องเป็นเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎรว่าจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภา ไม่ใช่เรื่องผมไม่ได้เล่นลิ้นว่า เรื่องของรัฐบาลจะมาบอกว่าขัดข้องหรือไม่ขัดข้องต่อกฎหมายนี้ เพราะเมื่อเป็นกฎหมายของสภาและได้ให้ความเห็นชอบแล้ว รัฐบาลก็ต้องปฏิบัติ และในส่วนของรัฐบาลเองนั้นเราก็ให้ความเคารพต่อฝ่ายนิติบัญญัติ การแก้ไขของสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ก็ถือว่าเป็นความเห็นของฝ่ายนิติบัญญัติ รัฐบาลก็ต้องรับไปปฏิบัติ ถ้ากฎหมายนั้นผ่านสภา ความเห็นและการแก้ไขของสมาชิกวุฒิสภาที่ดี รัฐบาลก็เพียงให้ความร่วมมือ ถ้าสมาชิกวุฒิสภากรรมาธิการขอให้รัฐบาลไปชี้แจง รัฐบาลก็ส่งเข้าไปชี้แจง แต่เมื่อร่างของวุฒิสภาออกมาแล้ว ด้วยความเคารพในส่วนของรัฐบาลต่อวุฒิสภาเช่นเดียวกัน เราก็ต้องยอมรับว่านี่คือกฎหมายของวุฒิสภาเข้ามา และเมื่อเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรก็เป็นหน้าที่ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติของสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาว่าร่างที่ท่านเห็นด้วยเดิมนั้นร่างที่วุฒิสภาแก้ไขนั้นอันไหนจะดีกว่า ถ้าท่านเห็นว่ากฎหมายของท่านที่ร่างเดิมนั้นดีกว่าแน่นอน ท่านต้องไม่เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภา แต่ถ้าท่านเห็นว่าวุฒิสภาแก้ไขนั้นดีกว่าและมีควมรอบคอบและท่านเห็นด้วยก็เป็นเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลไม่อาจจะให้ความเห็นว่าเป็นผู้แทนดีกว่าของวุฒิสภาหรือของวุฒิสภาดีกว่าของสภาผู้แทนราษฎร

แน่นอนครับร่างขึ้นมาเพื่อให้มีการการขึ้นมาตรฐานหนึ่งในการควบคุมดูแลในเรื่องโทรคมนาคม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นมิได้แปลความว่าแล้วแต่คณะกรรมการ กทช. กรรมการกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติจะดำเนินการไปตามความรู้สึกของเขานั้นไม่ใช่ครับ จะต้องดำเนินนโยบาย ไปตามภายใต้การควบคุมของรัฐบาล เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีครับ ท่านอย่าสับสนนะครับ เขาจะปรับปรุงรัฐบาลจะเปลี่ยนรัฐมนตรีท่านก็คงจะอยู่ที่เดิมท่านต้องดูแลเอาใจใส่และ ทำความเข้าใจอย่างเพื่อนสมาชิกวุฒิสมาแล้วที่ข้างนอกเขาบอกว่าสภากำลังจะฮือกัน ระหว่างสภาสูงกับสภาล่าง เขามีสิทธิวิจารณ์เพราะดูจากพฤติกรรมของคนที่คุณ นโยบาย เรื่องนี้ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับที่เรากำลังพูดกันอยู่เป็นเรื่องของความรู้สึก ของประชาชนในการแสดงออกตามระบอบประชาธิปไตย เมื่อมีการชุมนุมเรียกร้อง การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในอดีต มีการเสนอข่าวสารผ่านวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์โดยเฉพาะ อย่างยิ่งสื่อของรัฐ นี่คือการมาของการร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นข้อเรียกร้องของประชาชนอยาก จะให้ระบุในรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญระบุขึ้นให้มีกิจการเสรีทางการสื่อสาร ทางด้าน การโทรคมนาคม

เพราะในวันนั้นท่านประธานคงจำได้ว่า ประชาชนเรียกร้องสิทธิประชาธิปไตย แต่ข่าวสารที่เสนอไปในบางสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อของรัฐ ทวี วิบูลย์ จะสื่อความหมายไปอีกแง่มุมหนึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. ข่าวสาร หรือกิจการโทรคมนาคมฉบับปัจจุบันจึงเกิดขึ้น เรียกร้องให้มีพระราชบัญญัติขอมูลข่าวสาร และรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ก็ได้พยายามผลักดันกฎหมายฉบับนั้นเกิดขึ้นตามความประสงค์ของประชาชน เมื่อเห็นว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ดี กฎหมายทุกฉบับท่านประธานครับ ที่เราพูดกันในสภาผู้แทนราษฎร ส.ส. ก็ยกกว้างกันมา ข้าราชการยกกว้างกันมา ราชการเสนอเข้ามา ส.ส. เสนอเข้ามา ก็เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน เราเป็นนักการเมืองเป็นตัวแทนของประชาชนที่จะมาพูดให้ตรงกับความรู้สึกที่เขาต้องการ เพราะนี่มี ๒ สภา กฎหมายฉบับนี้กำลังเถียงกันอยู่ว่าจะแก้มากแก้่น้อย ผมจึงถามว่าเหตุผลอยู่ตรงไหนครับท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้มีแก้ ๓๗ มาตรา เพิ่มอีก ๓ มาตรา เป็น ๔๐ มาตรา ถ้าดูตัวอักษรก็แก้มาก ถ้าดูรายละเอียดเจตนารมณ์ของประชาชนอยู่ตรงไหน อยู่ที่เจตนารมณ์ของประชาชนและรัฐบาลที่แล้วมองว่าเจตนารมณ์ประชาชนนั้นดี เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาผ่านรัฐบาลที่แล้ว รัฐธรรมนูญรองรับว่ากฎหมายที่ผ่านรัฐบาลที่แล้วอย่าให้ตกไป รัฐบาลนี้เสนอเข้ามาใหม่ได้ ไม่เหมือนรัฐธรรมนูญในอดีต เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ได้ร่างขึ้นมาตั้งแต่พวกผมเป็นรัฐบาลที่ใครลุกขึ้นประท้วงเมื่อสักครูนั่นแหละครับ พอแก้มาแล้วนำเข้าวุฒิสภา วุฒิสภาแก้ไขรายละเอียดในทางปฏิบัติมากมาย ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายคนได้อภิปรายได้พูดผ่านท่านประธานให้คนทางบ้านได้รับฟัง เราอนุมัติงบประมาณก็เพื่อให้ประชาชนได้รู้ด้วยว่าเราพูดอะไรกันอยู่บ้าง รัฐบาลที่มีเสียงข้างมากลงมติอย่างไร มีความเห็นอย่างไร ฝ่ายค้านที่เป็นตัวแทนประชาชนมีความเห็นอย่างไร ท้วงติงรัฐบาลอย่างไร รัฐบาลไปกำหนดกันมาบอกว่า ยกมือยกอย่างนั้นะ ท่านดูสิครับ ไม่ได้มีใครสนใจว่าใครคน อยู่ข้างนอกหมดครับ เขาไม่ได้ฟังหรอกครับ แต่มติมาแล้วผมพูดนี้เหมือนกับพูดพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พรรคการเมืองบางพรรคเสนอพร้อมกันกับผม หลักการ เหตุผลเดียวกันมาในวันนี้ไม่ได้ลุกขึ้นแสดง

ความคิดเห็นเลย มีครับ กฎหมายฉบับนี้ก็ทำนองเดียวกัน ผมพูดไปผมรู้แล้วว่า
 มติคงแพ้กแล้ว แต่อยากจะพูดเอาไว้เป็นหลักฐานในสภาว่า นายวินัย เสนเนียม
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ พร้อมด้วยเพื่อนสมาชิก
 พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะฝ่ายค้าน เราเห็นแตกต่างกับความเห็นของรัฐบาลได้
 อย่างไร ท่านประธานครับ เพื่อนได้ยกรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ในเรื่องของประโยชน์
 สูงสุดของประชาชน ผมย้ำอีกทีครับ พรรคสามตำเนินการตามพรรคสองต้องคำนึง
 ประโยชน์สูงสุดของประชาชน พรรคสองว่าอะไรครับ ให้มีองค์กักรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่
 จัดสรรคลื่นความถี่ตามพรรคหนึ่ง แล้วพรรคสามบอกว่า ให้ทำตามประโยชน์สูงสุด
 ของประชาชน วันนี้พวกผมกำลังสงสัยว่ารัฐบาลกำลังมีมติเห็นด้วยกับวุฒิสภานี้เป็นไป
 ตามประโยชน์สูงสุดของประชาชนหรือไม่ ผมขอแสดงความคิดเห็นเท่านั้นแหละครับ
 ท่านประธาน ที่เถียงกันอยู่นี้เราได้นำเสนอผ่านไป เพราะฉะนั้นวันนี้เข้ามาสู่สภา
 นโยบายของรัฐ ท่านประธานครับ ในการแถลงนโยบายวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
 นายกัทธิดิน บอกว่าเป็นนโยบายเร่งด่วนที่ต้องพัฒนารัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กรหลัก
 ในการกอบกู้เศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ โดยรวมรัฐวิสาหกิจที่มี
 ประสิทธิภาพและมีความพร้อมเข้าด้วยกันภายใต้การบริหารขององค์กรที่เป็นมืออาชีพ
 และมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพโดยปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง
 พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนคนไทยมีโอกาสลงทุนในกิจการของรัฐวิสาหกิจ และ
 สนับสนุนให้รัฐวิสาหกิจมีความพร้อมเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ภายใต้ระยะ
 เวลาที่เหมาะสม

ท่านประธานครับ นี่คือคำพูด คำแถลงนโยบายของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ที่พูดไว้ในสภานี้ เพราะฉะนั้นนับเนื่องตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ แล้วท่านจะอยู่อีกครบ ๔ ปี ตามกฎหมายที่ท่านมีอำนาจ ท่านจะต้องยึดคำที่ท่านพูดตามนโยบายที่ท่านแถลงเอาไว้ อย่าไปเฉไฉเป็นอย่างอื่นนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนั้นเราก็มาดูในรายละเอียดว่า กฎหมายที่ท่านนำมาเสนอในวันนี้ ที่พวกผมเรียกร้องให้ท่าน รัฐมนตรีมานั่งฟัง ท่านจะต้องไปควบคุมปฏิบัติ ไปรับฟังความเห็นของประชาชน ที่ผ่านตัวแทนมา เพราะฉะนั้นท่านมานั่งในวันนี้ ท่านประธานครับ ขอประทานโทษ ด้วยครับ ผมตำหนิต่านประธานคำหนึ่ง ท่านประธานบอกว่า รัฐมนตรีชุดนี้มาตอบด้วยตนเองนั้นไม่ใช่ สักบาทที่แล้วพวกผมบอกว่าเราจะไม่ประชุม ถ้าหากว่ารัฐมนตรีไม่มานั่งฟังใช่ไหมครับ ต้องตอบว่าใช่เพราะเป็นอย่างนั้น เราบอกว่ารัฐมนตรีต้องมานั่งฟังในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติ เรามีความเห็นอย่างไร แล้วรัฐบาลชุดนี้ผมถือโอกาสนี้ พูดเสียหน่อยว่า ชอบที่จะนัดข้าราชการในต่างจังหวัดในวันพุธ วันพฤหัสบดี ไม่สนใจสภาผู้แทนราษฎร ในระเบียบเราเคยทำกันอย่างไร วิธีปฏิบัติทำอย่างไร ตรงนี้คือตัวแทนของประชาชน รัฐมนตรีมานั่งฟังเองมันแตกต่างกับข้าราชการประจำมานั่งจดแล้วเอาไปเสนอ บางที่ไม่อ่านด้วยซ้ำ เช่นทราบเลย ๆ สงสัย พูดอะไรกันบ้าง ท่านไม่ได้ยิน รัฐมนตรีครับ ท่านนั่งรถไฟมาขบวนเดียวกับผม เพราะฉะนั้นมาเป็นตรงนี้ ถือว่าเป็นสิ่งที่ท่านจะต้องยึดในสิ่งเหล่านั้น มาเถอะครับ อย่านัดวันพุธ วันพฤหัสบดี ส.ส. ก็ต้องตามไปด้วย เห็นไหม ขาดประชุม ไปในพื้นที่ไปพูดอะไรกันบ้าง ไปแก้ปัญหาประชาชน นัดวันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันจันทร์ อยู่ในเรื่องครับท่านประธานครับ ผมพูดประเด็นที่ท่านมานั่งฟัง ท่านพูดเองเมื่อสักครู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมกตัญญูครับคุณวินัยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กลายเป็นว่าในปัจจุบันสร้างประเพณีใหม่ครับ วันเสาร์ วันอาทิตย์ รัฐมนตรีตีกอล์ฟ (Golf) มีความสุขกับครอบครัว แก้วด้วยนะครับ ผมอยากจะพูดหลายครั้งแล้ว แต่วันนี้ถือโอกาสพูดตรงนี้ ลองไปดู

เถอะครับ หลายคนบอกว่าไม่เป็นไร ประชุมวันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี ไปต่างจังหวัด วันศุกร์อาจจะรับแขกหน่อย วันเสาร์ วันอาทิตย์มีความสุขส่วนตัว ก็ไม่ได้ว่า นั่นขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของรัฐบาลชุดปัจจุบัน องค์การอิสระเกิดมาแล้ว ท่านประธานครับ กลับมาเรื่องแล้วนะครับ กำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมเพียง องค์การเดียว เมื่อเรามาดูข้อมาตราที่แก่นี้ ให้อำนาจรัฐวิสาหกิจ เช่น การสื่อสาร แห่งประเทศไทย องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ทำอะไรครับ ลิดรอนสิทธิของ หน่วยงานอื่นหรือไม่ นี่ผมตั้งคำถามที่ดูจากกฎหมายที่วุฒิสภาเขาแก้ เพราะอะไรครับ เป็นผู้กำกับดูแลผู้ประกอบการ กฎหมายฉบับนี้บอกว่าเขาเป็นผู้เดียวและมีอำนาจ ที่จะควบคุมให้มี กทข. ควบคุมอีกทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นโทรศัพท์หรือกิจการ โทรคมนาคมเก่า ๆ ผมกำลังดูว่า กทข. หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย องค์การ โทรศัพท์กำลังจะเป็นเลือนจนกิน ไม่ยอมที่จะผ่องถ่ายอำนาจ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ปี ๒๕๔๓ รัฐบาลนายชวนครับ บอกว่ารัฐวิสาหกิจต้องแปรรูปตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๓ อนุมัติในหลักการให้นำกิจการทั้งหมดของการสื่อสาร แห่งประเทศไทย องค์การโทรศัพท์มาจัดตั้งเป็น ๔ บริษัท คือ ๑. บริษัทรวมทุน ๒. บริษัท ทศท. จำกัด ๓. บริษัทการสื่อสารแห่งประเทศไทยโทรคมนาคม จำกัด ๔. บริษัทการสื่อสารแห่งประเทศไทยไปรษณีย์ จำกัด โดยให้บริษัทรวมทุนเป็น บริษัทแม่ของ ๓ บริษัทดังกล่าว นี่แหละครับ ผมถึงบอกว่าท่านรัฐมนตรีต้องมานั่งฟัง แล้วเตือนไว้เรื่อย ๆ เอกสารมันเยอะครับห้องท่าน ท่านสืมนโยบายเดียวกันไม่ได้ทำ มันเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์กับประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะร่วมทุนเป็น ผู้ประกอบการแข่งขันในทางธุรกิจ เห็นไหมครับ

ปัจจุบันนี้ผูกขาดอยู่ครับ ผูกขาดอย่างไรครับเป็นเสือนอนกิน เดี่ยวผมจะเล่าให้ท่านประธาน ฟัง เพราะฉะนั้นแผนเหล่านี้ที่รัฐบาลที่แล้วนายชวน หลีกภัย ได้วางเอาไว้ เหมือนอย่าง คุณไพโรบอก เหมือนอย่างท่านมติดลบอกครับ ว่าปัจจุบันเราได้พัฒนาการสื่อสารของเราไปแค่ไหน ได้รองรับรัฐธรรมนูญเจตนารมณ์หรือไม่ และมติคณะรัฐมนตรีเก่า ๆ มันเป็นเรื่องไหนเอามาใช้ด้วย อย่ายลิม เพราะฉะนั้นกิจการโทรคมนาคมทั้งหลายท่านจะต้องดำเนินการ บริษัทที่เราลงทุนอยู่ในปัจจุบันในเรื่องโทรศัพท์ ในเรื่องโทรคมนาคม เขามาที่สภาเลยครับ จะไปพบประธานด้วยหรือไม่ก็ไม่ว่า เขาบอกว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกมา เขาเสียโอกาส เสียโอกาสตรงไหน เสียโอกาสอย่างไร ไม่ใช่ แต่ประชาชนเสียโอกาส ถ้าหากว่าเปิดโอกาสให้เขาเหล่านั้นเป็นอิสระ ในอดีตเขามาร่วมประกอบการ มีรายได้ส่งให้รัฐ ถ้าหากว่าเปิดโอกาสให้เขาแยกตัวออกไปได้ไม่ได้อยู่ภายใต้ กสท. และอยู่ภายใต้การครอบงำของคณะกรรมการ กทช. อีกชั้นหนึ่ง แทนที่เขาจะเอาเงินรายได้ตามเงื่อนไขรัฐโดยตรง ก็ไม่ระบุให้เขา เป็นไปได้ใหม่ครับว่ากรรมการ กทช. ไปกำหนดว่าบริษัทเดิมที่มีคู่สัญญาอยู่กับ กสท. คือการสื่อสารและองค์การโทรศัพท์ รายได้เขาไม่ต้องจ่ายผ่านการสื่อสารและองค์การโทรศัพท์ ส่งตรงไปยังรัฐเป็นรายได้ตรง ๆ ให้กับรัฐตามนโยบายที่ผมอ่านให้ฟัง สร้างรายได้ให้แก่ประเทศโดยรวม รัฐวิสาหกิจที่มีประสิทธิภาพ ตรงนี้บริษัทเอกชนที่เข้ามาอยู่กับองค์การโทรศัพท์หรือการสื่อสารให้เขาแยกออกไป เงื่อนไขก็แล้วแต่ว่าเดิมมีเงื่อนไขอย่างไร แก่เงื่อนไขบ้าง ประโยชน์เกิดขึ้นกับประชาชนโดยตรงเช่นอะไรครับ ประโยชน์เกิดขึ้นกับประชาชนโดยตรงแทนที่จะต้องเสียให้กับบริษัทเหล่านั้นเดือนละ ๓๐๐ กว่าบาทต่อคนต่อเดือน แล้วต่อปีเท่าไรครับ ตรงนั้นละครับได้โดยตรงกับรัฐตามนโยบายที่ว่า หักกลับกลบนี้กันบ้างเล็กน้อยเงื่อนไขเดิม ถ้าต้องการให้เป็นอิสระครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านรับไปดูแลครับ นี่คือข้อเรียกร้องของผู้ประกอบการ แต่ท่านบอกว่าคุณไม่อยู่ที่เดิมคุณไปตั้งบริษัทใหม่สิบริษัทใหม่ ๒๕ เปอร์เซนต์ผู้ถือหุ้นจากต่างประเทศ นอกจากนั้นส่วนที่เหลือต้องเป็นเงินของคนไทย ผมถามว่าในปัจจุบันนับดูอะครับ นาย ช นาย ท รวมทั้งชื่อท่านประธาน ใครมีเงินสดในมือมากกว่าใคร เขาก็เลยวิจารณ์กันว่าคนที่มียอดมากกว่าใคร ในมือเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในประเทศเรา ท่านนี่ก็ออกแล้วว้าใคร น่าจะเป็นคนที่มีโอกาสไป

เปิดบริษัทขึ้นมาเองแล้วยึดการสื่อสารมีเครือข่าย มีระบบเก่าอยู่แล้วไปเชื่อมกับระบบใหม่
ได้เปรียบครับ ได้เปรียบกว่าคนอื่นครับ บริษัทเก่ารายอื่นทุนกำไรเขาอาจจะน้อย เขาปน
ว่าอย่างนั้น เขาจะไปพัฒนาเครือข่ายเขาได้อย่างไร ไปสู้คนใหม่ไม่ได้ ไปสู้คนใหม่ที่ร่วมกับ
คนเก่าไม่ได้เพราะเขาไม่มีเงินสดในมือที่จะไปประกอบการตามที่เขียนไว้ในบทเฉพาะกาล
เราดูว่าใครเขียนบทเฉพาะกาล ใครแก้กฎหมายฉบับนี้ก็เลยย้อนไปดูว่าคณะกรรมการที่
เขียนกฎหมายนี้มาให้เราพิจารณา แก้กฎหมายนี้มาให้เราพิจารณาประกอบด้วยใครบ้าง
มีใครในรัฐวิสาหกิจ

ผมก็ไม่แน่ใจว่าคนในรัฐวิสาหกิจบางคนเป็นตัวแทนของบริษัทบางบริษัทหรือไม่ สิ่งเหล่านี้พวกผมมีสิทธิตั้งคำถามครั้นท่านประธานครับ ใครอยากลุกขึ้นมาประท้วงเลยครับ พวกผมเป็นตัวแทนของประชาชนมีสิทธิลุกขึ้นมาตั้งคำถามว่าเป็นไปตามที่ผมพูดหรือไม่ เจตนาผมในการแก้อย่างนี้เอื้ออำนวยผลประโยชน์ให้ใครหรือไม่ นั่นเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องติดตามที่จะต้องศึกษา ท่านประธานครับ เขาบอกว่ารายเดิมครับ รายใหม่ี่ รายเดิมต้องจ่าย ๒ ต่อ รายใหม่ไม่ต้องจ่ายค่าอะไรครับ ค่าตั้ง ค่าตั้งก็คือรายได้ที่บริษัทเอกชนเก็บจากประชาชน ถ้าตัดตรงนั้นเสียประชาชนที่ใช้โทรศัพท์ทุกวินาที ค่ารายจ่ายทุกเดือนก็ไม่ต้องเสียให้กับรัฐ ให้กับรัฐไม่พอครับ ถ้าจ่ายโดยตรงเหมือนผมเรียนแล้ว จ่ายผ่านการสื่อสารแห่งประเทศไทย จ่ายผ่านองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ค่าตั้ง ท่านประธานครับ ผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณก็พยายามตามการสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์กรโทรศัพท์ ๒ เล่มในมือผมนี้ ผมเก็บเอาไว้ ไปดูพยายามดูเท่าไรไม่เจอร่วบริษัททั้งหลายไม่ว่า เอไอเอส (AIS) บริษัททีเอซี (TAC) แทคหรืออะไรก็แล้วแต่ ทั้งหมดนี้ครับ จ่ายให้กับการสื่อสารและองค์กรโทรศัพท์ที่ปะทะกับบาท หน่วยงานนี้ไม่ยอมบอกครั้นท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ไม่ยอมเขียนเอาไว้ให้ ส.ส. เห็นเลยครั้นต้องตามครับ ที่นี้ตามอีกครับ ไปดูรายการจดทะเบียน ต้องไปดูที่หน่วยงานอื่นเอามาให้ดูสักนิดหนึ่งก็แล้วกัน การสื่อสารแห่งประเทศไทยรับค่าตั้ง ค่าที่เก็บจากประชาชนนะครับ ปี ๒๕๔๒ ๒,๖๔๖ ล้าน จ่ายให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๔๓ ๓,๕๐๐ ล้าน กำไรของการสื่อสารรวมทั้งของเขาเองด้วย ๓,๗๐๗ ล้านบาท ปี ๒๕๔๓ ๕,๖๖๘ ล้าน จ่ายให้คลัง ๔,๗๖๔ ล้านบาท ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ คนใช้บริการมากขึ้นแต่กลับจ่ายให้รัฐน้อยลงครับ ๒,๒๒๕ ล้านบาท นั่นการสื่อสารแห่งประเทศไทย องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยครับ ปี ๒๕๔๒ ได้รับจากบริษัททั้งหลายที่มาเป็นคู่สัญญาและไปดำเนินการโทรศัพท์ กิ่งกร้าง ๆ หรือรวมทั้งหมด ๆ นั่นแหละครับ ได้รับ ๙,๓๓๙ ล้านบาท ปี ๒๕๔๓ ได้ ๑๐,๖๐๙ ล้านบาท ปี ๒๕๔๔ ๑๑,๖๓๗ ล้านบาท ประมาณการ ปี ๒๕๔๕ ๑๒,๕๕๖ ล้านบาท กำไรสุทธิปี ๒๕๔๒ ๑,๙๓๗ ล้านบาท รับมาจากบริษัททั้งหลายที่มาเป็นคู่สัญญา มาร่วมทุนมาร่วมกิจการทำการแทน ๙,๑๓๙ ล้านบาท เป็นกำไรสุทธิ ๑,๙๓๗ ล้านบาท

อีก ๗,๔๐๒ ล้านบาท หายไปไหนท่านประธานครับ ที่เขาเรียกว่าขาดทุนภายใน ท่านรัฐมนตรี
 ครับ ท่านควบคุมตรงนี้แหละครับ ต้องไปดูสิครับว่า องค์การโทรศัพท์เอาเงินไปไหนเสีย
 ๗,๔๐๒ ล้านบาท และท่านต้องตอบด้วยนะครับ ปี ๒๕๔๓ ๒๕๔๔ ๒๕๔๕ ไม่ตอบวันนี้
 ก็ไม่เป็นไร ท่านต้องตอบว่าท่านบริหารอย่างไรปี ๒๕๔๓ ๒๕๔๔ ผมจึงบอกว่าพวก
 เสือนอนกินต้องปรับ ส่งคนไปเป็นกรรมการด้วยและเขียนออกมาอย่างนี้แหละครับ
 การต่อสัญญาการแปลงสัญญาแต่ละครั้งมันเป็นอย่างไร ส่งเข้าคลัง ท่านประธานครับ
 ที่บอกว่าหายไปไหน ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ส่งเข้าคลังเท่าไรครับ ๑,๑๖๒ ล้านบาท
 นั่นปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ๒,๔๑๕ ล้านบาท ปี ๒๕๔๔ ๓,๕๘๕ ล้านบาท แต่ว่ารับไปเป็น
 หมิ่นล้าน ๑๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท นี่แหละครับ ผมนั่งอยู่ตั้งนานผมต้องพูดแล้ววันนี้ ผมไม่เคยพูด
 เกี่ยวกับเรื่องนี้และติดตามอยู่ตลอด เพราะมีคนของพรรคประชาธิปัตย์หลายคนติดตาม
 ในสิ่งเหล่านี้ อยู่ -----

นี่คือสิ่งที่ต้องยื่นำท่านรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นจะอย่างไรในสิ่งเหล่านี้ เมื่อกฎหมายเขียนมาอย่างนี้แล้วผมบอกแล้วว่าเดี๋ยวลงมติพวกผมก็ต้องแพ้ กฎหมายฉบับนี้จะไปเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับใครท่านก็ต้องคิดดูเอาเอง พวกผมก็ต้องตามดูอีกที่ว่ามีการกรรมการกิจการ กทช. แล้วจะไปเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับใครบ้าง อย่างที่เรียนแล้วว่าในแต่ละครั้งในการเจรจาแปรสัญญาสัมปทานแต่ละครั้งมีการต่อรองกันมากมาย มีการตบทรัพย์กันหรือไม่ มีการจ่ายกันหรือไม่ กว่าจะได้อะไรมานี้ เพราะนี่คือที่มาของการเรียกร้องของประชาชน เพราะถ้าเขาจ่ายได้โตะไปมาก เขาก็ต้องไปชูดเอาจากประชาชนเวลาใช้บริการมากใช้ใหม่ครบท่านประธานครับ นี่คือหลักคิดเศรษฐศาสตร์ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นวันนี้เรามีโอกาส รัฐบาลนี้มีโอกาสตามนโยบายที่บอกว่าต้องการที่จะพัฒนาปรับปรุงกองทัพเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทยและเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนเหมือนที่พูด ทำไมท่านไม่ทำเสียเลยละครับทำไมท่านต้องปล่อยโอกาสนี้ให้หลุดลอยไป หรือท่านบอกว่าขอทำในปีที่ ๔ ท่านมีสิทธิอยู่ได้ถึง ๔ ปี ประชาชนเสียโอกาสไปปีละเท่าไร ประเทศไทยต้องสูญเสียเงินไปเท่าไรในปีหนึ่ง ๆ ที่ผมเรียนรับมา همینว่าล้านบาท จ่ายให้รัฐ ๓,๕๐๐ ล้านบาท หน่วยงานตรงนี้แหละครับ ทั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทย และองค์การโทรศัพท์เราจะต้องตามไปดู ผลประโยชน์เหล่านั้นหายไปไหน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ เพื่อไม่ให้การะตอกกับประชาชน ผมเรียนอีกครั้งหนึ่งครับว่า เราตั้งกรรมการร่วมแล้วไปนั่งปรึกษาหารือ จะแก้มากแก้่น้อยเอาเหตุผลของเราไปนั่งเล่าให้เขาฟัง เขาก็เล่าให้เราฟัง ความเห็นของสภาสูง สภาล่างเป็นอย่างไรหาข้อยุติร่วมกัน มิได้แปลความว่าเขาตามเขาหมดหรือเอาตามเราหมด ไม่ใช่ เราก็ไม่ได้ตื้อตึง ไปนั่งประชุมร่วมกัน ท่านสั่งเลยสิครับว่าให้ประธานกรรมการประสานงาน ส.ส. พรคร่วมรัฐบาลที่มีเสียงข้างมากตั้งไป เมื่อตั้งไปแล้วอาจจะไปเอาตามที่ร่างก็ได้ หรือแก้ไขก็ได้ ท่านมองไปทางฝ่ายของท่านน้อยสิครับ เขาจะรู้ว่าจะเอาอย่างไร ตั้งไปไม่ได้เสียหายเลยครับ แต่ถ้าไม่ตั้งประชาชนเขามอง รัฐบาลนี้ทำทำอะไรจริง ไปล็อบบี้ (Lobby) มาแต่ข้างบนเขียนมาแล้วเสียงข้างมากในสภาข้างล่าง สภาผู้แทนราษฎรยกมือไม่ต้องตั้งกรรมการร่วม ไม่ต้องแก้ไข นั่นแหละครับเป็นปัญหาที่จะต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

๑๒๒

ศส ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

เพทหาย ๕๒/๒

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะตอบคืบ คงจะต้องขอตอบเล็กน้อยสั้น ๆ ตรงนี้เพราะว่าประเด็นที่คุณวินัยได้ยกและขอให้ผมตอบ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องของผลประโยชน์ขององค์การโทรศัพท์ ที่บอกว่าปี ๒๕๔๒ ก็ต้องยกอย่างคุณวินัยอีกนะครับว่า ปี ๒๕๔๒ ที่คุณวินัยยกว่าได้รับผลประโยชน์กำไรจากสัมปทาน ๙,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่บอกว่ากำไรเพียง ๑,๓๐๐ ล้านบาท และบอกว่าปี ๒๕๔๓ ได้รับสัมปทาน ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่ว่าได้กำไร ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท คุณวินัยจะให้ผมตอบได้อย่างไรครับช่วงนั้นผมยังไม่ได้เป็นรัฐมนตรี คุณวินัยคงจะทราบว่าเป็นรัฐมนตรีพรรคไหนเป็นรัฐบาล ทำไม่จะต้องให้ผมมาตอบแทน แต่ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ผมยินดีที่จะมาตอบแทน แต่ผมไม่ได้บอกว่ารัฐมนตรีไม่ได้ดูแล ผมอยากจะเรียนต่อคุณวินัยอย่างนั้นนะครับว่าได้สัมปทานมา ๙,๐๐๐ กว่าล้านบาทก็จริง และได้ส่งกระทรวงการคลังแล้วได้กำไร ๑,๓๐๐ ล้านบาท คุณวินัยอาจจะลืมว่า ทศท. นั้นไปลงทุน คือไม่ใช่ว่าได้มาแล้วไม่ไปลงทุน ส่วนที่ลงทุนก็คือว่าต้องหักกำไรออก ผมพูดอย่างนี้เพื่อให้ความเป็นธรรมกับรัฐมนตรีเก่าด้วย และเพื่อให้ความเป็นธรรมกับองค์การโทรศัพท์ด้วยว่า ปี ๒๕๔๓ ก็ได้สัมปทานมาจากเก็บค่าตั้ง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่การขยายองค์การโทรศัพท์ให้ประชาชน การจัดโทรศัพท์สาธารณะก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีการลงทุนก็ต้องหักจากส่วนที่ได้ เพราะฉะนั้นอาจจะได้กำไร ๓,๐๐๐ กว่าล้าน แต่ว่าผมไม่เกี่ยวนะครับ เพราะฉะนั้นท่านยกมาต้องไปถามพวกท่านกันเองนะครับ ผมขอเรียนตรงนี้ครับท่านประธาน

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมพูดจะไม่ให้เสียหายกับทุกฝ่ายเลยครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับว่า ที่ผมยกตัวอย่างนี้เพราะผมเห็นว่าการสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์กรโทรศัพท์ทำอะไรอยู่ เป็นเพื่อนออนไลน์ ไซ้ใหม่ เรียกห้องเอาผลประโยชน์โดยไม่ต้องทำอะไรเลยจากบริษัทที่ไปทำงานอยู่ในปัจจุบัน กฎหมายฉบับนี้รัฐบาลนี้มีโอกาสแล้วแก้ไข เพราะรัฐบาลที่แล้วต้องการทำอย่างนั้น เราไปตรวจพบ เราไปเห็น แล้วท่านยังบอกทำให้ไปถามกันเอง ไซ้พวกผมเคยบริหาร แต่ว่าใครดูแลบ้าง รัฐมนตรีสุเทพเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา เพราะฉะนั้นท่านอย่าไปพูดอย่างนั้น อายเขา คนเขาทันสมัยครับเดี๋ยวนี้ วันนี้อยู่ในความรับผิดชอบของท่านครับท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปครับ ร้อยโท ดอกเตอร์กุเทพ ไสกระจ่าง ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในขณะนี้พวกเรากำลังพิจารณาว่าจะเห็นชอบตามที่วุฒิสภาได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ แต่เมื่อกระผมรับฟังความเห็นของท่านสมาชิกต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ยังมีความสับสนที่เราจะต้องพูดจาให้ชัดเจน จึงขออนุญาตท่านประธานได้กราบเรียนว่ามีหลายหลักการครับที่เราต้องยอมรับว่าได้เปลี่ยนแปลงไปจากที่เราเคยปฏิบัติในสมัยก่อน ๆ เพราะหลังจากมีรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ แล้ว เราไม่เคยพูดกันครับว่า กฎหมายที่วุฒิสภาแก้ไขมานั้นเป็นการแก้ไขมากหรือน้อย เพราะในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า ถ้าการแก้ไขเพิ่มเติมให้ส่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามที่แก้ไขเพิ่มเติมไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๙๓ ถ้าเป็นกรณีอื่นให้แต่ละสภาดังบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ เป็นกรรมาธิการร่วม แต่ก่อนรัฐธรรมนูญเขียนมาให้เราพิจารณาว่าแก้ไขมากหรือน้อย ในตอนนั้นเราจึงเถียงกันครับท่านประธาน บางทีแก้ไขบรรทัดเดียวหรือตัวเดียวเราเห็นว่าเป็นการแก้ไขมาก

ก็มาเถียงกันว่าทำไมฉบับก่อนเขาแก้ไขทั้งฉบับเลยจึงเป็นการแก้ไขน้อย วันนี้ท่านประธาน
 ดำดูร่างที่แก้ไขมานี้ ถ้าเขาตามความคิดเดิมก็เห็นว่าแก้ไขมากแน่ครับ เพราะว่ามีกรแก้ไข
 เกือบทุกมาตรา แต่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไม่ยอมให้เรามาเถียงกันว่าที่แก้ไขกันมากนี้
 แก้ทุกมาตรา แก้ทุกบรรทัด แก้ทุกคำหรือว่าแก้คำเดียว ไม่มีสาระอย่างนั้นครับ เขาบอกว่า
 ถ้าสภาล่างคือสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าวุฒิสภาแก้ไขมาเนั้นเราเห็นด้วย เห็นชอบก็ยกมือผ่าน
 ก็ไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๓ คือนำไปประกาศไปเป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นท่านประธาน
 ที่เคารพครับ วันนี้ความสับสนที่เกิดขึ้นที่พูดถึงแก้ไขมาก แก้ไขน้อย ผมว่าอยากจะให้เป็น
 ครั้งสุดท้าย เพราะวันนี้กรอบความคิดได้เปลี่ยนไปแล้ว วันนี้กระผมต้องกราบเรียน
 ท่านประธานว่าเรามาสู่ประเด็นปัญหาเดิม ๆ ผมได้ยื่นขึ้นตรงนี้ ได้กราบเรียนท่านประธาน
 ไปว่า เป็นการพิจารณาระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา ซึ่งเราพิจารณากฎหมายโดย
 ดุลยพินิจของเรา วันนี้ท่านประธานใช้คำถูกแล้วครับ ที่บอกว่าท่านรัฐมนตรีพูดสำหรับมา
 วันนี้ท่านมา จริง ๆ แล้วท่านอาจจะมีการกิจในเชิงบริหารอีกมากแต่ว่าต้องมาเพราะว่า
 ท่านมีความรับผิดชอบต่อพระราชบัญญัติที่ท่านดูแลอยู่ แต่จริง ๆ แล้วท่านมีสิทธิ
 ที่จะไม่ตอบได้ แต่เมื่อท่านตอบก็ถือว่าเป็นน้ำใจของท่าน แต่ผมกราบเรียนท่านประธาน
 อย่างนี้ครับว่า แม้กระทั่งว่ารัฐมนตรีจะมาหรือไม่มาสภานี้ก็เป็นกรอบความคิดใหม่
 ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อีกเหมือนกัน เพราะดูเหมือนว่าท่านที่ไปเป็นรัฐมนตรีนั้น
 ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกต่อไป -----

นั่นเหมือนกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องการอยากจะให้ฝ่ายบริหารมีเวลาบริหารจัดการบ้านเมืองมากขึ้น เพราะฉะนั้นการที่ท่านมาวันนี้ผมฟังดูแต่ต้น เราเคยบอกว่า รัฐมนตรีไม่ต้องตอบหรอก แต่เมื่อรัฐมนตรีตอบ ผมได้ฟังท่านผู้ที่เรียกร้องให้รัฐมนตรีมาตอบตรงนี้ครั้งก่อน บอกว่ากฎหมายบางฉบับที่เราจะผ่านไป ออกกึ่งฝ่ายบริหาร ดูสั้น ๆ สิว่า ถ้าเมื่อว่าแก้มาอย่างนี้แล้วกฎหมายจะมีปัญหาใหม่ เมื่อว่าจะได้สนับสนุน ปรากฎว่าวันนี้ท่านตอบแล้วมีเรื่องอย่างไรบ้างครับท่านประธานครับ ก็มีการโต้เถียง มีการแสดงเหตุผล ดูเหมือนว่าสิ่งที่เคยเรียกร้องว่าถ้ามาชี้แจงแล้วจะทำให้ง่ายขึ้น ดัดลีนใจง่ายขึ้นก็เป็นเรื่องยาก เพราะฉะนั้นต้องดูเจตนาว่าเรียกร้องกันอย่างไร ที่มากล่าวหากันว่าวันนี้มีจำนวนมากที่โหวตมาในใจแล้ว คิดกันมาในใจแล้ว มาวันนี้ ท่านพูดเราไม่ฟัง ขอกราบเรียนครับว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เขาส่งไปถึงบ้านเรา ๒ - ๓ วันแล้ว พวกเราได้ศึกษา ได้อ่าน ได้รู้ แล้ววันนี้ยังไม่ได้มีการลงมติ จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าเสียงจะออกมาอย่างไร แต่ที่มีการพยายามพูดดักหน้ากล่าวหา หลายอย่างนั้นต้องกราบเรียนท่านประธานว่าเราไม่จำเป็นต้องมานั่งฟังตรงนี้แล้วรู้หรือครับ เพราะว่ากฎหมายส่งถึงเรา เรามีหน้าที่ศึกษา วันนี้ถ้าผมจะลงมติเห็นด้วย กับวุฒิสภาไม่ใช่เพราะว่าผมขี้ว การกล่าวหาว่าขี้วกันเป็นการกล่าวหาที่รุนแรงมาก ท่านประธานที่เคารพครับ พวกเราไม่อยากจะให้ถอนคำพูดอย่างนี้หรอก แต่อยากกราบเรียนว่าการกล่าวหากันอย่างนั้นเป็นการกล่าวหาที่เลือนลอย และไม่ให้เกิดประโยชน์ ไม่ให้เกิดประโยชน์กับเพื่อนสมาชิกด้วย ไม่ให้เกิดประโยชน์กับวุฒิสมาชิกด้วย ผมถามว่าถ้ารัฐบาลนี้จะต้องไปลื้อบปี ไปฮั้วกับวุฒิสภาเพื่อผ่านกฎหมายฉบับนี้ในลักษณะอย่างนี้ทำไมเราไม่แก้ตั้งแต่เราอยู่สภาตรงนี้ละครับ เรามีเสียงข้างมากแก้เท่าไรก็ได้ แก้แบบไหนก็ได้ วันนี้เมื่อวุฒิสภามีความคิดเป็นเอกเทศท่านแก้มา เราพิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นประโยชน์ เราอาจจะสนับสนุนก็ได้ แต่วันนี้ยังไม่ได้ลงคะแนนครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นคนที่กล่าวหาล่วงหน้าไปนั้นอาจจะคิดมากไปก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าเราลงคะแนนอย่างนั้นก็แสดงว่าเราศึกษามา แล้วเราเห็นด้วยกับวุฒิสภา เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าอย่าไปว่าเราฮั้วกับ

วุฒิสภาเลยครับ มันเป็นเรื่องที่สังคมฟังแล้วเขาจะรู้สึกว่ามันสบายใจ วันนี้ใครครับ
 เป็นคนวิจารณ์รัฐบาลมากที่สุด ไม่ใช่ฝ่ายค้านหรอกครับ วุฒิสภานั้นแหละ ซึ่งท่าน
 ทำหน้าที่ของท่านในฐานะสภาสูง ออกมาวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลเข้าเย็น ฝ่ายค้าน
 ได้ออกมาวิจารณ์รัฐบาลเท่ากับวุฒิสภาใหม่ครับ ไม่ครับ แล้วอย่างไรทางรัฐบาล
 จะไปลืบบัญชีวุฒิสภาให้แก่ที่รัฐบาลต้องการได้อย่างไร วิทยุชุมชนที่ฟังเรื่องนี้อยู่
 ได้โปรดเข้าใจครับว่ากรรมาธิการในสภานั้นกล่าวหาได้ร้อยแปดพันประการ
 สามารถกลิ้งได้เป็นลูก ลูกฟุตบอล ลูกส้ม กลิ้งได้หมดครับ แต่เหตุผลสาระอยู่ตรงไหน
 ต้องพิจารณาให้ดี ถ้าวันนี้สภานี้ไปลืบบัญชีวุฒิสภาได้บ้านเมืองนี้ก็อยู่ยากแล้วครับ
 เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่าเหตุผลอะไรก็ตาม ผมถามท่านประธานด้วยความ
 เคารพครับ ท่านประธานเห็นด้วยว่าท่านรัฐมนตรีควรมาชี้แจงในกรณีที่ถูกหมาย
 ของ ๒ สภามาพบกัน แต่ผมไม่เห็นด้วย เพราะผมถือว่าวันนี้เป็นการระหว่างเรา
 วุฒิสภาข้างบนกับสภาซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร เราตัดสินใจกันเองได้ แต่เมื่อ
 ท่านรัฐมนตรีชี้แจงก็ต้องขอขอบคุณท่าน แต่ไม่ควรจะเอาคำชี้แจงนั้นมาถือโอกาส
 ในการที่จะไล่ม็อบ หรือในการที่จะทำให้เกิดความสับสนตรงนี้ เหตุผลที่ท่านอยากจะ
 ให้ชี้แจงต้องยืนยันเหมือนเจตนาที่ท่านเคยพูด ท่านบอกว่ากฎหมายบางฉบับ
 ท่านตัดสินใจไม่ได้ เพราะไม่แน่ใจว่าถ้าออกไปแล้วจะเป็นโทษหรือว่าเป็นอุปสรรค
 ต่อการบริหารหรือไม่ ถ้าท่านรัฐมนตรียืนยันว่าไม่เป็นอุปสรรคท่านก็จะโหวตให้
 ท่านเคยพูดอย่างนั้นครับ แต่วันนี้ฟังดูแล้วไม่ใช่ครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึง
 กราบเรียนท่านประธานเพื่อความเข้าใจว่าพวกเราตรงนี้มีมติชอบครับ ไม่กลัว
 เราจะโหวต เราจะลงมติอย่างไรเราก็ศึกษา เพราะฉะนั้นอย่าได้คิดว่าเรามาด้วยความ
 ความว่างเปล่า เรามาด้วยความเต็มครับ แล้วก็พร้อมที่จะโหวตลงมติในส่วนที่
 เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุด ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

๑๒๗

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ภา ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายต่อ ผมอยากจะทำความเข้าใจเล็กน้อยนะครับว่า จากร่างพระราชบัญญัติที่เราผ่านจากสภาผู้แทนราษฎร ๓ วาระนั้นไปสู่สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาได้แก้ไขเมื่อประมาณสัปดาห์ ๒ อาทิตย์ ท่านต้องการให้ผมวางบรรทัดฐานในการพิจารณาตงนี้ให้ถ่องแท้ และก็เป็นมาตรฐานสำหรับในการพิจารณาต่อไป ผมอยากจะเรียนทำความเข้าใจเล็กน้อยว่าผมได้มีส่วนประสานทางสมาชิกวุฒิสภาว่า ถ้าหากสมาชิกวุฒิสภาผ่าน ๓ วาระ มีการปรับแก้ไขอะไรต้ออะไรต่าง ๆ อยากให้แนบเหตุผลมาด้วย เพื่อายในการพิจารณา มิฉะนั้นแล้วรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ แม้กระทั่งข้อบังคับก็ไม่ได้กำหนดไว้ จะมาหรือไม่มาก็ได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะพิจารณาตามที่สมาชิกวุฒิสภาได้ปรับปรุงแก้ไขอยู่ในขั้นกำลังเจรจากันอยู่ ถ้าหากสมมติว่าตกลงกันได้ ผมจะกราบเรียนท่านประธานอุทัย พิมพ์ิโชน ให้ทำหน้าที่สือไปยังประธานวุฒิสภาครับ ก็ถือโอกาสนี้เรียนที่ประชุมไว้ด้วยครับ เชิญคุณสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานลุกขึ้นมาอภิปรายตงนี้ เพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยการแก้ไขของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ ความจริงวันนี้สภาก็ควรจะแสดงความเป็นตัวของตัวเอง ในการที่จะตัดสินใจว่าเราจะเห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมายซึ่งผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปยังวุฒิสภาหรือไม่ เหตุผลที่ผมจะแสดงต่อที่ประชุมสภาในวันนี้ ก็จะเป็นเหตุผลที่จะขึ้นอยู่กับกรอบของที่มาและหลักการของกฎหมายฉบับนี้โดยเฉพาะ ต้องยอมรับว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นมีที่มาที่ค่อนข้างที่จะยาวนานผ่านมาถึง ๒ รัฐบาล และผ่านมาถึง ๒ สภาด้วยกัน รากที่มาของกฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายพ่วงซึ่งจำเป็นที่จะต้องแก้ไขตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ที่จะต้องออกตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๔๐ รัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ นั้น เสมือนกับเป็นแม่บทในการที่จะมาปฏิวัติกรใช้คลื่นความถี่ของประเทศไทยใหม่เสียทั้งหมดจากเดิมซึ่งรัฐบาลจะเป็นผู้กำกับดูแล เป็นผู้อนุญาต เป็นเจ้าของของคลื่นความถี่

ก็ถูกบัญญัติเสียใหม่ ให้คลื่นความถี่นั้นเป็นทรัพยากรสื่อสารสาธารณะที่สำคัญของประเทศ
 ของชาติ และรัฐธรรมนูญโดยมาตรา ๔๐ ได้บัญญัติให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่
 ในการจัดสรรคลื่นความถี่ แล้วก็กำกับดูแลการประกอบกิจการทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับ
 คลื่นความถี่นั้นในช่วงสมัยรัฐบาลที่แล้วก็ได้เสนอพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
 ผมเขียนทำประธานตรงนี้เพื่อที่จะโยงมาถึงกฎหมายฉบับนี้ เพราะมีความเกี่ยวโยงกันว่า
 ในชั้นของกรรมาธิการที่ไปพิจารณาพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่นั้นมีกฎหมาย
 เข้าสภา ๒ ฉบับด้วยกัน ฉบับหนึ่งมาจากคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลชุดนั้น ซึ่งมีหลักการ
 ให้มีคณะกรรมการเพียงชุดเดียวเท่านั้น ทำหน้าที่ดูแลทั้งการบริหารคลื่นความถี่
 แยกออกไปกำกับดูแลใบอนุญาตไปพิจารณาตรวจสอบทั้งหมด อีกฉบับหนึ่งนั้น
 ในสมัยนั้นพรรคประชาธิปัตย์เป็นผู้เสนอ เป็นกฎหมายซึ่งมีเนื้อหาสาระเดียวกับที่มี
 คณะอนุกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วไปตั้งมา กำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมา
 กำกับดูแล ๒ คณะ ซึ่งในขณะนั้นเรียกว่าเป็นคณะกรรมการ กทช. คือกิจการโทรคมนาคม
 แห่งชาติ ชุดหนึ่ง กับกำกับดูแลเรื่องกิจการกระจายเสียงวิทยุ โทรทัศน์ อีกชุดหนึ่ง
 กรรมาธิการในสมัยนั้นได้ไปบัญญัติให้มีคณะกรรมการขึ้นมา ๓ คณะด้วยกัน ๓ คณะ
 ที่ว่านั้น คณะหนึ่งเป็นกรรมการบริหารคลื่นความถี่ อีก ๒ คณะ ก็ไปดูดูแลเรื่องกิจการ
 โทรคมนาคมแห่งชาติกับคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงวิทยุ โทรทัศน์ หรือที่เรียก
 ชื่อย่อว่า กสช. กฎหมายฉบับที่สภาพิจารณายู่นี้ นั้น เป็นกฎหมายซึ่งออกต่อเป็นเรื่องพ่วง
 ในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ กทช. ประเด็นซึ่งตอนที่มีการแก้ไขขององค์กรจัดสรร
 คลื่นความถี่ผ่านไปเป็นกฎหมายแล้วนั้น เมื่อกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการ
 โทรคมนาคมฉบับนี้ผ่านเข้ามาในสภาตอนนั้น ประเด็นซึ่งมีการไปถกเถียงกัน แล้วผม
 เป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย ก็คือว่าเราจะวางหลักการในทางปฏิบัติให้กับ กทช. ให้สมกับ
 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างไร จะต้องมาวางว่าทรัพยากรความถี่ซึ่งเป็นทรัพยากร
 สื่อสารสาธารณะของชาตินั้น เมื่อ กทช. เขาเข้าไปทำงานจะต้องมีหลักประกันของ
 ความเป็นอิสระให้กับ กทช. ตามสมควร มีข้อโต้แย้งเหมือนกันว่าถ้าให้ความเป็นอิสระ
 กับ กทช. มากไป จะเป็นการให้อำนาจกับ กทช. ล้นฟ้า แล้ว กทช. ก็อาจจะมีการบิดเบือน

๑๒๙

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๕๕/๓

นำไปใช้หาประโยชน์ส่วนตัวได้ ในชั้นกรรมาธิการจึงได้มีการพิจารณาย้อนกลับไปดู
กฎหมายองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ก็พบว่าได้มีการวางหลักในการกำกับตรวจสอบ
การใช้ดุลยพินิจของ กทช. อยู่แล้วตามสมควร -----

- ๕๖/๑

เมื่อกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาในสมัยนั้น หลักที่วางไปจึงค่อนข้างที่จะให้หลักประกัน
 ความเป็นอิสระกับ กทข. ตามสมควร ท่านประธานจะเห็นจากเนื้อหาสาระในกฎหมาย
 เช่น การวางหลักให้ กทข. นั้นสามารถที่จะไปกำหนดเรื่องของการออกใบอนุญาตว่า
 จะต้องมีหลักเกณฑ์อย่างไร และจะต้องมีหลักเกณฑ์ ซึ่งผู้รับใบอนุญาตที่ขออนุญาต
 จากคณะกรรมการ กทข. ต้องไปปฏิบัติอย่างไร คณะกรรมาธิการในชุดของสภาที่แล้ว
 ก็เห็นว่า หลักนี้มีหลักประกันความเป็นอิสระให้กับ กทข. ตามสมควร และสมตาม
 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ก็คือเป็นองค์กรอิสระ ซึ่งทำหน้าที่ในการจัดสรร ควบคุม
 ดูแลออกใบอนุญาตอิสระให้กับผู้ประกอบการในเรื่องของคลื่นความถี่นั้น โดยยึดถือ
 ประโยชน์ของประเทศชาตินั้นเป็นสิ่งสำคัญ แต่เมื่อครั้งไปถึงวุฒิสภา สภาก็ถึงคราว
 ที่จะต้องมีการยุบสภาไปเสียก่อน ก็ส่งผลให้มีการเลือกตั้งใหม่ กฎหมายฉบับนั้นจึง
 ค้างอยู่ที่วุฒิสภา แล้วจนรัฐบาลชุดนี้ก็ใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ ขอให้
 การพิจารณาต่อไป วุฒิสภาชุดที่มีการแก้ไขก็เป็นวุฒิสภาชุดใหม่ ซึ่งไม่ใช่ชุดเดิมที่ดูแล
 กฎหมายฉบับนี้อยุแต่เดิม รวมถึงรัฐบาลด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อมีการแก้ไขกลับมาแล้ว
 ผมในฐานะที่เป็นอดีตคณะกรรมการชุดนี้อยู่ก็กลับมาดูว่าหลักซึ่งวางไว้แต่เดิมนั้นมี
 การแก้ไขหรือไม่ ผมต้องเรียนท่านประธานว่า มีการแก้ไขไปค่อนข้างที่จะมาก
 แล้วก็จะเป็นการที่จะนำไปสู่กรอบซึ่งจะทำให้การทำงานของ กทข.
 จะมีปัญหาเกิดขึ้นได้ในอนาคต และขาดหลักประกันของความเป็นอิสระ
 ในการใช้ดุลยพินิจในการทำงาน ถ้าท่านประธานได้ฟังตั้งแต่ต้นจะเห็นว่า
 เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้แสดงความเป็นห่วงเรื่องของกฎหมายฉบับนี้
 เมื่อออกไปบังคับใช้ หนึ่งในความเป็นห่วงนั้นก็คือ กทข. ที่จะเข้าไปทำงาน
 จะทำงานได้หรือไม่ ถ้าท่านประธานได้ฟังเพื่อนสมาชิกพูดตั้งแต่ต้นกรณี
 ของมาตรา ๗ ซึ่งเดิมวางหลักให้ กทข. นั้นใช้ดุลยพินิจในการไปวางว่า
 กิจกรรมเกี่ยวกับโทรคมนาคมควรมีหลักเกณฑ์แยกออกมาเป็นอย่างไร
 แต่วุฒิสภาไปแก้ไขให้มีใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมให้มีเพียง ๓ แบบ
 ประเด็นที่ตั้งคำถามกันขึ้นมาก็คือว่า การกำหนดให้มีเพียง ๓ แบบนั้น

เป็นการตีกรอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการ กทช. หรือไม่ ถ้า กทช. เขาเห็นว่า อาจจะมีไม่ถึง ๓ แบบ หรือมากกว่า ๓ แบบ จะทำอย่างไร ในเมื่อกฎหมายกำหนด กรอบของ กทช. ในการใช้ดุลยพินิจไปแล้ว ที่สำคัญก็คือ เราไม่ทราบเหตุผลเลยว่า ทำไมวุฒิสภาถึงต้องแก้ไขมีใบอนุญาตเพียงแค่ ๓ แบบเท่านั้น นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่ง แสดงให้เห็นถึงความเป็นห่วงว่ากรอบการใช้ดุลยพินิจของ กทช. นั้นถูกตีกรอบ ให้แคบลงไป แล้วอาจจะไม่สมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญกับพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ในเมื่อผมได้ฟังการชี้แจงของท่านรัฐมนตรี ซึ่งเป็นสิทธิของท่านเช่นเดียวกันว่าท่านจะชี้แจงหรือไม่ ข้อชี้แจงของท่านประการหนึ่งนั้น ผมคิดว่าท่าน ก็พูดถูกต้องตามหลักการ แต่จะเป็นปัญหามาก ท่านชี้แจงกับสภาว่า รัฐบาลเห็นว่ กฎหมายฉบับนี้ กทช. ปฏิบัติได้ แต่จะดีไม่ดีเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ตรงนี้ผมคิดว่าน่าเป็นห่วง แล้วยังไม่น่าที่จะมีแนวคิดเช่นนี้ เพราะถ้าสภาจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปนั้น นอกจากปฏิบัติได้ต้องดีด้วย คำว่า ดี ในที่นี้ก็คือหลักในการพิจารณาว่า มีหลักประกันของความเป็นอิสระสมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่หรือไม่ ในเมื่อมีการแก้กัน ในมาตรา ๗ ตีกรอบลงไปแล้ว ไปพิจารณาตามมาตราอื่น ท่านประธานจะเห็น ในส่วนของมาตรา ๗๗ ซึ่งผมจะไม่อภิปรายในรายละเอียด เพราะมีเพื่อนสมาชิก อภิปรายไปแล้ว กรณีของผู้ประกอบการรายเดิม ซึ่งจะได้รับใบอนุญาตใหม่นั้น ได้มีการเพิ่มหลักการเรื่องของการแข่งขันโดยเสรี และอย่างเป็นธรรมเกิดขึ้น เพื่อนสมาชิกก็ตั้งคำถามว่า คำว่า อย่างเป็นธรรมนั้น เป็นธรรมกับใคร และใคร จะเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินว่า เรื่องที่มีการอนุญาตใหม่นั้น เงื่อนไข นั้นเป็นธรรม เพราะจะมีทั้งรายเก่ารายใหม่ ๒ เรื่อง ซึ่งผมยกให้ท่านประธาน เห็นนั้น ผมคิดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตั้งคณะกรรมการมาร่วม

๑๓๒

ศส ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนิกา ๕๖/๓

ขึ้นมาเพื่อพิจารณาให้เกิดความรอบคอบ เพราะเรื่องนี้ต้องยอมรับ
ท่านประธานครับ ว่าเป็นเรื่องของการวางหลักการใหม่ของประเทศทั้งหมด
ในเรื่องของกิจการที่เกี่ยวข้องกับคลื่นความถี่ _____

- ๕๗/๑

กิจการโทรคมนาคมนั้นเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของชาติ ในอดีตที่ผ่านมาที่เพื่อนสมาชิก
 ถกเถียงกัน เรื่องของการสื่อสารกิติ เรื่องขององค์การโทรศัพท์กิติ นั้นเป็นปัญหา
 ซึ่งเพราะแต่เดิมรัฐเป็นผู้ถือคลื่นความถี่ไว้ในมือแต่เพียงรายเดียว การให้สัมปทาน
 ทั้งหลายก็ก่อให้เกิดการผูกขาด มีข้อวิพากษ์วิจารณ์เรื่องการจ่ายเงินใต้โต๊ะ และบุคคล
 เหล่านั้นก็ร่ำรวยขึ้นมาท่ามกลางการผูกขาดกิจการซึ่งควรจะเป็นของประชาชนและ
 เชื้อต่อประชาชน เรื่องเหล่านี้จะจบไปเมื่อ กทข. เข้ามา นั่นเป็นความคาดหวัง แต่เรา
 ต่อดวงหลักให้ กทข. มีความเป็นอิสระในการทำงาน แนนอนครบ กระบวนการสรรหา
 กทข. ก็เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญ การที่เข้าไปนั้นแนนอนทุกฝ่ายมีสิทธิตั้งข้อ
 สงสัยว่า เกิดการต่อรองผลประโยชน์ขึ้นหรือไม่ แต่แนนอนครบ การสรรหา กทข.
 มีความสำคัญและต้องมีความรอบคอบ ซึ่งเราจะต้องติดตามดูต่อไปว่ามีตัวแทน
 ของกลุ่มผลประโยชน์เข้าไปในคณะกรรมการ กทข. หรือไม่ แต่การวางหลักของ กทข.
 ในวันนั้น เราจะเพียงบอกว่าแก้มานี้ดีแล้ว ปฏิบัติได้ แต่ดีไม่ดีเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 เราตอบอย่างนั้นไม่ได้ สภาจะต้องรับผิดชอบเพราะกฎหมายที่ออกไปถ้าไม่ดีแล้วกลับมา
 แก้ไขใหม่นั้นเป็นเรื่องไม่ง่าย เพราะกฎหมายนั้นจะต้องผ่านสภาผู้แทนราษฎรไป
 วุฒิสภา ทำไมเราไม่กลับมาวางหลักให้มีความถูกต้องตั้งแต่ต้น เพราะในวันหน้าถ้าเกิด
 มีการบอกว่างหลักไม่ถูกต้องนั้นก็จะเป็นเรื่องที่สภาที่จะต้องถูกตำหนิว่าทำไมจึงไม่
 พิจารณาให้รอบคอบตั้งแต่ต้น วันนี้ถ้าเกิดสภาลงมติไป จะโดยมติคณะกรรมการ
 ประสานงานหรืออย่างไรก็แล้วแต่ บอกว่าไม่ต้องตั้งคณะกรรมการร่วม ผมคิดว่า
 เป็นเรื่องน่าเสียดาย เพราะเรามีโอกาสแล้วในการวางหลัก ในการที่จะปฏิวัติการใช้
 คลื่นความถี่ของประเทศและลบล้างข้อวิพากษ์วิจารณ์เดิมที่พูดถึงเรื่องของการผูกขาด
 ในประเทศแล้วก็กำกับผลประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนอย่างแท้จริง นี่เป็นเหตุผล
 ที่ผมจะเรียนกับท่านประธานนะครับ ผมเรียนกับท่านประธานว่า วันนี้ในสวนของ
 ฝ่ายค้านเราได้ขอให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วม ในşikของรัฐบาลนั้นเท่าที่ฟังดู
 ท่านรัฐมนตรีพูดก็คือ ปฏิบัติได้ก็เสมือนกับว่าจะเป็นสัญญาว่าจะมีการไม่ต้องตั้ง
 คณะกรรมาธิการร่วม แต่ผมคิดว่าเรื่องนี้ต้องกลับมาพิจารณาทบทวนให้ทันะครับ

เราควรที่จะกลับไปสอบถามเหตุผล ควรที่จะต้องกลับไปวางหลักในเรื่องนี้ มิเช่นนั้นแล้ว เราจะพลาดโอกาสในการที่จะวางหลักเรื่องสำคัญของประเทศชาติ ผมเรียงกับ ท่านประธานว่า เราทำหน้าที่ตรงนี้เพื่อที่จะปกป้องผลประโยชน์กับประชาชน ผมเอง เป็นคนเสนอกฎหมายขององค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ในสมัยรัฐบาลที่แล้ว ร่วมกับพรรคพวก ในกลุ่มของพรรคประชาธิปัตย์ ผมเห็นว่าเรื่องนี้นั้นเปลี่ยนแปลงไปจากหลักการเดิม ที่วางเอาไว้ และจะไม่สมตามประโยชน์ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงขอให้มีการ ตั้งคณะกรรมการร่วม ส่วนเพื่อนสมาชิกจะลงมติอย่างไรก็คงจะเป็นสิทธิของท่าน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับการแก้ไขของสมาชิกวุฒิสภาหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาข้างใน มาใช้สิทธิได้แล้วครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้แล้วครับ ถ้าท่านสมาชิกท่านใด เห็นชอบกับร่างที่สมาชิกวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมครับ โปรดดบปุ่ม เห็นด้วย และถ้า ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ ก็โปรดดบปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ลงมติได้แล้วครับ เชิญเลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้นะครับเป็นกฎหมาย ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือเขาปิดกันไปแล้วนะครับ คุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ท่านยังไม่ได้ถามเลยนะครับ ผมนั่งฟังอยู่ครับ เพราะฉะนั้นผมก็มีสิทธิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ได้ ไม่เป็นไรครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณเจริญ จรรย์โกมล ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผม เจริญ จรรย์โกมล เมื่อที่ท่านประธานได้ปิดการอภิปรายแล้ว แล้วก็ได้ตามที่ประชุมแล้วนะครับว่า ถ้าใครเห็นด้วยกับของวุฒิสภาให้ยกต้อว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็ให้กด ท่านประธานได้ถามแล้วจนได้กดแล้ว ท่านสมาชิกสภาผู้แทนจึงมาขอต่อท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ผมว่าขั้นตอนและวิธีการได้จบสิ้นไปแล้ว ขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการตามข้อบังคับต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุวโรชครับ ในขณะที่ผมกำลังดำเนินการ ถ้าคุณสุวโรชต้องการจะอภิปรายต่อก็จะใช้โอกาสตรงนั้นก็เหมาะสมกว่านะครับ แต่หลังจากที่ผมเชิญสมาชิกทุกท่านเข้ามาแล้ว กำลังจะลงมติแล้วก็บอกไปแล้วด้วยว่า ถ้าใครเห็นชอบก็กดปุ่ม เห็นด้วย และถ้าใครไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย คุณสุวโรชก็เสนอขึ้นมา มันผ่านขั้นตอนตรงนั้นไปแล้ว มันไม่น่าจะได้สิทธิตรงนั้นนะครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะได้กรุณาตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อสักครู่อีกสักครั้งหนึ่ง ระหว่างที่ท่านประธานได้พูด ผมก็ยกมืออยู่ครับ และท่านประธานเองก็ไม่ได้มองมาทางนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : จริง ๆ แล้วผมมองคุณสุวโรชแถวนี้ตลอดนะครับ

๑๓๖

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

เยาวชน ๕๘/๒

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมนั่งอยู่ตรงโน้นปกติจะครับ
วันนี้ผมนั่งตรงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เพราะฉะนั้นผมมั่นใจว่า คุณไม่ได้ยกมือครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ผมเข้าใจว่าท่านประธานเอง ถ้ามองมาทางนี้
ท่านประธานจะเห็นนะครับว่าผมยกมือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือโดยปกติผมนั่งนะครับ ผมนั่งมองไปทางขวา

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานนั่งเฉียงไปขวานี้ครับ ท่านประธาน
ไม่เฉียงมาทางซ้ายเลย แล้วตาก็ไม่ได้ชำเลืองมองมาทางนี้เลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เพราะฉะนั้นผมมั่นใจว่าเห็นร้อยเปอร์เซ็นต์ อันนี้ยืนยันครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ และผมเสนอเป็นญัตติมีผู้รับรอง
เรียบร้อยนะครับ ถูกต้องตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือมันเลยตรงนั้นมาแล้วนะครับ ผมถามว่าข้อบังคับข้อไหน
ที่คุณสุวโรชว่าหลังจากที่ประธานได้ให้สิทธิลงมติได้แล้วนะครับ ถามว่าข้อบังคับข้อไหนครับ
ที่คุณจะได้สิทธิตรงนี้

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานหาหรือ
ไซ้ใหม่ครับ ถูกใหม่ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมไม่ได้หาหรือครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : และถ้าท่านประธานไม่หาหรือ ท่านประธาน
รู้ได้อย่างไรครับว่าสมาชิกตั้งใจที่อภิปรายต่อหรือไม่

๑๓๗

สผ ๒๑/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ยาวเรศ ๕๘/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่มีใครขออภิปรายต่อ ผมก็สรุปอย่างไร

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ก็ท่านประธานนั่งเฝ้าขวา ไม่ได้ดูทางซ้าย
อย่างไรครับ ก็ผมบอกแล้วอย่างไรครับว่าผมยกมือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมเฝ้าซ้ายครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : เฝ้าซ้ายอย่างไรครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เฝ้าไปทางซ้าย ซ้ายผมครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอดูหน่อยได้ไหมครับว่าเฝ้าซ้ายหรือขวา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ใช่ คุณสุวโรชครับ เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ ผมถามว่าข้อบังคับ
ข้อไหน หลังจากที่ประธานได้ตัดสินใจไปแล้วนะครับว่า จะมีการโหวต จะลงมติ เพราะฉะนั้น
การจะลงมตินี้จะมาย้อนขึ้นมาอีกคงปฏิบัติไม่ได้ครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : แล้วผมเสนอเป็นญัตติมีผู้รับรองเรียบร้อยแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถึงเสนอก็ตามครับ ผมอยากทราบว่าข้อบังคับไหนให้สิทธิคุณ
ตรงนี้

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : แล้วมีข้อบังคับไหนที่ท่านประธานเองจะปิดอภิปราย
โดยที่ไม่ได้ขอหารือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ผมถามแล้วนี่จนสมาชิกเข้ามาหมดแล้ว กำลังจะโหวต

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณสุรชาติ เชิญครับ มีอะไรครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม สุรชาติ
 ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย ที่นี่ยากจะทราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า
 ในเมื่อประธานตัดสินใจไปแล้วก็ดำเนินการต่อไปก่อน ส่วนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจะทำอย่างไร
 ก็ว่ากันทีหลัง ท่านสั่งให้กดบัตรเรียบร้อยแล้ว มันชักไม่เข้าแล้วครับ ดันเข้าไปแล้วครับ
 ท่านประธาน เต็มยมนั่งนะครับท่านประธาน ผ่าท่านประธานด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุวโรชครับ กรุณานั่งลงเถอะครับ ในเมื่อคุณสนิทดี
 วงศ์หนองเตย ได้อภิปรายเสร็จจบไปแล้วนะครับ ไม่มีผู้ใดขอยกมือแม้แต่คนเดียว ผมจึง
 จำเป็นต้องปิดการอภิปราย แล้วก็เชิญท่านสมาชิกเข้ามาข้างในเพื่อจะลงมติก็แค่นี้เองครับ
 ผมไม่ได้ทำผิดขั้นตอนตรงไหน หลังจากที่ผมได้ประกาศไปแล้วนะครับ ให้มาลงมติ คุณสุวโรช
 ค่อยมายกมือจะขออภิปรายต่อ มันผ่านขั้นตอนไปแล้วครับ ผมชี้แจงแล้วครับ คุณสุวโรช
 ยังมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่เราจะอภิปรายครับ กรุณานั่งลงเถอะครับ

(นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ผมประท้วงท่านประธานครับผม
 ท่านประธานครับ มีผู้ประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ คุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตประท้วง
 ท่านประธาน ขอให้ดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อ ๗๐ หมายถึงท่านมีอำนาจวินิจฉัยและ
 ดำเนินการต่อครับ เพราะท่านได้มีการลงมติแล้วประกาศผลครับ ท่านครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมวินิจฉัยแล้วอย่างไรว่า จะต้องลงมติเท่านั้นละครับ
 นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ แล้วเมื่อสักครู่ที่ท่านประธานเอง
 ก็บอกครับ มีขออภิปรายต่อแล้วก็มีผู้รับรองถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมไม่ได้บอก เพียงแต่คุณสุวโรชเสนอขึ้น แล้วผมขอ
ผู้รับรองไขใหม่ครับ แล้วผมยังไม่ได้พูดต่อเลย

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วง
ประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๘ ในการมีอำนาจของท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ
เมื่อท่านประธานได้วินิจฉัยเรียบร้อยแล้ว กระผม สุภรณ์ อัตถาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคไทยรักไทย จังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานครับ ผมเองนี้กราบเรียนท่านประธาน
ด้วยความเคารพว่า ไม่อยากให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคือท่านสุวโรชนะครับ ได้มีการโต้แย้ง
หรือเถียงสภา เพราะท่านก็ได้กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เคารพมาตลอด แต่การเถียง
อย่างนี้เป็นการแสดงความไม่เคารพต่อท่านประธาน ผมอยากให้ท่านสุวโรชนะครับ ท่านครับ
ท่านก็เป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ทางการเมือง ท่านครับ อันไหนที่ท่านประธานตัดสินใจไปแล้ว
ท่านต้องให้เกียรติท่านประธานครับ แล้วอย่างนั้นประธานก็ไม่มีความหมายเลยครับ
คุณสุวโรชครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ นั่งลงเถอะครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ถ้าอย่างนั้นประธานไม่มีความหมาย ครับท่านสุวโรช ผมขอกราบท่านสุวโรชครับ ขอหยุดเถอะครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับผมเสียหาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เมื่อไม่มีผู้อภิปราย ถือว่าเป็นการปิดอภิปรายโดยอัตโนมัติ ควรจะถามหรือไม่ถามก็เป็นสิทธิที่ประธานสามารถจะตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไปได้

(นายสุวโรช พะลัง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วง
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านใช้สิทธิได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานเดี๋ยวลีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขณะนี้ลงมติแล้วนะครับ ปิดการลงมติครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้แล้วครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : รบกวนอย่างไรท่านประธาน ผมยังไม่ได้กดเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุวโรชก็รีบกดเสียสิ จะรอดบัตรก็รีบกดเสีย

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : จะกดได้อย่างไรละครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้ใช้สิทธิทั้งหมด ๓๗๔ ท่าน เห็นด้วยกับที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไข ๒๗๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗๖ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๗ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : คุณสุวโรจะลงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยครับ

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมประท้วงครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เดี่ยวให้เสร็จเรื่องนี้เสียก่อนค่อยประท้วง

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : เดี่ยวก็ลงคะแนนไม่ได้ เพราะถ้าสมมติ
ท่านประธานประกาศคะแนนแล้วลงไม่ได้อีกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : คุณจะใช้สิทธิไหมล่ะ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานให้ผมอธิบายก่อนว่าประท้วง
เรื่องอะไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผมถามว่าคุณจะใช้สิทธิไหม ต้องใช้สิทธิเสียก่อนครับ ถ้าจะประท้วง
ค่อยประท้วงทีหลัง หลังจากประกาศเรียบร้อยแล้วเสียก่อนถึงจะให้สิทธิประท้วง

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมใช้สิทธิตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ข้อบังคับข้อไหนครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ข้อบังคับบอกว่าเมื่อมีผู้ยื่นมือประท้วง
ท่านประธานต้องให้โอกาสชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ตรงนี้ไม่ใช่ประเด็นครับ ในเมื่อไม่มีผู้อภิปรายผมก็ปิดการอภิปรายโดยอัตโนมัติ
อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผลปรากฏตามที่ได้ประกาศไปแล้วนะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ท่านฟังผมก่อนสิครับ
ผมไม่ได้ประท้วงประเด็นคุณสุวโรจะครับ ผมประท้วงประเด็นว่ายังไม่ได้ลงคะแนนครับ

๑๔๒

ศผ ๒๑/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ประกาศคณะ ๕๔๗/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : กิริบลงเสียงดี

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานยังไม่ได้กดออกเรียก
เข้าห้องประชุมเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมกดแล้วครับ คุณไปอยู่ที่ไหนไม่ได้ยินหรืออย่างไร ถามสมาชิกทุกท่านดูว่า กดหรือเปล่าครับ กดแล้วคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานลองถามดูสิครับว่าใครบ้าง
ที่ยังไม่ได้ลงคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : จะลงใหม่ละ ถ้าจะลงก็เสนอมาว่าคุณเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ไม่ต้อง
สอด้บัตรก็ใช้ได้

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมขออนุญาตชี้แจงครับว่า
ถ้าท่านประธานจะถามทีละคน ผมดูคะแนนแล้วประมาณ ๗๐ - ๘๐ คน คะแนนหายไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่หายหรือครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมขอให้ท่านประธานนับคะแนนใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : นับไม่ได้ครับ เพราะมันห่างกันเยอะ มันเกิน ๒๕ คะแนนครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เป็นอันจบการพิจารณานะครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๑ ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันที่ ๑๐ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

รายชื่อผู้จกรายงานการประชุม

อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์	หทัยกาญจน์ คงแก้ว
สันทนา ททรัพย์พูนผล	วีรพร กิจกนกสร
พัชรี จันทร์ส่อง	เสาวลักษณ์ เพชรรา
กนกวรรณ แสงมณี	ประทีป รักเมือง
สะแกวัลย์ คุ่มกิจ	วิภาวรรณ นิลบรรจง
สายชล ไทยรวมมิตร	ศิริวรรณ สากลวารี
ครุณี อ่ำเมือง	วาสนา อินตรา
รพีพร ศิยามา	บังอร วิบูลโกศล
สมร เกตุศรี	นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์
ดวงใจ นาชาว	อุทัยวรรณ จ่านงศาสตร์
รัศมี บานเย็น	อุษารัตน์ เกิดโสศศรี
ปัทมา ชีรนนท์	พรเทพ ไชยสงวนสุข
กุลณี หวังประเสริฐ	เยาวภา เนื่องพิมพ์
วีรุทัย พาสุข เวชพร	ประไพพิศ คีสุน
รัตนา ภูระหงษ์	ฐาณิสรา แก้วสฤติย์
พัชรี ไชคำพา	พรหมวรรณ แก้วนิล
กรรวิ พจน์วิชัย	กมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์
เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ	วัฒน์ อุดมภักดี
รสรินทร์ กนกอุดม	นิวรา คำงาม
ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงษ์	สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
สุภภา หนองพงษ์	สันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี
วันทนา อรุณภู	นัยนา เปรมประพันธ์
ณัฐชนก วงษ์นิล	ปวีญา กองสงฆ์
สาวิ สิงห์เมธา	สุทธิกานต์ มั่นนุช
วัชรี สะหาว	สุณิสสา ภูหลาบ
สศิมา จันทรไพจิตร	เพททาย เรือนเรือง
วชิราภรณ์ นันลิ่งค์	นภัสสร มีคุณ

นภา วีรยุทธ์โกศล
รัชนีภาภักดิ์ ทองมา
ประภาลักษณ์ ปูนบุคคา

ชนิภา ศรีสมวงษ์
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

ศูนย์ฯ เลขและพิมพ์ดีด

๑๕๕

ประชุมครั้งที่ ๑๔๑

ตรวจวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๔๒ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๕	๖	สพรรณบุรี	สุพรรณบุรี
๑๔	๙	โนโค้วตา	โนโคเวตา
๒๘	๒๓	ยืมเงิน	ยืมเงิน
๓๑	๑๗	ทุกยอมรับ	ทุกคนยอมรับ
๕๗	๖	ผู้แทนราษฎร	ผู้แทนราษฎร
๘๓	๒๒	เสียภาษาเงินได้	เสียภาษีเงินได้

๑๕๖

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๔

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓	นายถวิล ฤกษ์หราชอาณาจักร รองประธานฯ คนที่สอง	
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ รองประธานฯ คนที่สาม	
๕	นายเวียง วรเชษฐ รองประธานฯ คนที่สี่	
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวชิวงษ์ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๑๐	นายแสวง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
๑๑	นายนริศ ขำนุรักษ์ กรรมการ	
๑๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
๑๕	นายภูมิ สารผล เลขานุการคณะฯ	
๑๖	น.ท.รายลาภ เอี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๕ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21 สมัยสามัญนิติบัญญัติ
วัน พุธ ที่ 10 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2544

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1	นายกมล จิระพันธุ์วณิช	✓			
2	นายกร ทัพพะรังสี	✓			
3	นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร	✓			
4	นางกรรณิกา ธรรมเกษร	✓			
5	นายกรีช กงเพชร	✓			
6	นางกรรณา ชิตชอบ	✓			
7	นายกฤษฎา สัจจุล	✓			
8	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
9	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
10	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล	✓			
11	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
12	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
13	นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์		✓		
14	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
15	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
16	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
17	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
18	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
19	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	✓			
20	นางกุลสุมาลวดี ศิริโกมุต	✓			
21	นายเกรียง กัลปตินันท์	✓			
22	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
23	นายเกษม ป่านอุดมลักษณ์	✓			
24	นายเกษม อูประ	✓			
25	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
26	นายเกื้อกุล ตำนชัยวิจิตร	✓			
27	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
28	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
29	นายขจรธน จุดโต	✓			
30	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
31	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร		✓		
33	นายคารณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา	✓			
35	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒน์ดีวารจิตร	✓			
38	นายจาดรงค์ เพ็ญนรินทร์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชพันธุ์	✓			
40	นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจุนทร ลักษณวิศิษฎ์	✓			
44	นายจฤทธิ ลักษณวิศิษฎ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
46	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
47	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
48	นายเจือ วาสสิทธิ์	✓			
49	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
50	ร้อยตำรวจเอก เอลิม อยู่บำรุง	✓			
51	นายเฉลิมชัย ชื่นะวิจารณ์ะ	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย สุพัทกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
55	นางสาวชรินทร์นัทธ์ พุทธปาน	✓			
56	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย	✓			
58	นายชวลิต มหาวังษ์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรรณคามิน	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ ฤกษ์ศักดิ์วิมล	✓			
62	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ขวลิศนิตธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
68	นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
70	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ้ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แอกลง	✓			
75	นายเซน เทือกสุบรรณ	✓			
76	พลเอก เศรษฐา สุานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สะสมทรัพย์		✓		
79	นายไชยวัฒน์ ดิณรัตน์	✓			
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายณรงค์กร ขวาลสันตติ	✓			
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
86	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายคณัยฤทธิ์ วิชราภรณ์	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ	✓			
91	นางสาวตรีสุข เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
93	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
94	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	✓			
95	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์ห้าย	✓			
97	นายถาวร ตีร์รัตน์ณรงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล	✓			
103	นายทวีศักดิ์ อนุธรรมพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
105	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนัสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกะเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ลิปตพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
113	นายธณู ดันดีสุนทร	✓			
114	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ		✓		
115	นายธนิศพล ไชยนันทน์	✓			
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายธวัชชัย สัจจุกล	✓			
119	นายธวัชชัย อานามพงษ์		✓		
120	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิยมานเหมินท์	✓			
123	นายธีรโชค กองทอง	✓			
124	นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์นะ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร	✓			
126	นายธีระชัย ศิริพันธ์	✓			
127	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วานิชขัง	✓			
129	นายนคร มาฉิม	✓			
130	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
131	นายนพดล พลเสน	✓			
132	นายนาฬิกานี แก้วทอง	✓			
133	นายนิศ ขำนุรักษ์	✓			
134	นายนิศร ทองธำธา	✓			
135	นางสาวนริศา อติเทพพรพันธ์	✓			
136	นายจำมุดดิน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
141	นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	✓			
142	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพันธ์วาทย์	✓			
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
147	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรยิน ตั้งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153	นายบุญชง วิสหมาย	✓			
154	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
155	นายบุญเต็ม จันทร์วัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แซ่วังนะ	✓			
158	นางบุญวัน ศรีเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภာ	✓			
160	นายบุญส่ง ไชโยษ	✓			
161	นายบุรุษานุทิน อุเชิง	✓			
162	นายปกรณ์ บุรณุปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แก้ววักลำหาญ	✓			
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	✓			
170	พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์	✓			
171	จำสิบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาติปโตย คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
174	นายประจักษ์ มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กรีกาเวช	✓			
177	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธุ์	✓			
178	นางประไพพรรณ เล็งประเสริฐ	✓			
179	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
180	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	นายประมวล รุจนเสรี	✓			
183	นายประมวลศิลป์ ไนคสวัสดิ์	✓			
184	นายวิชัย ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวิช นิลวัชรmani	✓			
186	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานต์ บุญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เต็นนากาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
196	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
197	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
198	นายปรีชา เฟ่งสมบูรณ์สุข	✓			
199	นายปรีชา เลาหงษ์ชนะ	✓			
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายบัญญัติ จินาคำ	✓			
203	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
205	นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองสิมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เพ็ญระ	✓			
208	นางผณิตรา ภัคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
210	นายเนติมชัย สดสมทรัพย์	✓			
211	นายอรุณรัตน์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรรณัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก เพียร พูลธรัตน์	✓			
218	นายพงษ์ชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
220	นายพรภูมิ สารสิน	✓			
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปี่ยมกล้า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจारी	✓			
224	นายพดุมชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง		✓		
226	นายห้อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพ่ายพิ บัณฑิต	✓			
228	นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง	✓			
229	นายพิชาญ ทิบุลย์วัฒนพงษ์	✓			
230	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล	✓			
232	นายพิทยา บุญเฉลี่ยว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา			✓	
234	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	✓			
235	นายพินิจ จันทร์สุรินทร์	✓			
236	นางพิมพ์พา จันทร์ประสงค์	✓			
237	นายพิมพ์ล ศรีวิกรม์		✓		
238	นายพิเชษฐ พลไวย	✓			
239	นายพีระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศรีกุล	✓			
241	นายพูลสวัสดิ์ โนนระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ลำข้า	✓			
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
244	นายไพบุลย์ ทิมพิทิสฐถาวร	✓			
245	นายไพโร พัฒนโน	✓			
246	นายไพโรจน์ ไส้ห่มสุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณจวี	✓			
248	นายไพศาล จันทร์ภักดี	✓			
249	นายไพศาล จันทร์วาท	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางพัชรีดา สุโสมาน	✓			
252	นายภัทรศักดิ์ โอสถานุกเคราะห์	✓			
253	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระผล	✓			
256	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
257	นางสาวภูวนิดา คุณผลิน	✓			
258	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
259	นายมงคล บุพศิริ	✓			
260	นายมณฑิธร สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมหิตล จันทร์รางกูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
267	นายมาธุต บุญนาค	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นายมุข สุโสมาน	✓			
270	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
271	นายยศ อติเวทสาร	✓			
272	นายยงยุทธ ดิยะโพธิ์ชัย	✓			
273	นายยงยุทธ สุวภาพ	✓			
274	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร	✓			
276	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
278	นายรณฤทธิ์ คานเขต	✓			
279	นาวอากาศโท รวยลาภ เข้มทอง	✓			
280	นายระวี นิธิไชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัมย์	✓			
282	นางสาวเรวดี รัตมิตต์	✓			
283	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
284	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
285	นายหนวด อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
287	นายลากศักดิ์ ลากาใจงามกิจ	✓			
288	นางสาววันย์ ตันติกุลหงส์	✓			
289	นายลิขิต หมูดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ ศรวัักษ์	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล	✓			
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรฤทธิ ภูมมะกาญจนะ	✓			
294	นายกันตธีร์ สุขมงคล	✓			
295	นายวรวิฑูร ศิลปอาษา	✓			
296	นายวัชรภา ณ วังขนาย	✓			
297	นายวัลลภา เสงโไพเราะ	✓			
298	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
299	นายวัยโจ๋จัน พิพิธภักดี	✓			
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยิ่งตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
302	นายวารุจ สิริวัฒน์	✓			
303	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
304	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
305	นายวิจิตร พรทฤทธิพันธุ์	✓			
306	นายวิจิตร ศรีสอาน	✓			
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
308	นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามีตร	✓			
310	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง		✓		
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
326	นายจิรพรรณไชย ณ กาทสินธุ์	✓			
327	นายวิวัฒน์ชัย โหดระไคศยะ	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิลาศ เดชชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ์ ไชยณกุล	✓			
334	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธีกุล		✓		
336	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สวงนวนศ์ชัย	✓			
339	นายวุฒิพงษ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
341	พันตำรวจโท วิโรจน์ อภรณ์รัตน์	✓			
342	นายศรคม ภาษา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
345	นายวิทยา บันทูป่า	✓			
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวคณินันท์ นาคพงศ์	✓			
348	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละม้าย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ ควรหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิดชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุทธกุล	✓			
364	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิ้มปะทันธุ์	✓			
368	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย โสภภาพรพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบูรณ์ ไพรวัลย์	✓			
375	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
376	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมภารด เจ๊ะนา	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นาย योगยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ ไสยมกลาง		✓		
384	นายศรวรเสริญ สมะลาภา	✓			
385	นายจักรพันธุ์ ยมจินดา	✓			
386	นายสฤกษ์ ลีอภิวัณห์	✓			
387	นางสลลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
388	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ดันสุหัช	✓			
390	นายสันหัด จินากักดี	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัค	✓			
392	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
394	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
395	นายสาธิต ปัฐเตชะ	✓			
396	นายสามิต วงศ์ธันพงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายลาวิศร์ โพธิ์วิหค	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติเนนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุวิช รังสิตพล	✓			
404	นายสุชุม เลาว์ณย์ศิริ	✓			
405	นายสุชุมพงษ์ โฉนคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุชุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
407	นายสุชน ชามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
409	นายการุญ จันทรวงศ์	✓			
410	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
411	นายสุชาติ ตันติวงษ์ชานนท์	✓			
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปิติ พัฒนกุล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	✓			
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
420	นายทินิจ จันทน์สมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วัฒวัลย์			✓	
423	นายสุพล ฟองงาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัดดาวงศ์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี	✓			
427	นายจาร์ต เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรัชย์ เป้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
433	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อन्नรพพันธ์	✓			
436	นายสุรสิทธิ์ นิติวัดวิวัฒน์	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ		✓		
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
439	นายสุลัยมลัย วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กูสุจริต	✓			
441	นายสุวโรช พะลัง	✓			
442	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิษญ์ โยทองยศ	✓			
446	นายสุฤต สันติเมทนีดล	✓			
447	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง		✓		
451	นายเสริมศักดิ์ กาบุญ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสง ฤกษ์จรัส	✓			
454	นายโสมณ ชารัมย์	✓			
455	นายโสมณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
457	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสริม	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปิ่นทอง	✓			
466	นายอภิชาติ การิกาญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
468	นายอภิชาติ สุภาพงษ์	✓			
469	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทธศรี	✓			
472	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินธุ์	✓			
476	นายอรรถสิทธิ์ (ต้นคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางฉัญชลิ วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายชาคม เองฉ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
482	นางสาวอภาภรณ์ พุทธิพาน	✓			
483	นายอารีเพ็ญ จุตรสินธุ์	✓			
484	นายอำนาจ คลังผา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัฒน์สุธรรม	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
493	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
494	นายเอกรักษ์ อินทร์รอด	✓			
495	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
497	นายเอนก หับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุดังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
500	นางชฎายัตติยะ พิศสุวรรณ อุเฐ็ง	✓			
	รวม = 500	485	13	2	

ศิวภา กิตติวัฒน์
(นางสาวจิตภา วิจาธน์ปรีชา)

บุคลากร 5

พิมพ์ วัฒนา
(นางบุญพา เผ่าสำราญ)
หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ